

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné, Mirkóczki Ádám,*
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	16693
Bejelentés frakcióvezető megválasztásáról /Kósa Lajos (Fidesz)/	16693
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	16693
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP)	16695
<i>Gyöngyösi Márton</i> (Jobbik)	16696
<i>Németh Zsolt</i> (Fidesz)	16696
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP)	16697
<i>Harrach Péter</i> (KDNP)	16698
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP)	16699
<i>Dr. Bitay Márton Örs</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	16700
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP)	16702
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16704
<i>Lukács Zoltán</i> (MSZP)	16705
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	16707
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik)	16709
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16711
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	16713
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	16714
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hegedűs Lorántné</i> jegyző	16716
Az ülés napirendjének elfogadása	16716
Bizottság felkérése beszámolók határozathozatalára	16716
Személyi ügy:	
A Hungarikum bizottság négy tagjának választása	16717
Határozathozatal	16717
Eskütétel	16717
Interpellációk	
<i>Heringes Anita és dr. Szakács László</i> (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Tényleg semmiről nem tud, hogy mi történik a minisztériumában és annak környezetében?” címmel.....	16718
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	16719
Viszonzás:	
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP)	16720
Határozathozatal	16720
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Lesz-e átfogó vizsgálat a KEOP-beruházásokkal kapcsolatban?” címmel	16721
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	16722
Viszonzás:	
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik)	16723
Határozathozatal	16723
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Autóipari válság Magyarországon is?” címmel.....	16723
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	16724

Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	16725
Határozathozatal	16726
Gyopáros Alpár (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Valóban ránk kényszeríti-e az Európai Unió a menekültek kvóta-alapú befogadását?” címmel.....	16726
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	16727
Viszonzválasz:	
Gyopáros Alpár (Fidesz)	16729
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Minden mindennel összefügg!” címmel.....	16729
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	16730
Viszonzválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	16732
Határozathozatal	16732
Egyed Zsolt (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Az állatok világnapja alkalmából!” címmel... ..	16733
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	16734
Viszonzválasz:	
Egyed Zsolt (Jobbik).....	16735
Határozathozatal	16735
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Megyünk bölcsődébe?” címmel.....	16735
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	16736
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP).....	16738
Szabolcs Attila (Fidesz) - nemzetgazdasági miniszterhez - „Az elmúlt időszak intézkedéseinek köszönhetően, tovább csökken a devizahitel-állomány” címmel.....	16738
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	16739
Viszonzválasz:	
Szabolcs Attila (Fidesz)	16740

Azonnali kérdések és válaszok órája

Demeter Márta (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mit tesznek azért, hogy a Honvéd Egészségpénztár tagjai végre hozzájuthassanak megtakarításaikhoz?” címmel	16741
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	16742
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (MSZP).....	16743
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	16743
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ez jár az egészségügynek?” címmel	16744
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	16745
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	16746
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	16746
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért hagyják magukra a családokat?” címmel.....	16747
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	16748

Viszonzvász:

Dr. Szél Bernadett (LMP)	16748
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár	16749

Németh Zsolt (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Meghallják-e Európa vezetői a polgárok szavait?” címmel	16749
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	16750

Viszonzvász:

Németh Zsolt (Fidesz)	16751
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	16751

Teleki László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi történik az Országos Roma Önkormányzatnál?” címmel	16752
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriumi államtitkár válasza	16753

Viszonzvász:

Teleki László (MSZP)	16754
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriumi államtitkár	16754

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	16755
--	-------

Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Hajlandó-e végre konzultálni a Jobbikkal az ingyenes internet bevezetésének lehetőségeiről az internetről szóló nemzeti konzultációért felelős miniszterelnöki biztos?” címmel	16755
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter válasza	16756

Viszonzvász:

Novák Előd (Jobbik)	16757
Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter	16757

Földi László (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Két keréken biztonságban” címmel	16758
Tasó László nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár válasza	16759

Viszonzvász:

Földi László (KDNP)	16759
Tasó László nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár	16760

Ikotity István (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor dugják be Andy Vajna kaszinógépeit a NAV-hoz?” címmel	16760
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár válasza	16761

Viszonzvász:

Ikotity István (LMP)	16762
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár	16762

Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Meddig még?” címmel	16763
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár válasza	16764

Viszonzvász:

Gúr Nándor (MSZP)	16764
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár	16765

Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi változott az egészségügyben?” címmel	16765
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriumi államtitkár válasza	16766

Viszonzvász:

Rig Lajos (Jobbik)	16767
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriumi államtitkár	16767

Kérdések

- Tóth Csaba** (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Volt kartell, vagy nem volt kartell?” címmel..... 16768
Dr. Vitályos Eszter, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza16769
- Ikotity István** (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Meddig öntik a közpénzt az MTVA feneketlen kútjába?” címmel16770
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 16771
- Sneider Tamás** (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor kaphatja meg az összes tűzoltó az ígért béremelést?” címmel16772
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza16772
- Ágh Péter** (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogyan válik Vas megye gyorsabban és biztonságosabban elérhetővé?” címmel16773
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....16774
- Dr. Varga László** (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor készülhet el végre a Miskolc-Kassa autópálya?” címmel16774
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....16775
- Farkas Gergely** (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „'Gazdasági és pénzügyi ismeretek' tantárgy bevezetése” címmel16776
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 16777
- Korózs Lajos** (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mindenre van idejük, csak a 'legrászorultabbakra' nincs? Miért nem indult még el az őket segítő program? Mire vár a kormány és meddig várjanak az érintettek?” címmel16778
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza16779
- Önálló indítvány** tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása 16780
Felszólalók:
Sneider Tamás (Jobbik) 16780
Szabó Szabolcs (független)..... 16781
Dr. Szél Bernadett (LMP) 16782
Korózs Lajos (MSZP) 16783
Kovács Sándor (Fidesz)..... 16784
Ander Balázs (Jobbik)..... 16784
Sneider Tamás (Jobbik)16785
- A temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája 16786
L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza 16786
- A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája16787
Felszólalók:
Vécsey László, a Törvényalkotási bizottság előadója16787
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)16787
Gúr Nándor (MSZP) 16788
L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza 16789

A bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 16791
Felszólalók:

Dr. Vas Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója 16791

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár 16792

Dr. Staudt Gábor (Jobbik) 16793

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza 16795

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 16796
Felszólalók:

Dr. Vas Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója 16796

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza 16797

A köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája 16798
Felszólalók:

Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 16798

Szabó Szabolcs (független) 16798

Dr. Staudt Gábor (Jobbik) 16799

Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 16800

Napirenden kívüli felszólalók:

Varga Szimeon (nemzetiségi szószóló) 16802

Dr. Lukács László György (Jobbik) 16804

Magyar Zoltán (Jobbik) 16806

Kepli Lajos (Jobbik) 16807

Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 16809

Ander Balázs (Jobbik) 16811

Az ülésnap bezárása 16814

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. VITÁLYOS ESZTER államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. HOPPÁL PÉTER emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának

4. ülésnapja

2015. október 5-én, hétfőn

(13.06 óra - Elnök: Kövér László)

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az őszi ülészak 4. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Szűcs Lajos jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Ház! Bejelentem, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 3. § és 12. § (3) bekezdése alapján a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség országgyűlési képviselőcsoportja **Kósa Lajos urat 2015. október 1-jétől a képviselőcsoport vezetőjének megválasztotta.** (Taps.) Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében megköszönjem Rogán frakcióvezető úr eddigi munkáját, és Kósa Lajosnak pedig sok sikert kívánjak.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a **kormány nevében felszólalásra jelentkezett** Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr: „Beszámoló az ENSZ Közgyűléséről” címmel. Megadom a szót a miniszter úrnak.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem a mai napon szót napirend előtt, hogy az elmúlt héten New Yorkban lezajlott 70. ENSZ közgyűlési ülésről tájékoztatást adjak önöknek. Természetesen nem volt meglepő, hogy a közgyűlési ülészak alapvetően a migráció kérdéskörével, a modern kori népvándorlás kérdéskörével foglalkozott.

A tanácskozást megnyitó ENSZ-főtitkár is világossá tette, hogy soha ennyien nem vándoroltak el még otthonaikból világszerte, mint manapság. Körülbelül 60 millió elvándorolt személyről szólnak a statisztikák. A legnagyobb növekedés az elvándorlók számát tekintve 2014-ben volt, és amióta az ENSZ Menekültügyi Főbiztosi Hivatala létezik, azóta ennyi elvándorolt emberről még soha nem szóltak a statisztikák.

És ha végignézzünk, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, a világban zajló folyamatokon, akkor bizony azt láthatjuk, hogy az elvándorlás jelenségének erősödése várható, hiszen az elmúlt öt esztendőben 15 jelentős háború vagy fegyveres konfliktus robbant ki, illetőleg újult meg vagy erősödött föl. A klímaváltozás elleni küzdelem is egyelőre korlátozott sikerekkel jár együtt. A vízhiány növekedése, a vízbázisok feletti küzdelem mind-mind azt erősítik, hogy az elkövetkezendő időszakban az elvándorlás jelensége és ebből fakadóan az elvándorlási nyomás többek között Európán is erősödni fog.

Tisztelt Képviselőtársaim! Abban is nagyjából egyetértés van, hogy az Európára háruló bevándorlá-

si nyomásnak két fő oka van. Az egyik az, hogy az Iszlám Állam nevű terrorszervezettel szembeni nemzetközi fellépés áttörő sikere továbbra is várat magára - és itt egy kifejezetten visszafogott kifejezést használtam -, másrészt pedig, hogy a közel-keleti és az észak-afrikai térség jelentős részei váltak instabillá, utólag rossznak bizonyult nemzetközi politikai döntések következtében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Abban tehát egyetértés van, hogy az elvándorlás, a migráció kérdésköre globális probléma, globális kihívás. Márpedig, ha globális problémával, illetve globális kihívással állunk szemben, akkor evidens, hogy globális válasznak kellene következnie, mégpedig globális részvétellel.

Ez Európának különösen is érdeke, hiszen azt hiszem, hogy nem nehéz belátnunk, hogy ha az Európára háruló bevándorlási nyomás hosszú távon sem fog csökkenni, akkor az az európai kontinens instabillá válásához is vezethet. Márpedig a bevándorlási nyomás, az Európára háruló bevándorlási nyomás utánpótlása, tartalékai kimeríthetetlenek, elég, ha csak akár Irakban, Szíriában, a szubszaharai térségben, Líbiában, Afganisztánban vagy Pakisztánban élő belső menekültek vagy az onnan elvándorlásukat tervező emberek számát számításba vesszük, ebből a szempontból a különböző nemzetközi statisztikák már 30-35 millió emberről is beszélnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A globális megoldási javaslatunk a következőképpen néz ki. A magyar küldöttség egy öt pontból álló megoldási javaslatot tett az ENSZ Közgyűlésén. Ennek első pontjaként javasoljuk, hogy az Iszlám Állam nevű terrorszervezet elleni nemzetközi szerepvállalás és nemzetközi erőfeszítéseket erősítsük. Az ISIS visszaszorítása eddig nem sikerült, az ISIS újabb területeket szerzett, ezért egyértelmű, hogy a nemzetközi erőfeszítéseket növelnünk kell. Márpedig ha az ISIS terepfoglalásait, területfoglalásait nem tudjuk visszaszorítani, akkor az elvándorlás jelensége erősödni fog Európa szomszédságában.

Másodsorban, illetve második pontként stabilizálni kell a helyzetet a Közel-Keleten. Itt nyilván a megoldás kulcsa Szíria. Szíriában békés megoldást kell elérni. A német kancellár felvetésével egyetértünk, a lehető legszélesebb politikai egyeztetések szükségesek a tárgyalásokon keresztüli megoldásokhoz, és le kell számolnunk egy illúzióval is. Ennek jegyében, azt gondolom, végre be kell látnunk, hogy a transzatlanti közösség és Oroszország közötti megállapodás, valamint koordinált akciók nélkül nem lesz megoldás a szíriai válság tekintetében.

Harmadrészt javasoltuk világkvóták bevezetését, hiszen az mégsem tartható, hogy olyan nemzetközi politikai döntések miatt van nyomás most Európán, amelyben nem csak Európa vett részt - tehát az a helyes, ha nem csak Európa viseli a terheket. Negyedrész javasoltuk az ENSZ békefenntartó műveleteinek megerősítését, ötödikként pedig a fenntartható fejlődési célok érvényesítését és teljes implementálását (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), hiszen ezek a célok világosan

kimondják, hogy szabályozott, rendezett és biztonságos migrációra van szükség.

Köszönöm a türelmet és a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm a miniszter úr felszólalását. A házszabály értelmében most a frakcióknak 2-2 percben nyílik lehetőségük a reakcióra. Elsőként megadom a szót Tóth Bertalan MSZP-s képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Az önök kormánya, élén Orbán Viktorral folyamatosan a konfliktus keresésében, fenntartásában és élezésében érdekelt, nem pedig a megoldásban. Ehhez asszisztál ön is, miniszter úr, ez egyértelműen látszik a szomszédos országokkal való pengéváltások, az Európai Unió intézményei, valamint az ENSZ Közgyűlésen tett nyilatkozatai során.

(13.10)

Ön az ENSZ közgyűlésén az öt pontból Oroszországot emelte ki, akivel együtt kell működni a menekültválság megoldása során, mindeközben a mai napig nem tisztázott, hogy milyen nemzetközi felhatalmazás alapján vagy anélkül éppen kit bombáz Oroszország Szíriában, a szövetséges nyugati államok vezetői pedig ezt élesen kritizálták. Érdekes, hogy az Európai Uniót nem emelte ki beszédében.

Tisztelt Miniszter Úr! Önök egy nagyon káros és elfogadhatatlan politikát folytatnak. Külpolitikai ámokfutás mellett önöknek nem a magyar emberek biztonságérzete a fontos, hanem pont ellenkezőleg, a magyar emberek félelmét akarják fokozni, hogy minél kevesebb szó essen a korrupcióról vagy arról, hogy a magyar embereknek most már 38 százaléka szegénységben él, vagy arról, hogy az ön által emlegetett sok millió elvándorló közül félmillió magyar volt az elmúlt években. Önök is tudják, hogy a menekültválságot csak közös európai együttműködéssel lehet kezelni és megoldani. Az önök európai pártcsaládjának vezető személyisége, Angela Merkel épp tett egy nyilatkozatot és említett egy cselekvési tervet. Kíváncsian várjuk a kormány és az önök álláspontját.

Ön azt mondta az ENSZ-közgyűlésen, hogy keresztény országot képviselő politikusként elutasítja a muzulmánellenességet, rámutatott, hogy nem az iszlám hit a probléma gyökere. Tisztelt miniszter úr, szeretném megtudni, hogy mi a kormány hivatalos álláspontja akkor, mert ez ellenkező a miniszterelnök úr álláspontjával. Várom majd válaszát. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiból: Nem igaz! - Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, azt hiszem, hogy eltévesztette az időpontot. Valószínűleg azt hiszi, hogy az interpelláció idején járunk, de még nem, ez a napirend előtti felszólalás. Tehát a miniszter úrnak sajnálatos módon nincs módja önnek a parlament nyilvánossága előtt válaszolni, de bizonyára áll rendelkezé-

sére a folyosón vagy egy kávé mellett is akár a büfében. *(Dr. Harangozó Tamás: Ez színvonalas volt!)*

Gyöngyösi Márton képviselő úr következik, a Jobbik részéről.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! A Jobbik a kezdetektől azon az állásponton van, hogy a migráció kérdése nem egy pártpolitikai ügy, hanem egy olyan nemzeti ügy, amelyben a legszélesebb összefogásra lenne szükség itt kis hazánkban, hiszen ez a kérdés az országunknak, sőt nem is csak az országunknak, hanem a kontinensnek és a civilizációnknak is a jövőjéről szól. Úgy tűnik, hogy a nemzetközi szervezetekre hiába várunk, a megoldás nagyon nehezen sejlik ki azokból a cselekedetekből, amelyeket a nemzetközi szervezetek mutatnak. Ezért nemzetálami hatáskörben kell megoldani ezt a kérdéskört. A Jobbik ezért mondta azt, hogy amíg a nemzetközi szervezetekre várunk, nagyon fontos, hogy minden lehetséges eszközzel megvédjük a határainkat, a határőrséget állítsuk vissza, hiszen egyértelmű, hogy a rendőrségnek és a honvédelemnek, a katonaságnak nem ez az elsődleges prioritása. Jól végzik a munkájukat, de a határőrség visszaállításával lehetne a migrációs hullámot a leghatékonyabban kezelni, és természetesen, amíg a határainkat védjük, nagyon fontos az, hogy a Magyarországon lévő migránsokat, bevándorlókat zárt táborokba gyűjtsük, távol a magyar településektől.

A nemzetközi próbálkozások a kvóta ügyében nem megfelelő megoldást nyújtanak. Ez egy rossz irány. Az európai uniós kvótánál egy fokkal jobb a nemzetközi kvóta, de mi ezt is szeretnénk elutasítani, hiszen amíg a migrációs hullám végét nem látjuk, addig teljesen felesleges arról beszélni, hogy hogyan osszuk el a migránsokat, akik az európai kontinensre érkeznek. Nagyon fontosnak tartjuk annak hangsúlyozását, hogy az Európai Unió a határain kívül próbálja meg a kérdést hatékonyan kezelni, nyújtson segítséget, anyagi támogatást Törökországnak, amely már így is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* óriási gondokkal küszködik a migráció kezelésében; az Európai Unió nyújtson segítséget Törökországnak e kérdés kezelésében. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Németh Zsolt a Fidesz képviselőjében fog szólni. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Miniszter Úr! Azt hiszem, tényleg fontos lenne, ha a tárgyra tudnánk térni, amire a napirend előtti felszólalás is irányult. Pavlovi reflexe egyes pártoknak, hogy pártpolitikai vitát generáljanak és félelemkeltésről beszéljenek, mintha Orbán Viktor indította volna el a menekültválságot a nemzetközi szinten.

Én szeretném üdvözölni a kormány ötponos cselekvési tervét. Úgy gondolom, az, hogy a miniszterelnök kiment az ENSZ közgyűlésére, egy rendkívül fontos, mondhatnám, precedens nélküli diplomáciai lépés volt a részünkről. Egyetértek a legfonto-

sabb ponttal abban, amit Szijjártó Péter elmondott, hogy a kiváltó okokat kell megszüntetni: itt mindekelőtt a líbiai, illetve a szíriai háború befejezése lenne sürgető.

Abban viszont, azt gondolom, mindenképpen van igazság, hogy az orosz légitámadások az elmúlt napokban némileg aggasztóak. Nem tűnik megvalósítottnak az a szükséges koordináció, amely ezekhez a légitámadásokhoz nélkülözhetetlen lenne. Szemmel láthatóan ezzel lesz még gondja a nemzetközi közösségnek. Úgy gondolom, elsősorban valóban nem katonai feladatról van szó, ahogy ezt itt elmondta a miniszter úr, fontos lenne a politikai folyamatot elindítani. Ezzel kapcsolatban persze rögzítenünk kell, hogy a katonai jelenlétre is szükség van, de a politikai folyamat elindítása nélkülözhetetlen. E tekintetben az Obama-Putyin-találkozó mindenképpen ígéretes. Ugyanakkor az amerikai elnökválasztási kampány nem túlságosan kedvező e politikai folyamat szempontjából.

Az a magyar álláspont, hogy széles körű meg egyezésre van szükség, egyfajta inkluzív folyamatra, amelyben Törökország, adott esetben Szíria, Irán, Szaúd-Arábia szerepet tud vállalni, rendkívül fontos. Azzal is messzemenőig egyetértünk, hogy az önmegvédekezés elvét tiszteletben kell tartani. Nem feladata a nemzetközi közösségnek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Aszad elnök eltávolítása. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Schiffer Andrásnak adom meg a szót, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egy globális válság következményeivel állunk szemben, egy globális válságra nincs nemzetállami megoldás. Viszont a tekintetben, hogy a globális színpadon Magyarország milyen álláspontot képviseljen, hogyan képviselje a nemzeti érdekeit, mi az a nemzeti minimum, amiben a parlamenti pártok meg tudnak egyezni, hetekkel ezelőtt kezdeményeztünk már egy ötpárti egyeztetést. Sajnálatos módon ez nem jött létre.

(13.20)

Tisztelt Miniszter Úr! Globális megoldásra van szükség, és egy világos magyar álláspontra. A vilákvóta természetesen egy jó irány. Mi magunk is elmondtuk hetekkel ezelőtt, hogy azért, ami történt, nemcsak az Európai Uniót, sőt elsődlegesen nem is az Európai Uniót, hanem az Amerikai Egyesült Államokat terheli a felelősség. Az irány jó, viszont kérdés az, hogy Magyarország mennyiben tud hitelesen fellépni egy vilákvótáért, amikor Magyarország az, amelyik mindenféle kvótarendszert élből elutasít Európában úgy, hogy nincs arra válasz - és a miniszterelnök úrnak sem volt válasza arra -, hogy mi van, ha nincs kvótarendszer, és visszatolják a Magyar-

országon regisztrált menedékkérőket. Mit fog csinálni egy ilyen helyzetben a magyar kormány?

Tisztelt Miniszter Úr! Arról is szó van, hogy Magyarországnak azt is fel kell ismernie, létérdeünk, nemzeti érdekünk az, hogy az Európai Unión belül legyen egy hatékonyabb belbiztonsági, titkosszolgálati együttműködés és egy mélyülő európai bevándorláspolitika. Az ISIS-ről beszélnek, de az ISIS is egy okozat. Végre nyíltan kell beszélni ennek az egész krízisnek a négy fő okáról. Egyrészt az a háborús politika, amelyben Magyarország is csendestárs volt az elmúlt húsz évben, amelyik a közkeleti erőforrások elrablásáról szólt; nem a demokrácia terjesztéséről és nem emberi jogokról. Az okok között ott van az az egyenlőtlen kereskedelem, amit a magországok, a centrum országok a perifériával, a szegényebb országokkal folytatnak, ott van a munkaerő elszívása; most is vannak nagyvállalatok, amelyek már azt nézik, hogy lehet a béreket leszorítani, és hogyan lehet dolgoztatni azokat, akik kitántorognak az Európai Unió központi országaiba.

Végezetül pedig ott van az okok között a klímaváltozás, ehhez pedig Magyarországon is egy energiapolitikai fordulatra lenne szükség, hogy ezzel szembeszálljunk. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Harrach Péter következik.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Valóban, a migránsáradat globális probléma, egy ország, sőt egy kontinens sem tudja ezt megállítani, ezért logikus a magyar javaslat a nemzetközi kvótáról. Ugyanakkor ki kell jelentenünk, hogy a kötelező európai kvótát nem tudjuk elfogadni. S ha már felszólalásokra utalok, akkor azt is ki kell jelenteni, hogy nem vagyunk iszlámellenesek, hanem bevándorlásellenesek vagyunk.

Három kérdésre persze jó lenne válaszolni. Az egyik az, hogy mi az oka a migránsáradatnak, mi a megoldás, és végül arra is, hogy miért nem látják a probléma súlyát egyes politikai erők. Az okok között természetesen vannak politikán kívüli okok is, ilyen a demográfiai helyzet, de azért politikai okok is szép számmal. Nemcsak az előzetes beavatkozásokra gondolok, hanem az irányított bevándorlásra is.

És mi lenne a megoldás? Nyilván az önvédelem a kibocsátó országokban, hiszen ott kell megoldani a probléma gyökerét, természetesen mindig mindenhol az emberiességi szempontot figyelembe véve.

És hogy miért nem látják egyesek a probléma súlyát? Hát ennek is van egy politikai és egy ideológiai oka. A politikai okra úgy kapunk választ, ha feltesszük azt a kérdést, hogy Európa-szerte a bevándorlók tömegei hova szavaznak. Van Európában olyan ország, amelynek elnöke ma nem lenne elnök, ha a migránsok nem szavaztak volna rá. És az ideológiai ok? Hát nyilvánvaló, hogy a multikulturális társadalomba vetett hit áll emögött, és egy eltúlzott, a politikai korrektség mázával leöntött vélemény-sorozat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a frakciók képviselőinek **napirend előtti hozzászólására** térünk át. Elsőként megadom ismételten a szót az LMP képviselőcsoportja vezetőjének, Schiffer András képviselő úrnak, aki „Ha Magyarországot kormányozod, nem lophatod el a magyar emberek földjét” címmel mondja el mondandóját. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A migrációs krízis alkalom volt a kormányhoz arra, hogy egy kormányhatározatban végrehajtsa a földablást országgyűlési döntés nélkül, hiszen attól félt a kormány, hogy a parlamenti többség ezt esetleg leszavazza. Pont a fordítottja történt, mint az Ángyán-féle vidékfejlesztési stratégiával, azt azért nem hozták ide a Ház elé, mert attól félték, hogy a parlament esetleg megszavazza.

Alig két hónap alatt 500 milliárdnyi termőföldvagyonot kívánnak újra verni. Két cél lehet: az egyik a költségvetési lyukak - mert ilyenek lehet, hogy vannak - betömődése, a másik pedig a Simicska utáni időszakban a vagyon újraosztása. Teszik ezt egy olyan országban, ahol az államadósság nagyobb, mint 25 évvel ezelőtt volt, ám ugyanezen idő alatt az állami vagyon 90 százaléka eltűnt úgy, hogy 15-20 százalékos sorsáról semmit, de semmit nem tudunk. 10 százalékos ma a közösségi tulajdon, az állami tulajdon aránya Magyarországon, ami példátlanul alacsony a térségben.

Az a helyzet, tisztelt Országgyűlés, hogy egy olyan országban, ahol a nemzeti vagyon így is tragikusan megcsappant, a termőföldvagyon szétosztása, a földablás egész egyszerűen merénylet a következő generációkkal szemben. A természeti erőforrások az emberiség közös öröksége, és ezért birtoklásuk is csak közösségi lehet. A termőföld közösségi tulajdonlása ráadásul a magyar történelem és kultúra szerves része, gondoljunk az Alaptörvény preambulumban megidézett Szent Korona-tan megfontolásaira vagy a székely közbirtokosság intézményeire. Amit a kormány tesz, az szemben áll az Alaptörvény P) cikkelyével és szemben áll az Alaptörvény 38. cikkelyében megfogalmazottakkal is.

Újra az fog történni, amit az állami földbirtokteknél láttunk, hogy majd kevesen markolnak sokat, és sokan kapnak majd keveset. Arról van szó, hogy a 2014 nyári állapot szerint a nyertesek, a földbirtokpályázatok nyertesének 37 százaléka, mintegy 660 pályázó 10 hektár alatti területre jutott, míg a nyertes érdekeltségek alig 2 százaléka, 34 érdekeltség 94 pályázója 300 hektár feletti területet szerzett meg. A Borsodban 2014. január 1-jéig bérbe adott területek több mint háromnegyedét, 10 ezer hektárt a 138 megyei nyertes közül mintegy 28 nagy, egymással ilyen-olyan kapcsolatban levő érdekeltség 51 pályázója 170 nyertes pályázattal nyerte meg.

A helyben lakók fogalmával eddig is trükköztek. Láttunk parókiára bejelentkezett helyben lakó földművest, hallottunk Mészáros Lőrinc helyben élő lakóhelyén gazdálkodó földművesről. A 300 hektáros földtulajdoni maximum bátran kijátszható. A kisbir-

tok, a kistelepülések a bérlettel is fejlődni tudnának. Nincs limit az egy gazdálkodó által megvehető állami földdarabra.

S ami a legfontosabb, hogy az állami föld egyben az állam kezében egy foglalkoztatási, munkahelyteremtési eszköz. Most 380 ezer hektárt vernek újra. De ugyanakkor 2014-ben a 3200 településből mindössze 150 település kapcsolódhatott be a szociális földprogramba, öt év alatt, 2010-2015 között ezzel szemben összvissz ezer hektárt adtak oda kistelepüléseknek. Mi azt gondoljuk, hogy 150 ezer új értéktérítő falusi munkahelyet lehetne teremteni, ha ez a bizonyos 380 ezer hektár, amit önök most szét akarnak osztani a haveroknak, bekapcsolódhatna a szociális földprogramba, ráadásul ezeket a területeket lehetne ökológiai termelésre is átállítani. Mi azt gondoljuk, hogy a kevés nagygazdálkodó helyett több kisebb földhasználó tud több embernek értéktérítő munkát biztosítani.

A nemzeti birtokpolitika érvényesítéséhez elengedhetetlen megfelelő mennyiségű földterület közösségi tulajdonban tartása. Négy bűnt követ el a kormány egy csapásra: növeli a birtokkoncentrációt, befagyasztja az elszegényedést a falvakban, vidéken, és utat nyit a külföldi spekulánsok előtt, hiszen pontosan tudjuk, hogy addig van biztonságban a termőföldterület, amíg az állam kezeli. Ha például az Európai Unió felülvizsgálja a magyar birtokszabályozást, ezeket a területeket seperc alatt el lehet paszszolni külföldi spekulánsoknak, de már most megjelenhetnek ezek a külföldi spekulánsok az új tulajdosoknál.

Végezetül pedig lemondanak arról, hogy a Kárpát-medence természeti örökségének, biológiai sokféleségének megőrzését, gyarapodását érik el állami eszközökkel. Önök lemondanak erről, mint ahogy lemondtak a rablóprivatizáció felülvizsgálatáról 1998 után, lemondtak az elszámoltatásról 2010 után. Mi nem fogunk lemondani 2018 után a mostani földablás felülvizsgálatáról. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Bitay Márton államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Számos politikai lözveg hallottunk öntől, amiket én egyáltalán nem látok alátámasztva. Ha megengedi, szépen sorban haladnék azokon a tévedéseken, amelyeket volt szíves itt nekünk előadni.

(13-30)

Az első, hogy nem volt országgyűlési vita. Számos alkalommal elmondtam már önnek is, nemhogy volt országgyűlési vita, hanem ön is megszavazta azt a törvényt, ami alkalmas arra, hogy az állami földet hasznosítsuk akár eladással, akár haszonbérbeadással. Ez egy olyan kétharmados törvény, amit egyébként annak idején a Fidesz-KDNP-frakció egy-

maga is meg tudott volna szavazni, de önök, amikor szakmai vita volt ebből és nem politikai vita, nagyon helyesen melléálltak, és megszavazták önök is ezt a törvényt.

Az 500 milliárdnyi vagyona nem szeretnék ráterni, mert ez is egy olyan nagyotmondási hajlam; 500 milliárd - aztán meglátjuk, hogy mennyi bevétel lesz belőle.

A költségvetési lyukak tömködésénél viszont szeretném felhívni képviselő úr figyelmét, hogy a legóvatosabb becslések szerint is ebből bevétele az államnak talán a következő év dereka felé lesz. Tehát ilyen szempontból a költségvetésen nincs olyan lyuk, amit be kéne tömni az állami földvagyon értékesítésével. Ráadásul az 1666/2015. kormányhatározatban ön is világosan elolvashatja, hogy az ebből befolyó bevételeket, deklarálta azt állítja a kormány, az állami vagyon fejlesztésére, fejlesztésre szeretné fordítani. Tehát szó sincsen arról, hogy bármilyen költségvetési lyukat szeretne ebből betömni.

Amit említett, hogy csak közösségi tulajdon lehet a föld, ez egy nagyon érdekes megközelítés; most már több ellenzéki képviselőtől is hallottam. Lehet, hogy nálam életkori adottság csak, de valamiért úgy érzem, mintha '90-ben túlléptünk volna ezen a gondolon. 1990-ben, úgy érzem, a társadalom arról döntött, hogy nem a korlátlan közösségi tulajdonban, pláne nem, mondjuk, a termőföld vonatkozásában, hanem a magántulajdonban szeretne hinni. Az önök által számtalanszor emlegetett Ausztriában például szántóföld gyakorlatilag nincs állami tulajdonban. Itt kifejezetten szántóföldekről beszélünk, kedves frakcióvezető úr. Önnel egyébként abban egyetérték, ha azt említette volna, hogy a védett természeti területek, nemzeti parki területek ne kerüljenek magántulajdonba, de erről pedig van egy törvény, amit '95 óta folyamatosan végrehajt a kormány.

Az alaptörvény-ellenességgel szintén nem tudok mit kezdeni, hiszen ha a Nemzeti Földalapról szóló törvény idestova most már négy éve hatályban van, és az nem volt alaptörvény-ellenes, akkor ebből kifolyólag nem gondolnám, hogy itt ebbe a problémába beleszaladnánk.

És a régi adatok vonatkozásában: most 2015 októberét írjuk, és ön hivatkozik egy megyének a 2014. január 1-jei adataira. Egyébként abban a megyében több mint 10 ezer hektár haszonbérleti pályázatot hirdettünk meg azóta is. Nem tudom, ezt hogyan lehet idevenni, de ha már erről a „földet a gazdáknak” programról beszélünk, akkor szintén szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy korábban 600-an használták ezeket az állami termőföldeket, most több mint 7500 földhasználójuk van.

Ezenkívül fontos még megemlíteni azt is, hogy 40 hektár az átlagos birtokméret. Ez nem a Nemzeti Földalapé, ez a nemzeti parkkal együtt, ahol komolyabb legelőkről is szó van. A Nemzeti Földalapról körülbelül 20 hektár az átlagos birtokméret. Egyébként szintén fontos adat, ha már ön is említett pár adatot, hogy több mint ezer fiatal gazda majdnem 50 ezer hektár állami termőföld használati jogát szerez-

te meg. A foglalkoztatással kapcsolatosan szintén csak megemlíteném önnek azt, hogy igazság szerint a földtulajdon vagy akár a földhasználat vonatkozásában, bár biztosan sokat jelenthetnek a foglalkoztatás szempontjából különféle előírások, de azért lássuk be, a foglalkoztatás szempontjából az jelent nagyon sokat, ha mondjuk, a kertészeti ágazatban művelik azokat a területeket, ha mondjuk, van állattartás, állatokat tartanak.

Önmagában azért, hogy ki a tulajdonosa vagy ki a használója, én előírhatok akárhány száz foglalkoztatottat: akkor kell sok foglalkoztatott, ha olyan ágazati művelést vagy olyan foglalkozást, olyan termelést hajtanak végre. Ehhez pedig pályázatokra van szükség meg forrásokra, nem jogszabályi előírásokra.

Szintén tárgyi tévedés az ön felszólalásában, hogy spekulánsoknak kedvezne ez. Azt mondom önnek, de önnek is kellene tudnia, hiszen benne is van a kormányhatározatban, hogy 20 éves elidegenítési-terhelési tilalom van ezekre a területekre, és az államnak visszavásárlási joga van. Azt mondja, hogy kijátssza ezeket a területeket a kormány, miközben egyébként törvényi feltételek mellett, nyilvános árverésen lehet megszerezni ezeket. Ha törvényi feltételek vannak és nyilvános árverés, tehát a pénzt, az árat sem befolyásolja a kormány, plusz nem lehet 20 évig eladni, akkor az miért kedvez a spekulánsoknak, kedves képviselő úr? *(Az elnök csenget.)*

Csak egyet tennék még hozzá, nem visszaélve az időkerettel, hogy az 50 ezer helyrajzi számból 41 ezer 10 hektár alatti, kedves frakcióvezető úr. Nem egy nagyüzemi tempó, nem egy spekulánstempó! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti frakciókban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP frakciójának tagja: „Nyelvtanulás itthon európai szemszögből” címmel. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt héten több képviselőtársammal együtt Strasbourgban az Európa Tanács parlamenti közgyűlésén vettem részt. A legtöbbet tárgyalt téma természetesen, ahogy sokan jellemezték, a bevándorlási katasztrófa volt. A megszólaló képviselők szinte mindegyike közös európai megoldás kidolgozását sürgette. Most mégsem erről kívánok szólni, hanem arról, hogy a kulturális bizottságban vitatott szinte valamennyi jelentés visszatérő üzenete, hogy a világméretű problémák kezelését az iskolában kell elkezdni.

Ilyen világméretű kihívás az idegen nyelvek tanulása is. Ismét azzal kellett szembesülnünk, hogy mennyire megnöveli az egyes országok érdekérvényesítő lehetőségeit, ha nagy számban vannak világnyelveket kiválóan beszélő, jó szakembereik, akik felkészülten és bátran meg tudnak és meg mernek szólalni a tolmácsolás nélküli vitákban is. Sok külföldi szakértővel és képviselővel találkoztam megint, akiknek semmi gondot sem okoz idegen nyelven szabatosan kifejtteni álláspontjukat, és egy-egy jól

sikerült megszólalással, tapasztalhatjuk, hangulatot lehet teremteni, akár többségének vélt véleményét árnyalni vagy éppen megfordítani.

Sajnos mi Magyarországon még mindig a gyér idegennyelv-tudás tehertételével küzdünk. Több tízezer diploma ragadt bent hosszú évek óta, mert a fiatal, egyetemest, főiskolát végzett szakember nem volt képes letenni a nyelvvizsgát. Állítom, közülük elenyészően kevés azoknak a száma, akik valamilyen igazolható képességihiány miatt voltak e téren sikertelenek. A diplomamentő programokra sem jelentkeznek időben és elegendő ráadásul mindig megtalálják azokat a szószólokat, akik rosszul értelmezett emberségből vagy egyéb okból felmentik őket, és nyelvvizsga nélküli diplomát kérnek számukra.

Ezt a helyzetet megelőzendő, törvényben írtuk elő, hogy 2020 után már csak középfokú nyelvvizsga birtokában lehessen a felsőoktatásba jelentkezni. Addig még 4-5 év van hátra. Már most azon kellene fáradoznia minden tanulónak és nyelvtanárnak, hogy addigra elérjék a kívánt szintet. Ehelyett azonban gyakran hallhatjuk azt a téves állítást, hogy a középiskolában nem lehet felkészülni a nyelvvizsgára. Nyelvtanári szakmai felelősségem teljes tudatában állítom, hogy ez nem így van. Évente tízezer szám bizonyítja középiskolások, hogy lehet, csak éppen tudatos, szakszerű, intenzív tanári és szorgalmas tanulói munka kell hozzá. És természetesen olyan nemzeti nyelvközpontos stratégia, amire régóta szükség volna.

Érvényt kellene például szerezni az EMMI-ben három évvel ezelőtt készült tervezet azon javaslatának, hogy a középiskola köteles az első idegen nyelv tanítását folytatni.

Eppen azért redukáltuk az általános iskolákban tanítandó nyelvek számát, hogy ennek a szükséges intézkedésnek meglehessenek mindenütt a személyi és tárgyi feltételei. És megvannak, csak éppen a köznevelési rendszerünk nem figyel oda, hogy érvényesítse ezt a stratégiai szempontból fontos célt. És bizony ebben a tanévben is gimnáziumok tucatjai kezdték a nulláról mindkét idegen nyelv tanítását, ami nem helyes, elpocsékolta időt eredményez visszamenőleg.

Nem kívánom itt most megemlíteni egy nyelvi stratégia további szükséges elemeit, hiszen ez nem elsősorban a politikus, hanem a szakemberek dolga, nem is a szakszervezeté, megjegyzem, de az volna a helyes, ha a célok és eszközök megfogalmazásához az alkotók kikérnék és megfogadnák sok-sok sikeres középiskolai nyelvtanár javaslatát.

Az Európa Tanács kulturális bizottsága legutóbb azzal bízott meg, hogy egy éven belül készítsek jelentést a kisebbségi és regionális nyelvek használatáról, helyzetéről Közép- és Kelet-Európában. Súlyos feladat, aminek örömmel tettem eleget. Ám e számunkra nemzetpolitikai szempontból kiemelt kérdésnek is vannak idegennyelv-oktatási vetületei. Jó fényt vetne Magyarországra, ha a jelentésben e téren is sikerünkéről számolhatnánk majd be egy év múlva. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm. Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ehhez a munkájához a regionális nyelvek kapcsán, azt hiszem, hogy sok sikert kívánhatunk, hiszen Európa sokszínűségének megőrzése nekünk, magyaroknak azt is jelenti, hogy a határon túli magyarok számára a nyelvhasználat joga ugyanúgy legyen biztosított, mint bárki másnak Nyugat-Európában. Ha az európai polgárok valóban egyenjogúak, akkor ugyanaz a kulturális jog vagy akár területi autonómia is, vagy a saját anyanyelven történő ügyintézésnek a joga járhat ugyanúgy egy magyarnak is a magyar államhatárokon kívül, mint ahogy ez jár akár svéd, finn relációban, skót relációban vagy bárhol máshol. Ehhez, azt hiszem, mindnyájan sok sikert kívánunk önmagunknak, és amennyiben lehet, nyilván segítünk is ebben.

Ami az itthoni idegennyelv-tanulásnak a kérdéskörét illeti, amivel képviselő asszony is kezdte a napirend előtti felszólalását, mindenképpen olyan nyelvtanulást kívántunk a Nemzeti alaptanterv révén is és más módon is a köznevelésben megerősíteni, amelyik minőségi, hatékony és fenntartható, egy hosszú távon működő rendszert, amelyik egy színvonalas oktatás keretében színvonalas nyelvközponttal is párosul. Több rendelkezést hoztunk a nyelvközponttal kapcsolatban az elmúlt években, amelyekben képviselő asszonynak is nagy része volt.

Egyrészt, ami a legfontosabb, a Nemzeti alaptantervben szerepelnek a legfőbb szabályok, hiszen ott valós nyelvi tevékenységet írunk elő, autentikus szövegeknek az ismeretét határozza meg a Nemzeti alaptanterv. Igyekeztünk optimalizálni a korosztályhoz és a tanult nyelv óraszámához azokat a követelményeket, amelyeket a diákokkal szemben támasztunk. Fontosnak tartottuk a differenciált oktatás bevezetését, illetőleg a kommunikatív kompetenciáknak a javítását, hiszen sokszor korábban sokaknak volt rossz élményük, akár már a rendszerváltás után is arról, hogy a nyelvközpont ugyanolyan frontális módon történik, mint minden másnak az oktatása. A diákok kevésbé lettek bevonva, kevésbé lettek a beszédkészségük által is fejlesztve, inkább csak az idegen nyelvű szavaknak a megtanulása, bemagolása vagy a nyelvi szabályoknak a befűlése volt a tananyag része. Nyilván ennek az is oka volt, hogy sokáig óriási hiány volt idegennyelv-tanárokból, mármint nyugat-európai nyelveket beszélő tanárokból.

Ma már ez szerencsére javuló, messze jobb ahhoz képest, mint volt a rendszerváltás után, de ezeket a készségeket, a kommunikatív készségeket olyan szituációba helyezve a fiatalokat, amelyben a nyelvi készségüket használniuk kell, és ami nyilván sikerélményt is ad nekik, továbbra is fontos egyre bővítenünk.

2012-ben hozta meg a kormány azt a döntését, amellyel az elsőnek oktatható idegen nyelveknek a körét szabályozta, ez az angol, a német, a francia és a kínai lett. Ez a négy nyelv, amelyik elsősorban használandó és először a diákoknak ezt kell megtanulni.

A nyelvtanítás folyamatossága fontos, ön utalt itt olyan esetekre, amikor esetleg ez nem valósult meg. Maga a szabályozás egyértelművé teszi, hogy első idegen nyelvként e közül a négy nyelv közül kell választani kinek-kinek egyet-egyet, nyilván a szüleivel közösen, és amikor az alapfokú intézményből középfokú intézménybe lép át, akkor természetesen ennek az első idegen nyelvnek a tanítását folyamatosan biztosítani kell. Tehát elvileg nem akadhat meg ez a folyamat. Ha valaki elkezd az egyik nyelvben, akkor tudnia kell folytatni a középiskolában is ennek a nyelvnek a tanulását. Hogy ott második nyelvként mit tanul, abban viszont az iskolának, az intézménynek nyilván a szülővel közösen szabad döntési lehetősége van, hogy a fennálló kapacitások függvényében milyen nyelvet választanak.

Az első idegen nyelvet legkésőbb az általános iskola negyedik évfolyamán el kell kezdeni tanulni, a második idegen nyelv pedig a 7. évfolyamtól kezdhető meg. De általában azt mondhatjuk, hogy 9. évfolyamtól kezdik el a második nyelvet tanítani, régen ezt, ugye, úgy hívtuk, hogy középiskola első évfolyama. A gimnáziumokban legalább két idegen nyelvet kell tanítani, a szakközépiskolában egy idegen nyelvet kötelező, egy második pedig javasolt, míg a szakiskolákban egy idegen nyelv oktatása a kötelező.

Az előbb is említett nyelvtanárhiányt azzal próbáljuk megelőzni, hogy kétszakos pedagógusok képzésével bővebbé válhat a nyelvi kínálat a diákok számára.

Ha megnézzük, hogy mennyi időt fordítunk nyelvtanításra a köznevelés rendszerében, akkor azt látjuk, hogy körülbelül ezer tanórát meghaladó ez az óraszám. Ez magas, ha az európai uniós átlagokat összehasonlítjuk, egyes országok átlagszámait, ahhoz képest is ez egy jelentős óraszám, úgyhogy nem az óraszám bővítése kell hogy legyen Magyarországon a fő irány, az elegendő, hanem az órák minőségének javítása, a hatékonyságnövelés, információs és kommunikációs technológiáknak a használata vagy akár nyári képzéseknek a bevezetése, amelyhez szintén lehet segítséget nyújtani. Már csak azért is, mert 2020-ra felvételi követelménnyé válik a középfokú nyelvtudás. Már most is, idéntől kezdve 6. és 8. évfolyamon A1-es és A2-es elvárttudásszint-felmérések lesznek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának tagja, Lukács Zoltán képviselő úr napirend előtti felszólalása következik: „Újabb milliárdok a hazugságyárnak?” címmel. Képviselő úr a szó.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt kormánypart

Képviselő! Önök idestova öt éve kormányoznak, lassan a második ciklusuk felét is kitöltik, még akkor is, ha az elmúlt egy év bandaháborúit is kormányzásnak vesszük. Hát önök eddig azt érték el, hogy a lakosság 38 százaléka szegénységben él, egyre nehezebben élnek az emberek, és egyre többen azok is nehezen élnek meg, akiknek állásuk van. Jelen van a dolgozói szegénység, jelen van az egyre nehezebb megélhetés az országban. És ebben a helyzetben önök benyújtottak egy költségvetési módosító javaslatot, abban a helyzetben, amikor egyre többen mondják azt, hogy fizetésemelést kell adni az embereknek, egyre többen mondják azt, hogy nem lehet ennyi pénzből megélni ebben az országban, és egyre többen állnak oda e mellé a gondolatunk mellé.

Önök benyújtottak egy költségvetési módosító javaslatot, már azt gondoltam, hogy esetleg önök is magukévá teszik ezt a gondolatot, de csalódnunk kellett. Ez a költségvetési módosító megint egy alig titkolt lenyúlásról szól. Két része van: egyrészt 60 milliárd forintot szeretnének önök a rendkívüli kormányzati intézkedések sorra elhelyezni, másfelől pedig újabb 47 milliárd forintot szeretnének a köztelevízió néven elhíresült hazugságyárba beleömleszteni. A 60 milliárd forintra önök azt mondják, hogy a menekültügyi krízis kezelésére szolgál. Mi ebben a kérdésben oda is tudnánk állni önök mellé, ha nem arra a sorra akarnák ezt a pénzt elhelyezni, ahol egyáltalán nem biztos, hogy a menekültügyre fogják fordítani, hiszen erről a sorról költöttek önök már Barackmagra is, meg költöttek önök focira is, meg futballakadémiák támogatására is. Ha ez rendkívüli kormányzati eredményt vagy intézkedést keltett, akkor ez mindenképp így van.

Mi ebben módosító javaslatot nyújtottunk be, összesen annyit szeretnénk, hogy ez a 60 milliárd forint azokhoz a tárcákhoz menjen, ahonnan biztosítva látjuk, hogy valóban a menekültkrízisre lesz elkölthető, a Honvédelmi Minisztérium, a Belügyminisztérium és az EMMI lesz az, ahová szeretnénk ezt a pénzt tenni. Itt látjuk biztosítottnak azt, hogy valóban arra költik el ezt a pénzt, amire kell, nem pedig futballakadémiákra, ami nyilván nagyon fontos, de azt gondolom, hogy futballakadémiákkal a menekültválságot nem nagyon lehet leküzdeni. Úgy látom, hogy önöknek ebben ellenkező a véleményük.

A 47 milliárd forintot pedig abba a Magyar Televízióba akarják beleömleszteni, ami már eddig is öt év alatt mintegy 600 milliárd forintot kapott. 600 milliárd forintot tapsoltak ott el abban a hazugságyárban, amit Magyar Televízióknak hívtunk régebben, szebb időkben, ott, ahol hírhamisítás van, ott, ahol egyébként nem kitalálva, hanem bizonyítottan hírhamisítás zajlik, ott, ahol olyan műsorokra költenek százmilliókat meg milliárdokat, amelyeket azok sem néznek, akik csinálják. Engedjék meg, hogy emlékeztessenek a rendkívül sikeres Marslakók című sorozatra, amibe milliárdokat öntöttek bele, és egyébként még az operatőr is csukott szemmel forgatta, annyira borzalmas volt, nem is nézte meg senki, három rész után elbukott, de irtózatot pénzeket tettek bele. És sorolhatnánk sorban, hogy hogyan

ömlik ki a külső gyártású műsorokra a Magyar Televízió pénze. Önök most a 600 milliárd után még idén még 100 milliárdot szeretnének adni, és még 47 milliárdot szeretnének átvállalni adósságban is. Én azt gondolom, hogy ez nem támogatható.

Mi javasoljuk is azt, hogy a Magyar Televízió ebben a formájában több pénzt már ne kapjon, mert már így is sokkal többet költünk rá, mint amennyit megérdemel. Ez annyi pénz, ez a 600-700 milliárd forint, hogy ebből jelentős fizetésemelést lehetne finanszírozni a közsférában. Ez annyi, ez a 600-700 milliárd forint, hogy jelentősen lehetne belőle csökkenteni a várólistákat, jelentősen lehetne emelni a nyugdíjakat, jelentős pénzt lehetne a közoktatásra, a felsőoktatásra fordítani. De önök valahogy úgy gondolják, hogy ezt a 600-700 milliárd forintot ebbe az egyébként nem jól működő, sikertelen, nézettséget produkálni nem tudó, és egyébként a hírműsoraiban pedig botránnyosan részrehajló hazugságyárba szeretnék fektetni.

(13.50)

Hölgyeim és Uraim! Azt kérjük önöktől, hogy támogassák ebben az ügyben a mi módosítónkat. A 60 milliárdot ne az általános sorra tegyük rá, hanem tegyük oda, ahol valóban a menekültválság kezelését szolgálja, a tárcák soraira tegyük oda, a Honvédelmi Minisztérium, a Belügyminisztérium, az EMMI sorára. Azt kérjük, hogy ne tegyenek több pénzt az MTVA-ba, tegyenek inkább pénzt az emberek zsebébe, őket támogassák, ne lopjanak több pénzt a köztelevízió keretéből. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Köszönjük szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra L. Simon államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy újabb példáját láthattuk annak, hogy milyen akkor, amikor a gyűlöletcunami elárasztja a Házat. *(Moraj és derűtség az MSZP és a Jobbik soraiból.)* Tisztelt Képviselő Úr! Amikor ön arról beszél, hogy az elmúlt évet bandaháború jellemezte, akkor nyilvánvalóan a saját maguk belső viszonyairól beszélt, és nem arról a fegyelmezett és a közjót figyelembe vevő kormányzásról, ami jellemzi a harmadik Orbán-kormány tevékenységét.

Ön 38 százaléknyi szegényről beszél, tisztelt képviselő úr, ez már-már egy ilyen visszatérő közhely, toposz az önök megszólalásaiban *(Korózs Lajos: Magyar Tudományos Akadémia legfrissebb kutatása!)*, és minden valóságot és tényleges adatot nélkülöző információ, amire egyébként a magyar társadalom teljes egésze rácáfol, és amely nyilvánvalóan nem igaz.

De hogy nézzük, mi is az igazság, tisztelt képviselő úr, 2010 óta kormányzunk, 2010 óta 241 ezer fővel csökkent Magyarországon a szegénységnek kitettek száma. *(Dr. Rétvári Bence: Így van!)* 2010-

ben, amikor önöktől átvettük a kormányzást, 3 728 900 volt a foglalkoztatottak száma, 2015 első félévének a végén 4 224 000 fő, ez összesen 495 100-zal... *(Moraj és folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Legyenek szívesek a szocialista képviselő urak csendben maradni és fegyelmezetten hallgatni az államtitkár úr válaszát, amilyen fegyelmezetten a kormány dolgozik szerinte. *(Derűtség az MSZP soraiból.)* Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tehát ez mindösszesen 495 100 fő növekedés. A munkanélküliségi ráta, tisztelt képviselő úr, 2010-ben 11,2 százalék volt, ma 6,8 százalék. Ez 4,4 százaléknyi csökkenés. A munkanélküliek száma az önök kormányzásának a végén 470 700 fő volt, jelen pillanatban 306 000 fő, azaz ez 164 700 fővel való csökkenés. Az állásban lévők belső megoszlását figyelembe véve a versenyszférában 2010-ben a kormányváltáskor 2 millió 941 ezren dolgoztak, jelen pillanatban 3 millió 891 ezren, tehát ezt a javulást önök még csak véletlenül sem írhatják a közmunka javára. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Ez sem igaz!)* A közfoglalkoztatásban 99 300-an dolgoztak 2010-ben, jelen pillanatban 222 ezren. Ezek a számok önmagukért beszélnek, tisztelt képviselő úr. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jézusom!)*

Ugyanakkor nagy-nagy csodálkozással hallgatom azt, hogy önök a Honvédelmi Minisztériumnak szeretnék adni azt a forrást, amely egyébként a „rendkívüli kormányzati intézkedések” keretét fogja erősíteni annak érdekében, hogy a kormány oda tudjon egy-egy döntésével azonnali forrást adni, ahol szükség van rá. Néhány héttel ezelőtt önök még az egész sajtót telekürtölték azzal, hogy a Honvédelmi Minisztériumot, illetve a honvédséget ennek a válságnak a kezelésébe nem kell bevonni. Önök nem szavazták meg azt a törvényjavaslatot, hanem sumák módon tartózkodtak itt a Házban *(Derűtség és moraj az MSZP soraiból.)*, amely egyébként a honvédségnek az országhatár védelmében való szerepvállalását garantálja. Most pedig azt kérik önök rajtunk számon, hogy miért nem közvetlenül a honvédségnek adjuk a forrásokat. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: A barackmagról beszélj!)* Némi ellentmondás van itt, tisztelt képviselő úr. Ne felejtjük el, mindösszesen ez idáig több mint 34 milliárd forintot fordítottunk idén többletköltséggé a migránsválsághelyzet kezelésére, év végéig, ha így marad, ahogyan most van, akkor is több mint 30 milliárd forintot kell még ráfordítanunk. Ez a 60 milliárd forint egy puffer, ami azért kell, hogy a rendkívüli kormányzati intézkedések keretét bővítse, hogy a kormány el tudja dönteni, hogy abból éppen majd mennyire lesz szükség a válság kezelésénél.

A köztévével kapcsolatosan önöknek azt tudom mondani, tisztelt képviselő úr, nem tartanánk itt, ha annak idején önök nem adják el a tévészékházat itt a Belvárosban, nem tartanánk itt, ha önök a világ leggyalázatosabb PPP projektjében *(Lukács Zoltán:*

Fociakadémia!) nem csinálják meg a Kunigunda utcai új televíziós székházat, nem tartanánk itt, ha nem ment volna rá az elmúlt öt évünk is arra, hogy az önök által itt hagyott romokat takarítsuk el. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: 80 milliárd? Nem 80 volt, hanem 100!)*

Ön itt, tisztelt képviselő úr, hírhamisításról beszél, miközben az önök pártalapítványa által támogatott Népszabadság hamisította meg a Teller-levelet; emlékszünk rá mindannyian. Ön itt ma hírhamisításról beszél és ráadásul hazugságyárról beszél, miközben újabb és újabb tévécsatornák indultak, és bizony, amikor ön itt a számokkal előhozakodik, akkor úgy csinál, mintha az az összköltségvetési összeg, ami a magyar közmédiarendszer finanszírozásába belemegegy, az nem finanszírozná a hírközlést, nem finanszírozná a Távirati Irodát *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, nem finanszírozná a rádiókat és a televíziókat is. Ha valaki nem mond igazat, az éppen ön, képviselő úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Nagyon gyenge volt! - Lukács Zoltán: Hát, szerintem te is mész, nem csak a Robi! - Dr. Répássy Róbert: Csak szeretnéd, de nem te döntöd el!)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik részéről: „Ami tény, az tény” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tény, hogy önök öt évvel ezelőtt a cigányintegráció tekintetében eredményeket, alapvető megtisztulást, reformokat és egy pozitív irányba történő változást ígérték. Tény, hogy a miniszterelnök úr rejtett erőforrásokként tekint a hazai cigányságra, és ennek eredményeként vagy éppen ebből kifolyólag egy stratégiai együttműködés kötött a kormány és az Országos Roma Önkormányzat között. Ám az is tény, hogy a napokban az önök egyik minisztere, Lázár János azt mondta, hogy a kormány valóban stratégiai partnerként tekint az Országos Roma Önkormányzatra, a rendőrség és a NAV azonban nem. Én úgy gondolom, hogy ezt el lehet humorizálni, de ez sokkal durvább egy miniszter szájából, semmint azt bárki elsőre gondolhatná.

Mindebből következik, hogy a cigányság integrációjának eredménye az önök, vagyis a Fidesz-kormány kudarca és totális csődje. Tény továbbá az is, hogy a felelősöket, a vélt vagy valós tolvajokat, csalókat és szélhámosokat önök nemhogy nem vonják felelősségre, hanem továbbra is a legmagasabb szinten mentetik, bújtatják, és kereteket adnak ahhoz, hogy ezt az ámokfutást és ezeket a köztörvényes bűncselekményeket továbbra is elkövethessék.

Tény, hogy egyik botránynak vége sincs, máris jön a következő. Az elmúlt hetekben, hónapokban nagyon sokat beszélünk itt a parlamentben is, és nagyon sokszor a közbeszéd tárgya volt a különböző sajtóorgánokban is a „Híd a munka világába”

program. A legfrissebb, hogy a Magyar Nemzet egyik újságírója végiglátogatta személyesen azokat a regionális irodákat, ahol elvileg munkaerő-közvetítés folyik, csak a gyakorlatban egyik helyszínen sem található semmi, viszont a pénz eltűnt. Aztán vége sincs az egyik botránynak, máris itt a következő. Aki nyomon követte a múlt hét csütörtökön az Országos Roma Önkormányzat „közgyűlését”, az sok mindenrel szembesülhetett, a legobszcénabb, trágárabb kifejezésekkel tarkított, hogy is mondjam, munka címén eltöltött idő alatt, csak eggyel nem, hogy ott érdemi történések, érdemi eredmények lennének.

Amitől hangos az Országos Roma Önkormányzat kapcsán minden, az az átláthatatlan kifizetések, átláthatatlan, titokban tartott megbízási szerződések, a különböző jogosulatlan költségtérítések, félmillió és egyéb haveri fizetések. És mit tettek, mit tesznek önök? Hát az, aki elsődlegesen miniszteri biztосként felelne mindezért, az szépen, csendben tovább folytathatja azt az ámokfutást, amit jó idővel ezelőtt megkezdett, hiszen például a legfrissebb botránny: 2011 és 2014 között egy 330 millió forintos költségvetési támogatással nem tud most az Országos Roma Önkormányzat elszámolni. És ki volt ennek a vezetője ebben az időszakban? Az a Farkas Flórián, aki most már miniszteri biztосként valószínűleg nem abban érdekelt, hogy az ő regnálása alatti eltűnt pénzeket tisztába tegye.

Tény, hogy az elmúlt öt évben több eljárás indult a romaintegrációval kapcsolatos pénzek irányában, mint ahány havert önök kifizettek az elmúlt öt évben, pedig nem kevés az sem. Tény az is, hogy önök elvesztettek minden olyan alapot, amely arra vonatkozna, hogy a jövőben önök a cigányság integrációja tekintetében akár hitelesen, akár felelősen, akár őszintén tudnának beszélni.

(14.00)

Amíg nem öntenek tiszta vizet a pohárba, és amíg a saját berkeiken belül nem söprik ki azokat a gazembereket, akik az elmúlt öt évben most már sok százmillió forint eltüntetésével minimum vádolhatóak, addig nagyon nehéz önöknek arról beszélni, hogy hogyan, miként és milyen eredményeket szeretnének vagy önök szerint értek el.

Az, amit önök csinálnak, az semmiben nem különbözik attól, amit az MSZP-SZDSZ csinált cigányintegráció címén, egészen konkrétan azt, hogy közpénzekből hogyan biztosítsuk 4 vagy 5 évente a könnyen, olcsón megvásárolható szavazatokat. Önök ugyanezt teszik, kontraszelektív módon tolvajokat tesznek ezen pénzek élére, ők dönthetnek egy személyben, egyfajta élet és halál uraként sok-sok millióról, sok-sok státusról, sok-sok olyan egzisztenciáról, amelyet elvileg akár az Európai Unió, akár a magyar adófizetők annak szánna, hogy a leghátrányosabb helyzetben élők, de boldogulni tisztességgel, becsülettel akarók előrejutását szolgálja.

Úgyhogy egy szó, mint száz, önök cigányintegráció tekintetében *(Az elnök a csengő megkocogtatá-*

sával jelzi az időkeret leteltét.) megbuktak, csődöt mondtak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sok mindent tudok tételesen is visszautasítani és cáfolni abból, amiket ön elmondott, de kezdjük az elejéről.

2010-ben milyen változás történt? Ön is ismeri a 2010 előtti időszakot, amikor egy szocialista-liberális taburendszernek a része volt az egész romaintegráció vagy cigányfelzárkózási program. Mi itt ezt az egyik legfontosabb feladatunknak tartottuk, legnagyobb erőforrásként is. Önálló államtitkárság jött létre, önálló magyar nemzeti társadalmi felzárkózási stratégiát fogadtunk el ennek a kérdésnek az előrevitele érdekében, és egész párbeszédrendszert hoztunk létre.

Rádadásul olyannyira - hogy úgy mondjam - teljes mértékű változás volt ebben a témakörben 2010 után, hogy először 2011-ben, pontosan magyar kezdeményezésre és a magyar elnökség munkája révén fogadott el európai romaügyi stratégiát az Európai Unió, elismerve azt, hogy ez a kérdéskör létezik, ezzel foglalkozni kell, és nem lehet csupán egy-egy országban ezzel foglalkozni, hanem európai szinten is meg kell ezt tenni.

Magyarország volt az első, aki ezt európai szintre emelte, és végre ezzel a kérdéssel elkezdett foglalkozni, nemcsak eltagadni, nem pusztán egy-két alapítványnak pár százmillió forintot adni, akik adott esetben sajtóhírt csinálnak egy-egy ügyből, hanem a kérdésnek a gyökerét megkeresni, és ott próbálni orvosolni ezeket a társadalmi problémákat.

Többéves intézkedési tervet fogadtunk el, monitoringrendszert alakítottunk ki, nagyon sokféle egyeztető fórumunk van, társadalmi felzárkózási és cigányügyi tárcaközi bizottságot hoztunk létre, Roma Koordinációs Tanács működik, a „Legyen jobb a gyermekeknek!” értékelő bizottság külön specifikus feladatot visz, és az antiszegregációs kerekasztal szintén civilek bevonásával értékeli időről időre a helyzetet. A felzárkózást segítő gazdasági fórum pedig nyilván ennek a gazdasági oldalát hivatott még inkább erősíteni.

Helyi esélyegyenlőségi programot fogadtattunk el, illetve külön programot indítottunk a telephelyszerű körülmények között élők lakhatási-felzárkózási stratégiája érdekében.

Ezek tehát mind olyan anyagok, amelyek létrejöttek, amelyek korábban nem léteztek Magyarországon, most pedig egyeznek ezt a kérdést, ezt a nagyon fontos, Magyarország számára égető társadalmi kérdést megoldani. És ez nem megy másként, mint olyan partnerekkel, akik a cigányság világából érkeznek, legfőképp az Országos Roma Önkormányzat lehet a mindenkor kormányzatnak az a partnere,

aki törvények által szabályozott módon a teljes magyarországi roma lakosság érdekképviselőjére van hivatva.

Éppen ezért mi két dolgot tehetünk, tisztelt képviselő úr, ezeknek a forrásoknak a felhasználása szempontjából. Az egyik kormányzati felelősség a célok meghatározása, ez jelent bizonyos indikátorokat is, a másik pedig, ami a kormányzat felelőssége: a szabályosság figyelése és a szabálytalanságok esetén való fellépés. Ez az a két rész, ahol a kormányzatnak felelőssége van.

Mi nem kis összeget fordítottunk erre különböző operatív programokból, hogy segítsünk azokon a térségeken, segítsünk azoknak a közösségeknek, azoknak az embereknek, akiknek segítségre van szüksége. Ön is tudja, hogy TÁMOP-forrásokból, TIOP-forrásokból igencsak bőséges forrás állt rendelkezésre. Indítottunk Útravaló-ösztöndíjprogramot, indítottunk „Aktívan a tudásért” programot, „Nő az esély” programot, pontosan azért, hogy akár a fiataloknak az általános iskola befejezéséhez, a középiskolába jutáshoz, egyetemre jutáshoz tudjunk segíteni, hogy azoknak a nőknek az esetében, akik fokozottan ki voltak téve a szegénység kockázatának, nekik tudjunk segíteni.

A Nemzeti alaptantervbe belevettük a magyar-ság és a cigányság együttélése történelmének a tanítását. Létrehoztunk olyan jogi kereteket, mint például a foglalkoztatási szövetkezet, amelyik érdemben tud segíteni azoknak, akik maguk is ki akarnak törni a szegénységből, és olyasfajta megállapodásokat is kötöttünk, hogy, nyilván állami beruházásokon, akik ilyen foglalkoztatási szövetkezetben munkanélküliből szereznek valamilyen képzettséget, leginkább őket alkalmazzák. Ezáltal kitörési lehetőségeket és konkrét programokat teremtettünk ahhoz, hogy aki dolgozni tud, akar, az megszerezze a képzettséget mindehhez, és utána legyen is hol igény az ő munkájának a véghezvitelére.

Nyilvánvalóan a „Híd a munka világába” programot szinte mindenki ismeri már itt a parlamentben, ezzel kapcsolatban önök is és más frakciók is több aggályt fogalmaztak meg. Szerintem kevésszer látta ön azt az elmúlt 25 év magyarországi politikája történetében, hogy egy kormányzat minden európai uniós forrással, támogatással, ugyanolyan szigorúan számoltatja el a kedvezményezetteket. Nem történt ez másképp a „Híd a munka világába” program esetében sem; azt hiszem, hogy az elmúlt 25 évben kevés program volt, amely ennyire átláthatóvá vált, és a szabályosságra ennyi figyelmet fordítottunk. Ezért indítottunk több vizsgálatot is, július 31-ei hatállyal ezért szállítottuk le a támogatási összeget közel 5 milliárd forintos értékről 2 milliárd 520 millió forintra, ezért változtattuk meg az indikátorokat, és ezért indítottunk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 12 esetben vizsgálatot, 11 esetben pedig szabálytalansági eljárást, mert szabálytalanságokat találtunk, pontosan azért, hogy ezeknek a támogatásoknak a hitelességét megőrizzük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Kósa Lajos frakcióvezető úrnak adom meg a szót. Parancsoljon! „Szociálliberális fenyegetés Magyarország ellen” címmel fogja elmondani a felszólalását.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Európát elárasztó bevándorlási hullámmal kapcsolatban az elmúlt hetekben több fontos döntésről is értesülhettünk. Az egyik az, hogy az Európai Parlament liberális frakciója közölte, hogy kezdeményezi az Európai Parlamentben a 7-es cikkkel kapcsolatos eljárás megindítását Magyarország ellen, ami azt jelenti, hogy azt kezdeményezték, amit még eddig soha, hogy Magyarországot fosszák meg a szavazati jogától.

Ez egy nyilvánvaló politikai bosszú (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!*) azért, mert Magyarország olyan álláspontot képvisel a bevándorlásügyben, ami egyébként a nemzetközi egyezményeinknek megfelelő, emberséges, de kimondva, hogy nem tudunk, nem lehet Európába mindenkit beengedni, és meg kell védeni az Európai Unió határait.

Két héttel ezelőtt pedig az Európai Unió Tanácsa hozott egy olyan döntést, ami arról szólt, hogy a migránsokkal kapcsolatban kötelező kvótát kell bevezetni. A számok 40 ezertől 160 ezerig terjednek. Még ez is vita és értelmezés kérdése, de az Európai Unió Tanácsa egyúttal két évet hagyott arra, hogy ezt a rendszert és rendelkezést bevezessék.

A dolog teljes mértékben abszurd, hiszen csak ebben az évben már csak Magyarország esetében 300 ezernél több illegális bevándorló érkezett, csak Magyarország területén több mint 176 ezer menekültstátus iránti kérelmet adtak be, és hol van még az év vége. Az Európai Unióban meg fogja haladni a migránsok száma az egymilliót, akik ebben az évben érkeznek; vessük ezt össze azzal, hogy 40 ezertől 160 ezerig két év alatt. Ez a migrációs kötelező kvóta a semminek a semmije, nem megoldás, álmegoldás.

Ezért a Fidesz parlamenti frakciója a mai frakcióülésen úgy döntött, hogy felkéri a magyar kormányt arra, hogy minden létező eszközt megvizsgálva, lépjen fel a kötelező kvóta bevezetése ellen. A kötelező kvóta sem alaki, sem tartalmi szempontból nem felel meg a nemzetközi követelményeknek.

A kötelező kvóta bevezetése azt jelenti, hogy az Európai Unió Tanácsa elvont Magyarországtól egy olyan, az önrendelkezését érintő jogot, amihez nem volt joga és lehetősége. Minden államnak saját magának kell meghatározni, hogy kik az állampolgárai, milyen feltétellel enged be a területére bárkit, és kik azok az emberek, akiket egyébként befogad és saját területén hosszabb-rövidebb ideig kíván velük együtt élni.

(14.10)

Ezt a jogot semmilyen államtól nem lehet elvonni. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!*) Ha ezt a jogot nemzetközi szerződések szabályozzák, például a menekültkérdéssel kapcsolatban, azok sem

vonják el Magyarországnak, de senkinek sem ezt a jogát. Azt, hogy egy állam kinek ad menekültstátust, a nemzetközi jog alapján a saját állami hatóságok döntenek el. Az az elképzelés, hogy valamilyen központ, Brüsszelben vagy bárhol máshol a világon, kötelezően hoz olyan döntést, hogy az adott országnak anélkül, hogy neki beleszólása lenne, be kell engednie és tartósan le kell telepítenie különböző népcsoportokat bármilyen megfontolásból, ez elfogadhatatlan. Ez a szuverenitást olyan mértékben sérti, amire a magyar törvényhozás senkit nem hatalmazott fel. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

Ezért mondjuk azt, hogy felkérjük a magyar kormányt, hogy nézze meg a rendelkezésre álló lehetőségeket az európai kezdeményezéstől egészen addig, hogy forduljon a magyar kormány az Európai Unió Bíróságához Luxemburgban, nézze meg a lehetőségeket, de tegyen meg mindent annak érdekében, hogy ezt a döntést felül lehessen vizsgálni.

Tartalmi szempontból pedig az abszurditás nyilvánvaló: 600 ezer érkezett eddig, csak Magyarországon keresztül 300 ezer migráns, és beszélünk arról, hogy két év alatt - valaki - 40 ezer és 160 ezer között oldjuk meg az itt lévő migránsok problémáját. Ez annyira abszurd, hogy nem is kell tovább indokolni.

Azt gondolom, hogy mindenkinek, aki esküt tett a magyar Alaptörvényre, és egy picit is van valami fogalma arról, hogy mi Magyarország önrendelkezése, ezt a törekvést támogatnia kell, amit a Fidesz-KDNP-frakció meghozott. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Szijjártó Péter miniszter úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jól láthatóan Európa még nem találta meg a választ arra, hogy az Európai Unió története során előállt legnagyobb kihívást hogyan kezelje. Azt gondolom, ennek alapvetően két oka van. Egyrészt nincsen konszenzus a jelenség természetéről, illetve nincsen konszenzus a jelenség méretéről sem.

A jelenség természetét illetően, azt gondolom, hogy egyenesen kell beszélni egymással, és az európai képzetet abba kell hagyni. Itt nem menekültválságról van szó, hanem egy modern kori tömeges népvándorlásról, és annak méretéről pedig szerintem elég annyit mondani, hogy kimeríthetetlen utánpótlása van, hiszen Irakban 8 millióan élnek humanitárius segélyen, Szíriában 12 millióan élnek humanitárius segélyen - közülük már több mint 7 millióan belső menekültek -, a szubzaharai térségben 12,5 millió belső menekültől beszélünk, és akkor Afganisztánt, Pakisztánt, Líbiát, Jement ide sem hoztuk. Tehát könnyen lehet, hogy 30-35 millió ember is az elkövetkezendő időszakban olyan döntést hoz, amelynek nyomán a jelenleg is Európára háruló bevándorlási nyomás tovább fog növekedni.

A kötelező kvótákról szóló vita tekintetében, tisztelt frakcióvezető úr, álláspontunk szerint az arról

folytatott vita is káros volt, tekintettel arra, hogy időt vitt el a valós megoldások keresésétől. Azt a látszatot tudta kelteni, hogy valamit tesz az Európai Unió, miközben ez teljes egészében egy haszontalan cselekvés volt. Károsnak tartottuk ezt a vitát azért is, mert egyértelműen politikai feszültségeket szült az európai uniós tagországok között, ráadásul meghívásként értelmezték, nemcsak a bevándorolni szándékozók, hanem azok a gazemberek is, akiket embercsempészeknek hívnak, és meghívásként értelmezve még tovább növelték az Európai Unióra, mára Európára háruló bevándorlási nyomást.

Az abszurditáshoz csak annyit tudnék hozzátenni, tisztelt frakcióvezető úr, hogy most legutóbb éppen 120 ezer bevándorló elosztásáról folyt a vita, és amíg erről a 120 ezer fő elosztásáról folytattuk a vitát, addig több mint 120 ezren jöttek be az Európai Unióba, nem beszélve az azóta érkezettekéről meg az azt megelőzően érkezettekéről.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy amíg az Európai Unió nem állapodik meg arról, hogy a saját határai fölötti ellenőrzést hogyan szerzi vissza, addig minden kvótáról szóló vita teljesen értelmetlen. Amíg nem tudjuk visszazerezni azt a lehetőséget, hogy a bevándorlási nyomást csökkenteni tudjuk, hogy a beáramlást szabályozott keretek közé tudjuk szorítani, addig teljesen értelmetlen a kvótáról folytatott mindenfajta párbeszéd.

Ráadásul ez a kötelező kvótákról szóló döntés a végrehajtás szempontjából - hogy is mondjam - vitatható, nehezen elképzelhető, hogy a „végrehajthatatlan” szót ne hozzam ide. Ugyanis a döntés úgy szól, hogy erre a bizonyos relokációra, vagyis a bevándorlók letelepítésére csak az úgynevezett hotspotokból - hogy még egy szép magyar szót idehozzak - van lehetőség. Ezek a hotspotok valamifajta európai uniós személyzettel létrejövő állomások lesznek, ahol elvileg lehetőség nyílik annak eldöntésére, hogy ki az, aki jogosult az európai védelemre, ki az, aki jogosult a menekültstátusra, és ki az, aki gazdasági bevándorlóként erre nem tarthat számot, illetve nem tarthat igényt. De mind a mai napig nem született megállapodás arról, hogy ezek a hotspotok hol jönnek létre, létrejönnek-e egyáltalán, azok milyen formában fognak működni, kik fognak ott dolgozni, milyen jogszabályok szabályozzák majd a tevékenységét, tehát a végrehajthatóság szempontjából egy újabb jelentős kérdőjelet írhatunk itt fel.

Arról már nem is beszélve, hogy a másodlagos bevándorlás kérdéséről sem beszélt senki, nem tudtak erre választ adni. Ugyanis mi garancia van arra, hogy akit ezen szabály alapján majd Bulgáriában, Romániában, Magyarországon, Szlovákiában telepítenének le, másnap ne akarjon éppen Németországba menni? És a schengeni övezet szempontjából majd hogyan fogjuk azt megoldani, hogy a schengeni zónán belül Németországtól különböző országokba letelepített emberek ne menjenek el másnap Németországba?

Tehát annak a kiírásnak a valószínűsége egy schengeni határon, hogy átjárás mindenki számára

szabad, kivéve relokáltak, azt gondolom, hogy jelenleg és úgy általában is nehezen elképzelhető - tehát hogy csak az abszurditást tudjam fokozni.

Tehát, tisztelt frakcióvezető úr, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, hogy a kötelező kvótáról szóló vita rossz vita volt, a kötelező kvóta semmilyen módon nem jelent megoldást Európa számára, sőt a kötelező kvóták még tovább rontják Európa helyzetét a bevándorlási nyomás tekintetében. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hegedűs Lorántné jegyző asszonyt, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varga Szimeon nemzetiségi szószóló; Lukács László György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Németh Szilárd István, Fidesz; Hiller István, MSZP; Harrach Péter, KDNP; Szél Bernadett, LMP; Gyöngyösi Márton, Jobbik.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varju László, független; Turgyán Tamás nemzetiségi szószóló; Lukács László György, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Dúró Dóra, Jobbik; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Schmuck Erzsébet, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre vonatkozóan az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házsabály 85. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy az Országgyűlés **felkérje a határozathozatalra a beszámolót tárgyaló bizottságokat**. Házbizottsági konszenzus hiányában ennek előterjesztése elnöki jogkörben történik. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A B/3743/2. számú indítvány alapján kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a Közbeszerzési Hatóság 2014. január 1. és december 31. közötti időszakban végzett tevékenységéről, továbbá a jogorvoslati ügyek ta-

pasztalatairól szóló B/3743. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 113 igen szavazattal, 48 nem ellenében a bizottságot a határozathozatalra felkérte.

(14.20)

Tisztelt Országgyűlés! Most a **Hungarikum Bizottság négy tagjának választása** következik. Az Országgyűlés elnöke S/6453. számon terjesztette elő javaslatát. A magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény 14. §-a alapján a Hungarikum Bizottság négy tagját az Országgyűlés delegálja.

Az Országgyűlés elnöke a Hungarikum Bizottságba Lezsák Sándor és Simicskó István urakat kormánypárti jelölés alapján, Magyar Zoltán urat ellenzéki jelölés alapján a Mezőgazdasági bizottság javaslatára, valamint Varga Szimeon urat a Magyarországi nemzetiségek bizottsága javaslatára kezdeményezi megválasztani.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 135 igen szavazattal, 14 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett a jelölteket a bizottság tagjaivá megválasztotta.

Tisztelt Ház! Most az ünnepélyes eskütételre és az esküokmányok aláírására kerül sor. Megkérem tehát Lezsák Sándor, Simicskó István, Magyar Zoltán és Varga Szimeon urakat, fáradjanak a terem közepére, tegyék le az esküt. És felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét, az Országgyűlés tagjait pedig, hogy szokásunknak megfelelően állva hallgassák azt. *(A teremben lévők felállnak. - Lezsák Sándor, dr. Simicskó István, Magyar Zoltán, Varga Szimeon a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos előolvassa az eskü szövegét.)*

LEZSÁK SÁNDOR / DR. SIMICSKÓ ISTVÁN / MAGYAR ZOLTÁN / VARGA SZIMEON: Én, Lezsák Sándor / Simicskó István / Magyar Zoltán / Varga Szimeon fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; hungarikum bizottsági tagi tisztésemet a magyar nemzet javára gyakorolom. Isten engem úgy segítjen! *(Taps.)*

ELNÖK: Most felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a Hungarikum Bizottság megválasztott négy tagját pedig arra, hogy kézjegyükkel lássák el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila egyenként gratulál a bizottsági tagoknak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - A megválasztott bizottsági tagoknak dr. Semjén Zolt, Kósa Lajos, dr. Szél Bernadett, dr. Staudt Gábor és Volner János gratulál.)*

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy képviselőtársaim nevében is jó munkát és sok sikert kívánjak a most megválasztott bizottsági tagoknak.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 24 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Heringes Anita és Szakács László, az MSZP képviselői, interpellációt nyújtottak be a földművelésügyi miniszterhez: **„Tényleg semmiről nem tud, hogy mi történik a minisztériumában és annak környezetében?”** címmel. Képviselő aszszonyoknak adom meg a szót. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! 2010 óta Fazekas Sándor, az ön minisztere vezeti először a vidékfejlesztési, majd később Földművelésügyi Minisztériumot. Az elmúlt öt évben sorban derülnek ki a visszaélések a minisztérium körül, amiről a miniszter úr állítása szerint ő semmit sem tud.

Egy-két példa. A 2009-es adóévben parlagrafűmentesítésre felajánlott 1 százalékot csak úgy elherdálták. Többszöri jelzés után is elodázta a miniszter úr a Hortobágyi Nemzeti Park határán lévő súlyosan szennyező anyagok elszállítását. Horváth István sertésprogramért felelős miniszteri biztosként tevékenykedett 2013 elejétől, a miniszter úr állítása szerint ő csak 2014 augusztusában nevezte ki. És itt van még Kiss Szilárd is, aki 2014. december 14-éig közel három éven keresztül volt a keleti gazdasági kapcsolatokért felelős miniszteri biztos. Most már és ezek után előzetes letartóztatásba került. A miniszter úr állítása szerint nem állt vele közelebbi kapcsolatban.

A legfrissebb ügy pedig a Földművelésügyi Minisztérium egyik cégének, a száz százalék állami tulajdonban lévő TIG-nek az ügye. A sajtóhírek szerint 1,6 milliárd forintot bízott a TIG a Hungária Értékpapír Zrt.-re. A sajtóban megjelent oknyomozó újságírói munka eredményeként tudhatjuk a következőket. A Tartalékgazdálkodási Kft. felügyelőbizottságának elnöke már január 22-én kezdeményezte a TIG-en belüli vizsgálat elindítását. Ezt a belső vizsgálatot azonban az új vezérigazgató csak február 25-én engedélyezte; érdekes, éppen azon a napon, mikor Orbán Viktor a minisztereit az állami pénzek brókercégekből való kivonására utasította. A gyanú, hogy valami nincs teljesen rendben a TIG-en belül, tehát már jó egy hónappal a Buda-Cash bedőlése előtt felmerült. Ennek ellenére sem a cég vezérigazgatója, sem a Földművelésügyi Minisztérium nem tett semmit, noha a vizsgálat elindításának kérelméről a közigazgatási államtitkárnak mindenképpen tudnia kellett.

Miniszter úr azt állítja, hogy nem tudta, mi folyik a TIG-en belül. Pedig ennek a cégnek a fő feladata nem a brókercégeken keresztüli értékpapírvásárlás lenne, hanem a küldetésük szerint bármely okból keletkező piaci zavar vagy minősített időszak esetén gondoskodni kíván a lakosság alapvető ellátásáról, valamint a fegyveres erők és rendvédelmi szervek bizonyos szükségleteinek kielégítéséről.

Államtitkár úr, ön szerint az rendben van, hogy az ön minisztere állítása szerint ezekről a dolgokról ő soha nem tud semmit? Két eset van: vagy nagy a

kabát neki és túl sok a feladat, vagy pedig vállalni kellene a felelősséget, ha tudott ezekről a dolgokról, és most itt kellene válaszolnia, és neki kellene válaszolnia ezekre a felvetésekre és vállalni a felelősséget, nem államtitkár úrnak. De azért várom államtitkár úr válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Képviselő Asszony! Rosszindulatú célzását, miszerint a minisztérium körüli ügyekről a miniszter mit sem tud, határozottan vissza kell utasítanom. Minden olyan ügyről, amely a miniszter hatáskörébe tartozik, a miniszter úrnak tudomása van. Az interpellációjában említett ügyekről képviselő asszony külön-külön részletes tájékoztatást kapott, de a pontosság kedvéért összegzem a korábbiakban elmondottakat. És hiába mondjuk el újra és újra ezeket az ügyeket, akkor is a minisztérium mindig ugyanazt a választ fogja tudni adni, hiszen az az igazság. Sokadszorra is hangsúlyozom, hogy a vidékfejlesztési miniszter az államháztartási törvény alapján szabályosan döntött arról, hogy a tárca költségvetésében lévő parlagrafű-előirányzat fejezetben belüli átcsoportosításra kerüljön az év közben felmerülő, az adott előirányzat eredeti céljával, rendeltetésével nem összefüggő többletkiadások teljesíthetősége céljából. Ennek ellenére a kormány tavaly év végén 642 millió forint egyszeri átcsoportosítással visszapótolta a teljes összeget. Több eszköz, több dolgos kéz és megyei parlagrafű-koordinátori rendszer állt föl ennek keretében. A Balmazújváros-Lászlóháza területén található veszélyeshulladék-tároló problémájának rendezésével kapcsolatban tárcánk minden rendelkezésre álló eszközzel fellépett. Az ártalmatlanítás költsége azonban a hulladék tulajdonosát terheli; ha a szennyezés okozója jogutód nélkül szűnik meg, akkor veszi át ezt a feladatot csak az állam.

Az illetékes környezetvédelmi felügyelőség ez ügyben minden szükséges intézkedést megtett. Az intézkedéseknek köszönhetően a szennyezés nem jutott ki a telepről, ezenfelül a felügyelőség feljelentést tett az illetékes rendőrkapitányságon. Csak kérdezni szeretném, kedves képviselő asszony, hogy szocialista kormányok tettek-e valaha ekkora környezetvédelmi intézkedéseket, költöttek-e el ekkora pénzt, tettek-e ekkora mentesítést, bármilyet. Tudjuk nagyon jól, hogy mindegyik ilyen nagy ügy, ami a környezetvédelemmel kapcsolatos, nem egy kormány időszakára esik, kormányokon átívelő tevékenység, és mégis a mi kormányunk az, amelyik ezeket az intézkedéseket meghozta.

(14.30)

Bocsásson meg, kedves képviselő asszony, de a Horváth István miniszteri biztos személyét ért táma-

dás érthetetlen számomra. Horváth István munkáját az egész ágazat elismeri, amit a sertéslétszám növekedése számokban is kifejez. Hangsúlyozni szeretném, hogy a kérdéses időszakban Horváth István a megbízatását megbízólevél alapján, társadalmi munkában, mindenféle juttatás nélkül látta el.

Kiss Szilárd sohasem volt miniszteri biztos. Kiss Szilárd volt miniszteri megbízottal kapcsolatban pedig szeretném kiemelni, hogy büntetőügye nem függ össze a minisztérium részére végzett munkájával.

A minisztérium vizsgálata a TIG ügyében 2015. április 7-én zárult le. A vizsgálat eredményeképpen készült jelentés alapján a Földművelésügyi Minisztérium a cég teljes vezetését leváltotta, felügyelőbizottsági tagjait pedig visszahívta. A Földművelésügyi Minisztérium ismeretlen tettes ellen feljelentést tett különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntettének gyanúja miatt. Az ügyben a BRFK jelenleg is nyomozást folytat, a felelősség mértékének megállapítása tehát még folyamatban van.

Végül: a Földművelésügyi Minisztérium folyamatos kapcsolatban áll a Magyar Nemzeti Bank részéről kirendelt felügyeleti biztossal, azonban a pontos kárérték csak a Hungária Értékpapír Zrt. felszámolását követően állapítható meg.

Kedves Képviselő Asszony! Remélem, minden ön által felvetett kérdést részletesen meg tudtam válaszolni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Szakács László képviselő úrnak adom meg a szót viszonválaszra.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Pár dolgot azért, úgy gondolom, muszáj itt helyrerakni, de önök is megtehették volna akkor; van erre egy nagyon komoly kulcsszó, és ezt a minisztériumban is kellene alkalmazni, ezt úgy hívják, hogy sajtófigyelés. Az önök minisztere, Fazekas miniszter úr volt, aki azt nyilatkozta - mielőtt ez rosszindulatú célzás lenne -, hogy ő nem tudott a parlagrafűpénz eldöntéséről, ő nem tudott Kiss Szilárd munkájáról, és nem tudott Kiss Szilárd kinevezéséről. Ön Horváth István munkáját minősítette; mi a kinevezésről kérdeztük, államtitkár úr, arra kellett volna hogy válaszoljon.

A gazdálkodás kapcsán három dolgot várnak el önöktől: átláthatóság, kiszámíthatóság, ésszerűség, és önök egészen addig, amíg a sajtóban meg nem jelent, 410 millió forintról beszéltek 1,6 milliárd forint helyett. Önök még ezt sem tudták, és nem tudom, hogy melyik a nagyobb baj: hogy ezt sem tudták, vagy ha tudták, akkor elhallgatták.

Nem fogadom el a választ. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Az interpelláló képviselők nem fogadták el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a tárca válaszát 106 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Lesz-e átfogó vizsgálat a KEOP-beruházásokkal kapcsolatban?**” címmel. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy, a meglátásom szerint az egész ország számára jelentős társadalmi hatással járó szabálytalanságsorozat ügyében fordulok önhez mint az európai uniós források felhasználásáért felelős államtitkárhoz.

Az elmúlt években többször felmerült a kérdés, amely azonban mostanában vált különösen is égetővé, és ez a 2007-2013-as EU-s költségvetési ciklusban a KEOP-forrásokból megvalósítandó csatorna-beruházások ügye.

Mint ismeretes, ezek a fejlesztések egyenként milliárdos nagyságrendűek, és lebonyolításuk elősegítésére a kedvezményezett önkormányzatok víziközmű-társulatokat hoztak létre, amelyek elsősorban a lakossági önerő előteremtéséért felelősek. A több száz, adott esetben több ezer ingatlant érintő és így igen sok tagot számláló társulatok működtetése különösen is nagy felelősséggel jár, csakúgy, mint a beruházás pénzügyi és műszaki megvalósítása is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ország számos településéről érkeznek hozzám jelzések az előbbieken említett pályázatok lebonyolításával kapcsolatban. Így előfordul, hogy már a társulat megalakítása is szabálytalanul, adott esetben bűncselekmény gyanúját felvetve történt. A beruházás pénzügyi tervezése legtöbbször inkább szolgálta a kivitelező cég érdekét, mint az érintett lakosságét, így növelték is a végösszegét. Elgondolkodtató az is, hogy függetlenül a települések terepviszonyaitól vagy bármilyen műszaki paramétertől, de még a pályázatok támogatási intenzitásától is, szinte fillérre azonos hozzájárulást kérnek minden tagtól országszerte.

A víziközmű-társulatok működésére az érintett tagok vajmi kevés rálátással bírnak, annak ellenére, hogy a vonatkozó jogszabályok egyébként ezt lehetővé tennék számukra. A kivitelezés befejezésekor derül ki így sok esetben, hogy az elkészült infrastruktúra használhatatlan, sok lakó rá sem tud kötni a hálózatra.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az előbbieken felsorolt panaszokat hallottam csak az elmúlt napokban Tápiószőlősről, Simontornyáról, Látrányból, Hajdúböszörményből, Szabadszállásról vagy legutóbb például Nagykőrösről, de szinte az ország összes megyéjéből tudnék még példákat felsorakoztatni.

Érdekes módon egyébként azokról a településekről beszélünk jellemzően, amelyek éppen a kormány határozatával összefüggésben a kormány beruházásává váltak. Úgy tűnik, mintha egy jól kidolgozott forgatókönyv alapján történnének a visszaélések, amelyek jelentős összegben károsítják meg a keményen dolgozó kisembereket, és egyben kockára teszik Magyarország jó hírnevét is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem: lesz-e átfogó vizsgálat a KEOP-beruházásokkal kapcsolatban? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező minisztérium államtitkára, Fónagy János úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A környezet és energia operatív program keretében megvalósuló szennyvíz-elvezetési és -tisztítási projektek megvalósítására 2007 és 2013 között összesen 474 milliárd forint állt rendelkezésre, melyből 240 településen valósulhatott meg ilyen beruházás.

A fejlesztések biztosították az uniós és hazai jogszabályoknak való megfelelést, növelték a települések csatornázottságát, és lehetővé tették és teszik az összegyűjtött szennyvizek minél nagyobb arányú biológiai tisztítását.

A szennyvízhálózatok építése az egyik legköltségesebb közműberuházás, melyet a kedvezményezettek akár 95 százalékos támogatással, önerő biztosítása mellett valósítanak meg. Az önrész a víziközmű-társulatokon keresztül biztosítható, az érdekeltségi hozzájárulások befizetése pedig fedezetet nyújt a kedvezményezettek által felvett hitelre. Az érdekeltségi hozzájárulások mértékét a víziközmű-társulatok jogosultak eldönteni, figyelembe véve az igénybe vett hitelt és az egyéb pénzügyi lehetőségeket.

A pályázóknak tájékoztatást kell adniuk a megvalósítandó csatornára történő csatlakozási szándékra vonatkozó nyilatkozatok meglétéről, a rákötési hajlandóságról, de ezen nyilatkozatokat nem kell benyújtani. A támogatást nyújtó intézményrendszer a víziközmű-társulatokkal nem áll jogviszonyban, azok az önkormányzattal szerződtek az önrész biztosítása miatt. A víziközmű-társulat létrehozásáról szóló nyilatkozatok és dokumentáció nem képezik a pályázat részét, az irányító hatóság nem vizsgálja a társulat létrehozásának körülményeit, annak működési és törvényességi felügyeletéért sem felel.

A pályázatok elbírálásának szempontjait, a szolgáltatásokra fordítható maximális mértéket a hatályos pályázati felhívás és útmutató tartalmazza. A létrejövő közművek megvalósulásáról a kedvezményezett zárójelentést készít, üzemelési paramétereiről pedig a fenntartási időszakban öt éven keresztül köteles jelentést benyújtani. A támogatási szerződésben szereplő célok folyamatos ellenőrzése így biztosított.

Amennyiben bármely projekt kapcsán probléma merül fel, például egy lakó nem tud rákötni a hálózatra, először a lebonyolító önkormányzat vagy önkormányzati társulás segítségét kell kérni. Ha ez nem vezet eredményre vagy szabálytalansági gyanú merül fel, akkor az irányító hatósághoz lehet fordulni, bűncselekmény gyanúja esetén az illetékes hatóságnál feljelentést tenni.

A rendszer működése megítélésünk szerint megfelel a jogszabályoknak, az egyedi esetek kivizsgálása

pedig eddig is szakszerűen és gyorsan megtörtént. Mindezek alapján átfogó vizsgálatot a KEOP keretében megvalósult szennyvízhálózat-építési beruházásokra nem tervez a minisztérium. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Megkérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Megmondom őszintén, nagyon reméltem, hogy erre a felvetésemre érdemi választ fogok kapni, mert higgye el nekem, amit eddig elmondtam és itt most önök elé tártam, az egy valós társadalmi probléma, nagyon sok embert érint, és éppen ahogy ön is elmondta, kiemelten magas összességében ennek az operatív programnak a költségvetése.

Ezért is gondoljuk, hogy fontos lenne egy átfogó és érdemi vizsgálatot mégiscsak megtenni ebben a kérdéskörben.

És az, amit ön említett, hogy mennyiben része vagy nem része a pénzügyi tervnek, például a pályázat pénzügyi részének az önerő beszédese, kérem, minden részletes megvalósíthatósági tanulmánytervben szerepel az úgynevezett költség-haszon elemzés, aminek része szintén a lakosságtól beszédett önerő, illetve az, hogy ezt mire fordítják. Így én úgy gondolom, hogy igenis, minden mindennel összefügg, nemcsak a műszaki megvalósítás hiányosságai, de például az is *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy a lakosságtól beszédett önrészt mire fordítják.

Nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő asszony tehát nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 107 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Autóipari válság Magyarországon is?**” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Varga miniszter úr múlt heti nyilatkozata szerint Magyarországot nem fogja érinteni a dízelbotrány. Ez eléggé kétséges, tekintve, hogy az Audi által gyártott kétféle motorból 800 ezer dízelüzemű, csak az Audi termelése 40 százalékkal eshet. A bizalom a dízelüzemű járművekben alapvetően ingott meg, így a hatások minden más gyártóra is kiterjedhetnek.

Magyarországon az ipari termelés 22 százalékát adja az autógyártás. Az LMP már számtalanszor figyelmeztetett arra, hogy több mint hiba éppen a leginkább válságérzékeny ágazatra alapozni az or-

szág gazdaságát. A miniszter úr azt nyilatkozta, hogy a kormány legfontosabb célja annak a stabilitásnak a megőrzése, amelyet az autóipar ad Magyarországon. Az autóipart éppen nem a stabilitás jellemzi: egy botrány pillanatok alatt változtathatja a húzóágazatot válságágazattá, egy fejlődő régiót válságrégióvá.

Most az a kérdés, mit tesz a kormány azért, hogy a várható negatív hatásokat csökkentse. Az export és a GDP csökkenése borítékolható, ennek nyomán pedig elbocsátások, a beszállítók sokaságának csődje is fenyeget.

Az Audi Hungaria Motor Kft. az elmúlt években 48 milliárd forint támogatást kapott közpénzből munkahelyteremtés címén, ez egy munkahelyre vetítve 25 millió forintot jelent. A kormány stratégiai partnerségi megállapodást is kötött a céggel. Sajnos a megállapodásokban semmi nincs a munkahelyek megőrzéséről, a terhek megosztásáról válságos helyzetek esetén. És az is sajnálatos, hogy nem indítanak vizsgálatot, hogy az emberek egészségét védő és a környezetvédelmi szabályokat betartották-e. Ha nem indítanak, akkor nem tudjuk meg, milyen mértékben szegték meg azokat, és milyen intézkedéseket kellene tenni. Ez, tekintve a magyar piac méretét, az autógyártókon nem segít, viszont alapjaiban rendíti meg a hatóságok pártatlan működésébe és az állami szervek jogkövető magatartásába vetett bizalmat.

Mindezek alapján kérdezem az államtitkár úrtól, hogy a 48 milliárd forintnyi adókedvezményért és más támogatásért cserébe az Audi vállalt-e garanciát a foglalkoztatásra. Ha nem, akkor miért nem kötött ki a kormány ilyen feltételeket? Miért nem tartalmaznak a stratégiai partnerségi megállapodások garanciákat a foglalkoztatásra? És végül, mit tesz a kormány a várható válsághelyzet elhárítására Győrben és más veszélyeztetett régiókban? Változtat-e a kormány azon a veszélyes támogatáspolitikán, ami egyoldalúan az autógyártástól teszi függővé a magyar gazdaságot? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm.

ELNÖK: Válaszadásra Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Kérdése, interpellációja kapcsán valóban néhány dolgot, úgy látom, tisztázni szükséges önnel, először is, hogy mi a stratégiai partnerségnek a lényege.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát ez nem egy szerződés, nem egy megállapodás, ahol a felek kötelezettséget vállalnak. Ez alapvetően egy szándéknyilatkozat, amelyet a kormány és a stratégiai partnervállalkozás ír alá, aminek a lényege az, hogy vállalja a partner azt, hogy tovább bővíti a vállalkozását, új munkahelyeket teremt, új befektetéseket teremt Magyarországon; vállalja, hogy kutatás-fejlesztést és innovációt hoz Magyar-

országra, de a szakképzés területén is fejlesztéseket vállal, illetve a hazai beszállítói iparral való szorosabb kapcsolatépítést vállalja a partner. Tehát ez nem egy jogi formula, itt nincs előírás, semmilyen előírást nem tartalmaz, és nincs következménye ennek a szándéknyilatkozatnak. Valójában ez egy nyilvánítás arra vonatkozóan, hogy a két fél együttműködik.

A másik kérdés, amit szintén tisztázni szükséges, az a fejlesztési adókedvezmény. A fejlesztési adókedvezmény jogszabály alapján történik, és minden Magyarországon működő vállalkozásra azonos feltételekkel működik. Ez azt jelenti, hogy a jogszabály alapján az adott cégnek, vállalkozásnak vállalnia kell a beruházás, a fejlesztés megvalósítását és természetesen ehhez munkahelyek létrehozását. Itt a legminimálisabb munkahelyi bővítési létszám 150 fő, tehát aki ilyen vállal, annak legalább 150 fővel kell vállalkozását bővíteni.

A harmadik támogatási forma pedig az egyedi kormánydöntés, amit szintén szigorú feltételek mentén kaphat meg az adott vállalkozás. Itt bérnövekményt kell vállalni, hosszabb periódusra, kisebb vállalkozások esetén három, nagyobb vállalkozások esetén pedig öt évre vonatkozóan.

Ami pedig a dízelbotrány kapcsán a magyarországi helyzetet illeti, azt gondolom, az autógyártásnak valóban komoly súlya van a nemzetgazdaságban, hiszen a hazai export 13 százalékát, az ipari termelés 22 százalékát adja, és 145 ezer embernek ad munkát. Különösen nagy szerepe van a győri Audi-cégcsoportnak, hiszen Magyarország legnagyobb exportőre a cég, a magyarországi export 9,3 százalékát biztosítja.

Ma még nem lehet megmondani, hogy a kialakult botrány a Volkswagen-csoporttal kapcsolatban a magyar cégre milyen hatással van. Egy biztos: a kormány abban érdekelt, hogy a cégcsoport mielőbb rendezze a kialakult helyzetet, a kötelezettségeit, a kiszabott bírságokat, és hogy a működésére ez minél kisebb hatással legyen. Ahhoz, hogy ez így legyen, és hogy a magyar emberek munkahelye megmaradjon, a magyar cégek megfelelően működjenek, a kormány minden lehetséges támogatást, jogszerű és törvényszerű támogatást megad a cégcsoportnak, mert az az érdekünk, hogy a Magyarországon működő cégcsoport tovább tudja folytatni tevékenységét, hasonló volumenben, mint jelenleg. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Megkérdézem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem tudom elfogadni a választ. A stratégiai megállapodással kezdem. Az államtitkár úr azt mondta és felhomályosított, hogy ez egy szándéknyilatkozat. Elégé szomorú egyébként, hogy a kormány szándéknyilatkozat ellenében súlyos milliárdokat ad cégeknek, multinacionális vállalatoknak. Talán akkor ezt nem kellene,

meg kellene gondolni, hogy ha adókedvezményeket és támogatásokat kapnak, akkor olyan feltételeket előírni, amelyeket utána számon lehet rajtuk kérni.

A fejlesztési adókedvezmény. Ehhez azokat az adatokat szeretném hozni, hogy ma Magyarországon a multinacionális cégek 200 milliárd támogatást kapnak, míg a hazai kis- és középvállalkozások egy-milliárd forintot; kétszázszoros a különbség. Az LMP már számos esetben elmondta, hogy nem lehet a gazdaságpolitikát erre alapozni, és a kis- és középvállalkozásokat kellene támogatni.

A dízelbotrányhoz pedig annyit, hogy már el kellene kezdeni a kormányznak felkészülni arra *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy hogyan lehet elhárítani, és nem majd súlyos milliárdokkal. Köszönöm.

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gyopáros Alpár, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Valóban ránk kényszeríti-e az Európai Unió a menekültek kvótá alapú befogadását?”** címmel. Gyopáros Alpár képviselő urat illeti a szó.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Magyarországra soha nem látott migrációs nyomás nehezedik. Az illegális határátlépők száma az utóbbi hónapokban drasztikusan megemelkedett, a mai adat szerint pedig Magyarország határait átlépte a 312 ezredik bevándorló is.

A Fidesz-kormány intézkedéseit igazolja, hogy míg a szerb határnál szeptember 14-én több mint 9 ezer tiltott határátlépővel szemben kellett intézkedni, addig két nappal később ez a szám 266-ra esett vissza. Bebizonyosodott, hogy a Fidesz-kormány az, amely egyértelmű, határozott bevándorláspolitikát folytat, hiszen az MSZP még júliusban is álproblémának nevezte a bevándorlást, a Jobbik elnöke, Vona Gábor szerint az iszlám az emberiség utolsó védőbástyája, a Demokratikus Koalíció szerint pedig a bevándorlás csupán kormányzati gumicsont.

A kormány sikeres nemzeti konzultációt folytatott le, amely során több mint 1 millióan küldték vissza a kérdőívet. A magyar nép akaratával összhangban új jogszabályok születtek, ideiglenes műszaki határázár épült a magyar-szerb határon, valamint a rendőrség csapatainak munkáját már 4300 katona is segíti, továbbá a határ törvénytelen átlépése, a határázár megrongálása és az embercsempészet is bűncselekménynek minősül, illetve súlyosabban

minősülnek, az elkövetők börtönbüntetésre vagy kiutasításra számíthatnak.

A kialakult helyzetért nagymértékben felelős az európai baloldal, amely támogatja bevándorlást. Ha rajtuk múlna, bármennyien és bárki beléphetne az országba és Európába. Az Európai Unió elhibázott bevándorláspolitikája miatt pedig a jelenleg még távoli szegényebb országokból is bevándorlók milliói vagy éppen tízmilliói indulhatnak meg Európa felé lavinaszerűen. Ki kell mondanunk, hogy felelőtlen minden európai politikus, aki a jobb élet reményével kecsegtetve arra bátorítja a bevándorlókat, hogy mindent hátrahagyva, életük és gyermekeik életének kockáztatásával Európa felé vegyék az irányt.

A bevándorlási helyzet kezelésére az európai uniós belügyminiszterek tanácsa megszavazta azt a rendkívüli műveletet, amely 120 ezer menedékkérőt helyez majd át Olaszországból és Görögországból a többi tagállamba. Habár Románia, Szlovákia és Csehország mellett Magyarország is nemmel voksolt, a szavazatok minősített többségével azonban átment a javaslat. Az önkéntesség ellenére, ha egy tagállam vonakodna befogadni a neki szánt menedékkérőket, kötelezettségszegési eljárás során felelhetne érte.

A döntés több problémát is felvet. Mi alapján döntjük el, hogy kit illet meg nemzetközi védelem, ki az a menedékkérők közül, aki valóban menekült? Fontos kérdés, hogy azokat a menekülteket, akik elsősorban nem Magyarországon, hanem más európai uniós tagállamban kívánnak letelepedni, kötelezhetjük-e maradásra, és ha igen, hogyan. Mi alapján döntjük el, hogy ki melyik európai uniós tagállamban köteles tartózkodni, szétszakítva családokat, barátságokat? Hiszen ha valaki Németországba akar menni, mert ott vannak a rokonai, nem fog Magyarországon letelepedni. Mindezt alátámasztja, hogy a menekültek elosztását célzó kvótarendszer ellentétes valamennyi uniós tagállam érdekeivel.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérdezem ez alapján, valóban ránk kényszeríthet-e az Európai Unió egy Magyarország által elutasított menekültkvótát, és az új intézkedésnek lesz-e hatása a magyar kormány sikeres menekültpolitikájára. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon már a napirend előtt volt lehetőségünk arra, hogy néhány gondolat erejéig elidőzzünk az Európai Unió kötelező kvótákra való döntésénél. Engedjék meg, hogy megismételjek ebből néhány elemet, tekintettel a kormány álláspontjára.

Először is, magát a kötelező kvótáról szóló vitát károsnak tartottuk, mert időt vitt el a lehetséges megoldások keresésétől, politikai feszültséget szült a tagállamok között, ráadásul 120 ezer bevándorló

relokációjáról szólna, miközben csak a vita időtartama alatt több mint 120 ezren érkeztek az Európai Unió területére. Mindaddig semmi értelmét nem látjuk a kötelező kvótákról meg általában bármifajta kvótáról szóló vitának, amíg az Európai Unió nem tudja visszaszerezni az ellenőrzést a saját határai felett. Márpedig világosan látszik, hogy Görögország nem képes saját határainak a megvédésére a jelenlegi körülmények közepette. Azt tegyük hozzá a korrektség kedvéért, hogy ez nem egy bíráló Görögországgal szemben, mert sok száz vagy ezer kilométernyi tengeri határszakasz megvédése, valamint a szigetek megvédése nyilvánvalóan egy borzasztóan komplikált feladat, ugyanakkor azt is meg lehet oldani.

Ezért azt javasoltuk, hogy egy európai uniós erő jöjjön létre annak érdekében, hogy a görög külső határ védelme megoldott legyen. Na, ott például támogatnánk a kötelező kvótát, hogy az európai uniós tagországok hozzájárulásaival egy ilyen erő létrejöjjön. Egy egyszerű listát kell összeírni, hány rendőrre, hány határőrre, hány katonára, hány hajóra, hány repülőgépre, hány helikopterre van szükség annak érdekében, hogy biztosítani lehessen Görögország külső határát. Azt gondoljuk, itt helye volna annak, hogy a tagországok kötelező hozzájárulásokat tegyenek egy ilyen erő létrehozására.

A második pontként azt gondolom, nagybecsülés és tisztelet illeti Törökországot, Jordániát és Libanont, amiért aránytalanul sokat viseltek mindaddig a Közel-Keleten és Észak-Afrikában kialakult instabil helyzetek kezeléséből. Több millióan tartózkodnak ebben a három országban. Azt gondolom, a helyes politika az, hogy nem meghívást küldünk kvóta álnéven a bevándorolni szándékozóknak, hanem abban segítjük a menekülteket, hogy az otthonaikhoz a lehető legközelebb tudjanak tartózkodni mindaddig, amíg a menekülésük okául szolgáló fegyveres konfliktus véget nem ér. Ezért azt gondoljuk, abban kell segítenünk a menekülteket, hogy Törökországban, Jordániában és Libanonban megfelelő ellátásban részesüljenek. Ezért is javasoltuk azt, hogy az Európai Unió vegye át az ezen országokban található menekülttáborok finanszírozását, és ha új menekülttáborokra van szükség, akkor finanszírozzuk meg azokat is.

A kvótával kapcsolatban, tisztelt képviselő úr, azt gondolom, az végrehajthatatlan döntés, amit a belügyminiszterek tanácsa meghozott, tekintettel arra, hogy még nincs megállapodás arról, hogy a letelepítés alapjául szolgáló hotspotok hol jönnek létre; végrehajthatatlan, mivel a másodlagos migrációra semmifajta megoldás nem született; harmadrészt pedig végrehajthatatlan azért is, mert ha nem teszünk semmit a határvédelem érdekében, akkor olyan elképesztő nyomás lesz az Európai Unió, ami nem százezrekben, hanem milliókban lesz mérhető.

Végezetül pedig tájékoztatom tisztelt képviselő urat és az Országgyűlést, hogy a kormány szerdai ülésének napirendjére tűzte a kötelező kvótákkal kapcsolatos lépésekkel foglalkozó napirendi pontot, amikor is a kormány döntést fog hozni arról, hogy

milyen módon tud fellépni azzal kapcsolatban, hogy az Európai Unió egy ilyen fenntarthatatlan és végrehajthatatlan, ráadásul a bevándorlók és az embercsempészek szempontjából is meghívásként értelmezett döntést hozott. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Ki-ki vérmérséklete szerint szomorúan vagy éppen mérgelődve olvasta, olvassa Juncker európai bizottsági elnök úrnak azon szeptember közepi szavait, miszerint „itt az ideje, hogy megkezdjük egy valóban európai migrációs politika kialakítását”. Mondta ezt elnök úr szeptember közepén. Nem kell politikai zseninek lenni ahhoz, hogy tudjuk, ez a kérdés már hónapok óta feszíti az európai közvéleményt, a nemzetbiztonságot és egyebeket.

Ugyanakkor továbbra is örülünk, hogy a Bizottság végre napirendre tűzi, de továbbra is nyitott kérdések maradnak a biztonságos származási országok jegyzékével kapcsolatban, a visszatérési intézkedésekkel és az ösztönzőrendszerrel kapcsolatban, a belső mobilitás ösztönzésével kapcsolatban, vagy éppen annak a matematikai nonszensznek a feloldásával kapcsolatban, hogy hogyan lesz 120 ezer illegális bevándorlónak az elosztása, hogyan történik meg úgy, hogy tudjuk, csak Magyarországon keresztül a mai napig 312 ezren érkeztek már be az Európai Unió területére.

Kormányközi és parlamentközi nyomás alá kell helyezni az Európai Bizottságot, hogy mielőbb hatékony választ szülessen. A választ természetesen elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr a miniszteri választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Minden mindennel összefügg!**” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei kórházak állapota az elmúlt néhány évben sokat romlott. A nagy sajtóvilvánosság előtt bejelentett kórházfejlesztések ellenére nem javultak a kórházak tárgyi feltételei, épületei, közművei felújításra szorulnak. A kórtermek jelenlegi állapota hátráltatja néha az alapszintű betegellátást is. A kórház írásos beszámolója szerint a padló- és falburkolatok elavultak, a fürdők, WC-k és egyéb szociális helyiségek lelakottak, számuk nem elegendő.

(15.00)

Elavult a belső hideg-meleg víz- és a szennyvízhálózat, az orvosigáz-hálózat felújításra szorul, a

felvonók műszaki állapota nem megfelelő. Az intézmény műszercserejéhez 1,5 milliárd forintba lenne szükség ahhoz, hogy az elvárható szakmai igényeket a kor színvonalának megfelelő műszerekkel lehessen kielégíteni, biztosítva a folyamatos betegellátást. Nagy múltú, hagyományokkal rendelkező, a lakosság bizalmát élvező intézményről van szó, amely 2007-ben elnyerte „Az év kórháza” címet, ugyanebben az évben pedig nemzeti minőségdíjas is lett. Minden nehézség ellenére működését ma is növekvő betegforgalom és egyes szakterületen kiemelkedő színvonalú ellátás jellemzi.

A magas színvonalú betegellátás biztosítása azonban nemcsak a megyében élő lakosság számára fontos, hanem az egyre nagyobb számban magyarországi egészségügyi szolgáltatást igénybe vevő kárpátaljai magyarság számára is. Az ukrán egészségügyi intézmények állapota és a szolgáltatás hiánya miatt már a fegyveres konfliktus kitörését megelőzően is nagy számban vették igénybe a magyar egészségügyi szolgáltatást a kárpátaljai magyar betegek. A konfliktust követően pedig ez a szám jelentősen emelkedett.

A háború, a katonai sorozások, az 50 százalékot meghaladó infláció és az elvándorlás sújtotta kárpátaljai magyarságnak szembe kell néznie a több mint 400 százalékos gázáremeléssel is. Meggyőződésem, hogy a magyar kormánynak felelősséget és szerepet kell vállalnia ennek a közösségnek a jövője érdekében, határozott lépéseket kell tennie, segítséget kell nyújtania a kihívások és nehézségek leküzdése érdekében.

A fentiek alapján kérdezem tehát tisztelettel államtitkár urat, hogy mit kívánnak tenni azon magyar egészségügyi intézmények fejlesztése érdekében, amelyeket nagy számban vesznek igénybe határon túli, így kárpátaljai magyar betegek, elsősorban a vásárosnaményi, a fehérgyarmati kórházakra, de egyébként a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei többi egészségügyi intézményre is vonatkozik ez. Vizsgálta-e annak lehetőségét, hogy a járulékfizetés kötelezettségét milyen formában és mely rászoruló határon túli közösség számára tudná átvállalni a magyar kormány? Végezetül, a tervek szerint magyar kormányati segítséggel Erdélyben felépülő magánkórház mellett milyen segítséget tud nyújtani a kormány a kárpátaljai magyar közösség számára? Várom megtisztelő választát, államtitkár úr. *(Dr. Józsa István: Úgy van. - Szórványos taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Ön a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Talán már ön is tudja, hiszen a parlamentben is többször elmondtuk, képviselő úr, ami az interpellációjának az első felét érinti, az egészségügy helyzetét. Az elmúlt években 500 milliárd forintot fizettünk és fizetünk ki egészségügyi fejlesztésekre. Ennek legna-

gyobb részét, 322 milliárd forintot kórházi infrastruktúra-fejlesztésre, elsősorban építkezésekre, épületrészek felújítására, modernizálására, a maradékból 104 milliárd forintot pedig különböző eszközökre és műszerekre.

Képviselő úr azt mondta, hogy ez kevés. Képviselő úr, mikor volt Magyarországon olyan időszak, amikor egy kormányzati időszakban ennél az összegnél többet költöttek akár kórházi infrastruktúrára, akár műszerekre, akár gépekre, akár berendezésekre? Nagyon sokáig kell gondolkodnia, mert nem fog ilyen korszakot találni, semmilyen kormányzat alatt nem volt még olyan időszak, amikor 500 milliárd forint került volna az egészségügybe ilyesfajta építkezésekre, felújításokra, korszerűsítésekre. Nyilvánvalóan sok kórház van még vidéken is, Budapesten is szép számmal, ahol van mit javítani az állapotokon, ahol vannak még műszerek, amiket be lehet szerezni. De ha mutat nekem az elmúlt évtizedekből, akár a 25 évből, akár a 60 vagy 70 évből olyan időszakot, amikor Magyarország arányaiban ennél nagyobb összeget tudott volna az egészségügyre fordítani, akkor nyer egy fogadást velem, és kap tőlem egy csomag túrórudit vagy bármi mást. De nem hiszem, hogy nekem meg kell vennem azt a csomag túrórudit, mert ön nem fog találni ilyen időszakot.

Természetesen Szabolcs-Szatmár-Bereg megyébe is megérkeztek ezek a források, összesen 27 milliárd forint. A megyei kórházak 23 milliárd forintot kaptak, az egyetemi oktatókórházakkal együtt, infrastrukturális fejlesztésre, pontosan azoknak a problémáknak az orvoslására, amit képviselő úr felsorolt. Ha csak az önhöz talán legközelebb álló felsőszabolcsi kórházat nézem, 4 milliárd forintot tesz ki az a korszerűsítés-fejlesztés, az a forrás, amit ez az egy intézmény kapott. Van ebben ellátórendszeren belüli korszerűsítés, sürgősségosztály-fejlesztés, eszközparkbővítés, informatikai eszközrendszerek modernizációja, onkológiai diagnosztikai eszközök fejlesztése, de van benne struktúraváltást támogató támogatás, rehabilitációs ellátásokra, határon átnyúló együttműködésekre szóló támogatás, napelemes rendszer telepítéséhez állami közpénzekből támogatás vagy humán erőforrás-fejlesztéshez szintén.

A következő fejlesztési időszakban is folytatni kell ezeket természetesen, két fő irány, amit a kormány meghatározott, a humán erőforrás helyzetének pozitív irányba alakítása, illetőleg az alapellátás és a védőnői szolgálat, tehát a prevenció erősítése ebben a régióban is, akár csak a betegútmenedzsment. Szintén fogja érinteni Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét az a nővérszálló-felújítási program, amire, azt hiszem, szintén égető szükség van. Ez az egyik része az ön felszólalásának.

A második a kárpátaljai magyarság helyzete. Ez olyan kérdéskör, amit örülök, hogy végre az MSZP is felismert és megtalált. Jó lett volna ezelőtt 10-15 évvel is, ha ehhez a kérdéshez már így viszonyulnak, és nem azon a korábbi elutasító módon, ami nagyon sok fájdalmat és szenvedést, lelki sérülést okozott nagyon sok határon túli magyarnak. A kárpátaljai magyarok ügyében, látja, tisztelt képviselő úr, többek

között ezért fontos a kettős állampolgárság lehetősége, hiszen az teremti meg a közjogi lehetőséget is a beavatkozásra, a cselekvésre.

Abban a pillanatban, ahogy erre szükség volt, úgy a kormányzat a szokásos, a határon túli magyarok magyarországi egészségügyi ellátásának támogatásáról szóló rendeleten túli, különböző szociális helyzetre tekintettel történő társadalombiztosítási járulékvételi eljáráson kívül, amit a járási hivatalok tesznek meg jövedelmi helyzet alapján, további intézkedéseket fogadott el 80 millió forint értékben. Kamionok indultak, amelyekben gyógyszerek is voltak, a karitatív tanács erről is ülésezett a múlt hét keddjén, az iskolai étkeztetését a kárpátaljai gyermekeknek teljes mértékben átvállalta a magyar kormány, és a kárpátaljai magyar pedagógusoknak pedig fizetésekiegészítést biztosít. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti frakciókban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Oné a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Arra kérném, hogy ne komolytalankodjunk el ezt a kérdést, amit én most itt a Ház elé szerettem volna hozni. *(Felzúdulás a kormányparti padsorokban.)* Meg arra kérném fideszes képviselőtársaimat, hogy ne méltatlankodjanak. Államtitkár úr, nem egy csomag rúdival kell ezt a problémát kezelni kettőnk között, mert szerintem nem kettőnk között van a probléma. Ön számokat sorolt fel, akkor én is mondom önnek egy számot, amit ön nagyon jól tud egyébként, hiszen a tárcájához tartozik. Az elmúlt időszakban körülbelül 500 milliárd forintot vontak ki az egészségügyi működésből. *(Dr. Rétvári Bence: Ezt meg honnan veszi?)*

Amiért én szót kértem és interpelláltam önt, az pontosan az a kérdés volt, amivel én a kárpátaljai magyarokkal történt találkozásunk során szembesültem, aminek az volt a lényege, ők azt kérdezték tőlünk, azt kérték tőlünk, hogy fogjuk-e valamilyen módon javítani a határ menti egészségügyi intézmények helyzetét, merthogy ők tömegesen szeretnék ott igénybe venni az egészségügyi szolgáltatást. Éppen ezért, államtitkár úr, nem fogom elfogadni a választ, mert ön nem nekem nem válaszolt ezzel, hanem annak a durván 150 ezer magyarnak, aki a kárpátaljai térségben él. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen. - Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Az állatok világnapja**

alkalmából” címmel. Egyed Zsolt képviselő urat illeti a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Október 4-e az állatok világnapja, ezért ennek alkalmából érdemes tüzetesen átvizsgálni az állatvédelem állapotát és a kapcsolódó jogszabályok megfelelőségét. Gondolkodjunk el azon, mit tehetünk az ember környezetében vagy vadon élő állatok életének segítésében! Miért fontos ez? Mert földünk változó, talán pusztuló állapotban van, változik a klíma, az évszakok nem a megszokott arcukat mutatják, ami megnehezíti az emberek és állatok életét, ételhez, ivóvízhez jutását.

Emellett azt is látnunk kell, hogy sok embertársunk nem képes felfogni, hogy Isten ránk bízta a Föld élővilágának ápolását. Súlyos bünt követnek el azok, akik embertelen körülmények között tartják háziállataikat, kutyaviadalokat rendeznek, vagy éppen orvul vadásszák le a vadon élő állatokat. Súlyos bűnökért súlyos büntetést érdemelnek. Hazánk állatvédelmi törvénye, az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény kimondja, hogy az állatok érezni, szenvedni és örülni képes élőlények, tiszteletben tartásuk, jó közérzetük biztosítása minden ember erkölcsi kötelessége. A Btk. állatkínzásért, tiltott állatviadal szervezéséért 2-3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntet.

Úgy gondolom, a törvényi háttér megfelelő, viszont az esetek észlelésére, jelentésére nincs megfelelő szerv. Tapasztalom, hogy a rendőrök nem tudnak az állatokra figyelni, csupán állampolgári feljelentések nyomán intézkednek. Ezért szükség van olyan szervezetekre, amelyek fellépnek az állatok védelmében.

(15.10)

Nyugaton privát állatrendőrség és alapítványok működnek. Ha az állatrendőrség kérdése utópia is jelen körülmények között Magyarországon, de mindenféleképpen megfontolandó, úgy gondolom, mindenki számára.

A Jobbik fontosnak tartja, hogy már iskoláskorban felelős állattartásra neveljük gyermekeinket, ami különösen fontos a mai fiatalok esetében, mivel sajnos többjük úgy szocializálódik, hogy nincs állat a környezetében. Szorgalmazzuk, hogy az iskolai képzési rendszerbe vegyék be a felelős állattartást. Fontosnak tartjuk továbbá a behatárolható feladatok felosztását az állam, az önkormányzatok és az Állatorvosi Kamara között és egy olyan program kidolgozását a vadon élő állatok védelmében, amely harmonizálja a tradicionális vadászat értékrendjével.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem, milyen eredményei vannak a szigorú állatvédelmi törvénynek. Hogyan jutnak el a hatóságok a bűncselekmény elkövetőkhöz jelenleg? Milyen lépéseket tettek eddig a felderítés javítása érdekében? Milyen intézkedéseket tettek a megelőzésben? Májusi felszólalásomra reagálva Zsigó Róbert úr jelezte, hogy ezer menhelyi

állat ivartalanítását végzik majd el. Információim szerint ez a mai napig nem történt meg - vagy tévedek? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az állatvédelmi kérdések a földművelésügyi kormányzat számára rendkívül fontosak, így minden tőlünk telhetőt megteszünk a Magyarországon élő állatok jólétének biztosítása érdekében. Ezen munkánkban a különböző állami és önkormányzati intézmények mellett a civil állatvédő szervezetek is partnereink.

Azt tudni kell, hogy az állatokat ért sérelem általában nem szándékos bántalmazás, hanem a nem megfelelő gondoskodás eredménye, amit sokszor az állattartással kapcsolatos tájékoztatatlanság okoz, ezért sem lehet eléggé hangsúlyozni a megelőzés fontosságát az állattartás során jelentkező állatvédelmi problémák kapcsán. Egyetértek a képviselő úrral abban, hogy fontos a gyermekek felelős állattartásra nevelése, hiszen a fiatal generációk megszólítása, szemléletformálása, továbbá a szakmai alapon nyugvó ismeretterjesztés döntő a felelős állattartás meghonosítása szempontjából.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az állatokkal való megfelelő bánásmód elsősorban a gazda felelőssége, emiatt a Földművelésügyi Minisztérium és a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal kiemelten fontosnak tartja a szemléletformálást ezen a területen, amelyet többek között különböző programok indításával kívánunk elérni. Ezek közé tartozik a „Szabad a gazdi” program, azon belül a vakvezető kutyák képzését elősegítő Látótárs-projekt is.

Ugyancsak az állatok szenvedésének megelőzését szolgálja az a haszonállatokat érintő előírás, amely szerint 2013-tól Magyarországon, egyébként az uniós szabályozást megelőzve, nagy létszámú állattartó telepeken állattartási felelőst kell alkalmazni. Az ő feladata, hogy felügyelje és elősegítse az állatok tartási körülményeit meghatározó állatvédelmi jogszabályok betartását, valamint ellássa az állatok gondozásával és felügyeletével megbízott személyek, az állatok jólétével kapcsolatos utasításokkal és útmutatásokkal, továbbá évente oktatást tartson az állattartó telep dolgozóira részére.

Az állattartási felelősök oktatását a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal végzi, eddig 4288 fő végezte el sikeresen a képzést. A haszonállatok intenzív tartása sok esetben fokozott állattartási kockázattal jár, emiatt az állatvédelmi hatóság folyamatosan ellenőrzi az állattartó telepeket, a problémák észlelése esetén megteszi a szükséges intézkedéseket, indokolt esetben állatvédelmi bírságot szab ki, vagy akár el is kobozhatja az állatokat.

Tisztelt Képviselő Úr! A kóbor eb- és macskapopulációk mederben tartása és a nem kívánt szaporu-

latok megelőzése érdekében az ebek kötelező egyedi jelölésének és nyilvántartásának 2013-as bevezetése mellett kiemelkedő fontosságúnak tartjuk a menhelyen élő állatok ivartalanítását. Ezért indítottuk útjára 2013-ban a „Program a menhelyi kutyák ivartalanításáért” kezdeményezést, melynek célja, hogy növekedjen az állatok örökbefogadási esélye, illetve a felelős állattartás ösztönzése. A programmal kapcsolatban feltett kérdésre válaszul tájékoztatom a képviselő urat, hogy igen, ön téved, a két évvel ezelőtt az állatok világnapján elindított program keretein belül 914 eb ivartalanítására került sor a célul kitűzött ezerből. A kedvező tapasztalatokra tekintettel az egyeztetések folynak a program lehetőség szerinti folytatásáról.

Köszönöm szépen a figyelmüket. Kérem, képviselő úr, hogy fogadja el a válaszomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszáat. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha tehetném, nagyon szívesen elfogadnám az államtitkár úr válaszáat, de azért nem tudom elfogadni, mert szavakban ezek a dolgok az állatvédelem kapcsán mindig jól működnek, csak a tettekben vannak hiányosságok.

Itt ugyanaz történik, mint az élet számtalan más területén jelen pillanatban, hogy a civil szférának kell megoldani egy olyan problémát, ami egyébként, úgy gondolom, minden magyar állampolgárnak fontos. Ezért például a Jobbik Magyarországért Mozgalom ifjúsági tagozata egy országos kampányt indít az állatvédelem népszerűsítése érdekében és a felelős állattartás népszerűsítése érdekében, és én szeretném államtitkár úrnak azért elmondani azt, hogy 900 kutya ivartalanítása nem fogja megoldani a problémát.

Itt a probléma akkor oldódna meg, ha a mezőgazdasági minisztérium hirdetne egy országos ivartalanítási akciót, és úgy, mint Nyugat-Európában, megszűnne a csapatokban élő kóbor állatok tömege az utcákon. Sajnos, így nem tudom a válaszáat elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Megyünk bölcsődébe?**” címmel. Hollik István képviselő urat illeti a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr!

Idén ősszel személyes tapasztalatot szerezhettem a bölcsődei beszoktatásról, a bölcsődék állapotáról és a bölcsődei dolgozók, a gondozók lelkiismeretes, hozzáértő munkájáról. Amikor a fiam két hét után az egyik reggel megkérdezte, hogy mikor megyünk már bölcsibe, tudtam, hogy nem csak az én tapasztalataim voltak ezzel kapcsolatban pozitívak.

Tisztelt Államtitkár Úr! A 2016-os büdzsé ismét a családok költségvetése lesz. Az elmúlt öt évben kialakított családtámogatási rendszert sikeresnek és eredményesnek nevezhetjük. Ezt igazolja a születésszámok folyamatos emelkedése is. A XXI. század Magyarországnak kiemelten fontos kihívása, hogy a születésszámok csökkenését megfordítsa, és fenntartható demográfiai fordulatot hajtszon végre. Talán ebben a kérdésben is jó úton járunk. E felelősségünk közös, hiszen az állam által nyújtott támogatások összességében még nem vezetnek gyarapodáshoz. A gyermekvállalás elé számos probléma gyűrűzik be, a mai fiatalok szerint is elég, ha csak a munka és a magánélet összeegyeztetésére gondolunk.

Jövőre, 2016-ban 2010-hez képest már csaknem 40 százalékkal fordít többet a kormány családtámogatásra, ami körülbelül 1000 milliárd forintos többletet jelent a gyermeket nevelő szülőknél az elmúlt öt év összességében. Jelentős mértékben emelkedtek a munkaalapú családtámogatások, bővült a családi adókedvezményre jogosultak köre, és idén januártól már a friss házásoknak is jár a nekik szóló adókedvezmény. A munkába visszatérő édesanyák 2016 januárjától már a gyermekük féléves korától igényelhetik a gyed extrát, amire eddig csak az újszülött egyéves kora után volt lehetőség. A magyar reformok tehát a családtámogatások területén is működnek.

A statisztikák szerint sajnos még nem kellő mértékben, de a születésszám is növekedésnek indult. A gyed extra bevezetésével az édesanyák is visszamehetnek dolgozni. Ez így szép és jó, de a munkában töltött idő alatt valakinek a gyermekekkel is kell törődnie. A törődéshez számos egyéb dolog mellett két dologra feltétlenül szükség van: bölcsődei férőhelyre, illetve kiegyensúlyozott, hozzáértő bölcsődei dolgozókra. Ez utóbbi kérdéskörhöz kapcsolódva láthatjuk, hogy a kormány az őszi ülészakon két törvényjavaslatot is be kíván nyújtani, ami a bölcsődei dolgozók munkafeltételeivel is kapcsolatos.

(15-20)

Mindezek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogyan változott a bölcsődei férőhelyek száma az elmúlt időszakban, és milyen új intézkedésekkel támogatnák a bölcsődei dolgozók munkáját és annak megbecsülését. Várom megtisztelő válaszáat. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A családpolitika is egy olyan terület, ahol rombolni könnyű, építeni viszont annál nehezebb, hiszen emlékszünk a Bokros-csomagra vagy az MSZP-SZDSZ-kormány 2002 és 2004 közötti intézkedéseire, amikor pár hónap vagy pár év alatt tudtak egy jól működő rendszer küllői közé bedobni egy-egy fadarabot, és ezzel a demográfiai folyamatokat negatív irányba terelni.

Ugyanakkor ahhoz, hogy megfordítsuk ezeket és csökkentsük a népességfogyás ütemét - amit sikeresen megtettünk az elmúlt másfél év számai alapján -, ahhoz viszont nagyon sokrétű intézkedésre van szükség. Nincs egy-egy csodafegyver a családpolitika területén, nincs egy-egy intézkedés, amelyik önmagában egyértelműen megfordítja ezeket a negatív trendeket, hanem oda kell figyelni az adórendszerben a családok előnyös helyzetbe hozására, vagy legalábbis a társadalmi, anyagi hátrányaik kiegyenlítésére; oda kell figyelni a munkaerőpiac területén; oda kell figyelni a gyermekek napközbeni ellátása területén; oda kell figyelni a közlekedés területén a kismamabérlettel. És még számos egyéb példát mondhatnánk, amelyek összességükben tudják kiadni azt, hogy valóban, a magyar fiatalok elkezdjenek minél hamarabb és minél bővebb családban gondolkodni.

Ez a családbarát fordulat a jogszabályainkban 2010-ben megtörtént, családbarát sarkalatos törvényünk van, az Alaptörvény lefekteti az alapvető szabályokat. A családok stabilitását, testi-lelki egészségét, a női munkavállalását, a gyermekvállalást és a munka összeegyeztethetőségét immár jóval több jogszabály szolgálja, mint korábban.

Ebben a kérdéskörben fontos, hogy ha valakik gyermekvállalás előtt állnak, és azt szeretnék, hogy az anyuka minél hamarabb visszamehessen dolgozni, akkor két dologra van szükség: nyilván egyrészt, hogy megmaradjon a munkahelye, oda vissza tudjon menni, másrészt, hogy a gyereket el tudják helyezni napközben. Ezért volt fontos elindítani a bölcsődefejlesztési programot. Ha 2010-től az idei év elejéig nézzük, hogy hány helyen jött létre bölcsőde, ahol nem volt, vagy hány helyen újítottuk föl vagy bővítettük, azt látjuk, hogy 203 szervezet összesen 28 milliárd forintból 6 ezer, azaz 6 ezer új férőhelyet hozott létre bölcsődékben, és 4900 meglévő férőhelyet bővített. Ez összességében, ha az elmúlt öt évet nézzük, akkor 6288-cal bővítette a bölcsődei férőhelyek számát.

Mind bölcsőde-, mind óvodaépítésben ez a kormány messze lehagyta a korábbi időszakokat, másfél-, illetve háromszoros a sebesség, amivel az Orbán-kormány bölcsődéket, óvodákat épít a megelőző időszakhoz képest.

A 2010-es szinthez képest 20 százalékkal emeltük a bölcsődei férőhelyek számát négy év alatt, és az a célunk, hogy 2018-ig ezt a számot 60 ezerre növeljük.

Mindemellett a munkahelyvédelmi akciótervvel pedig a nőknek a munkába való visszatérést tudtuk segíteni, ezáltal is a munkaerő-piaci helyzetét javítá-

ni a nőknek. Ezért döntött a női foglalkoztatottság 25 éves rekordokat az elmúlt hónapokban.

Őn is utalt rá, hogy a bölcsődei dolgozók anyagi megbecsültsége is fontos mindemellett, ezért már ők is nagyobb biztonságban érezhetik magukat, hiszen a 2016-os költségvetés elfogadásával a parlament már a pedagógus-életpálya kiterjesztésének a fedezetét biztosította a költségvetésben a bölcsődei kisgyermeknevelők tekintetében azokra, akik pedagógus végzettséggel rendelkeznek. Tehát a felsőfokú végzettséggel rendelkező bölcsődei kisgyermeknevelők meg fogják kapni a pedagógus-életpálya alapján járó megemelt fizetésüket 2016. január 1-jével. Bizom benne, hogy ez is növelni fogja azt a fajta biztonságot, amit a családok érezhetnek akkor, amikor bölcsődébe adják a gyerekeiket. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a válaszát. Mi, a Fidesz-KDNP-pártszövetség olyan társadalmat szeretnénk építeni, melynek középpontjában a munka és a családok állnak. Ehhez mindenképpen szükség van a kisgyermekellátáshoz kapcsolódó szolgáltatások bővítésére és a bölcsődei gondozók munkájának további elismerésére. Ha ezzel kapcsolatos kormányzati javaslatok kerülnek az Országgyűlés asztalára, mi biztosan támogatni fogjuk azokat. Ezért megköszönöm az ön által adott tájékoztatást, és válaszát elfogadom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szabolcs Attila, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Az elmúlt időszak intézkedéseinek köszönhetően tovább csökken a devizahitel-állomány**” címmel. Szabolcs Attila képviselő urat illeti a szó.

SZABOLCS ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az elmúlt évek egyik legsúlyosabb kihívása volt a 2010 előtti kormányok magyar emberekre erőltetett, devizahitelek helyzetének rendezése. Most már a legmagasabb bírói fórumtól, a Kúriától van papírunk arról, hogy a bankok tisztességtelenül viselkedtek, amikor a devizahitelek kamatait és egyéb feltételeit megállapították. *(Dr. Józsa István közbeszólása.)*

A károsultak között sok ezer magyar család volt, ezért megsegítésük össznemzeti érdeké vált. Többéves törvényalkotási folyamat után úgy tűnik, sikerült megnyugtatóan rendezni többségük helyzetét.

A 2010-es kormányváltás óta intézkedések sorozata védi a bajba jutott devizahiteleket; a végtör-

lesztés, az árfolyamgát, a Nemzeti Eszközkezelő után a banki elszámoltatás, valamint a lakáshitelek forintosítása több mint félmillió magyarnak jelentett érdemi segítséget, hiszen ma már jelentősen alacsonyabb törlesztőrészeket kell fizetni. A magyar családok tehát nyertek.

Hadd emlékeztessenem önöket, hogy korábban senki sem gondolta volna, hogy ilyen mértékben képesek vagyunk rászorítani a bankokat, hogy a magyar emberek érdekeit is nézzék. Ezekben a padosorokban is ülnek képviselők, akik a bankok oldalára álltak. Emlékezhettek, a 2010-es kormányváltáskor mintegy 500 ezer családot fenyegetett otthona elvesztése.

A kormány erőfeszítései ellenére még mindig maradtak devizaalapú autó- és személyi hitelek. A választópolgároktól az elmúlt években számos olyan levél érkezett hozzánk, amely arról szólt, hogy amennyiben ilyen mértékben emelkednek a törlesztőrészek, a hiteles el fogja veszíteni az autóját. Ezen a ponton szeretném elosztani azt a tévhitet, hogy az autó luxuscikk lenne. Nem, tisztelt Ház, az autó - főleg vidéken - nélkülözhetetlen munkaeszköz, mindannyian tudjuk, hogy egy család életét milyen mértékben könnyíti meg, ha rendelkezik gépjárművel. Most tehát rendeznünk kell ezeknek az embereknek és családoknak a helyzetét is. Éppen ezért az Országgyűlés a Fidesz-KDNP javaslatára az elmúlt hetekben határozott az autó- és személyi kölcsönök forintosításáról, így térségünkben elsőként Magyarországnak sikerült végérvényesen búcsút intenie a devizahiteleknek, amellet, hogy a környező országok már eddig is mintaként tekintettek a devizahiteles-problémák magyarországi kezelésére.

Tisztelt Államtitkár Úr! Arra kérem választát, hogy a devizaalapú hitelek eltörlése mennyiben segíti a társadalom boldogulását és a gazdaság növekedését. Várom megtisztelő választát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy ön is hangsúlyozta, valóban a devizahiteles problémája, ami az elmúlt éveket jellemezte, nemcsak gazdasági, hanem valóságos társadalmi problémához is vezetett. 2006-ban a bankrendszerrel felvett devizaalapú jelzáloghitel állománya mindössze 1600 milliárd forint volt, ez egy évvel később sajnos már 2700 milliárd volt, több mint ezermilliárd forinttal növekedett, és 2009-re már meghaladta az 5 ezer milliárd forintot.

Sajnos valóban, az akkori szocialista kormány nem tett meg semmit annak érdekében, hogy az embereket ne engedje bele ebbe a mérhetetlen kockázatos hitelfelvételbe, mi több, inkább még ösztönözte a magyar embereket, a családokat arra, hogy vegyék föl ezt a hitelformát.

(15-30)

A Fidesz-kormány szembesült ezzel a problémával, és 2010-14 között mindent megtett annak érdekében, hogy ezeket a családokat kihozza a devizahitel problémájából. Ahogy ön is felsorolta, az árfolyamgát intézménye, a végtörlesztés meghirdetése, a Nemzeti Eszközkezelő létrehozása a problémák egy részét orvosolta, de a teljes probléma megoldása a devizahitelek kivezetése és a forintra váltása lett. A kormányának sikerült olyan megoldást találnia, amelyben nemzetközi elismerést is kapott, több ország vette át a magyar modellt, a magyar példát, elismerve ezzel hazánk és a kormány munkáját, döntéseit, amely a végleges megoldáshoz vezetett.

Való igaz, hogy a 2015 elején megvalósult devizaalapú jelzáloghitelek kivezetése megtörtént mintegy 3600 milliárd forint értékben; ennek a tapasztalatait figyelembe véve, ebben a hónapban az Országgyűlés elfogadta a gépjármű- és személyi hitelek forintosításáról szóló törvényt is. Ez újabb 305 milliárd forintot jelent ezen személyek számára. 229 ezer élő szerződés van, de ez a törvény vonatkozik a már felmondott devizaalapú személyi és autóhitelekre is.

Az átváltás kedvező lesz, hiszen a 2015. augusztus 19-ei árfolyamtól még kedvezőbb, amely 31 milliárd forintba kerül az államnak és a bankoknak, ezen költséget fele-fele arányban osztják meg. A kérdés persze az, hogy valóban mit jelent ez a magyar gazdaság számára és a magyar családok számára. A magyar családok számára biztonságot, kiszámíthatóságot jelent, és a devizahitel-törlesztőrészlet némi csökkenését is, attól függően, hogy milyen hitele volt az adott ügyfélnek. Az ország számára is biztonságot jelent, hiszen a devizakitettségünk jelentősen csökken, lényegében ebben a kérdésben meg is szűnik, a bankoknak is egy biztos működést jelent a jövőben, és a magyar gazdaságra is pozitívan hat.

Azt gondolom, hogy vége a devizahiteles rémálmoknak. Szeretném megköszönni az Országgyűlés támogató szavazatait a törvényekhez, amivel sikerült végleg lezárni a devizahitel-problémát Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SZABOLCS ATTILA (Fidesz): Tisztelettel megköszönöm én is államtitkár úr választát. Mint hallottuk, jelentős könnyebbséget jelent azoknak az állampolgároknak ez az intézkedéssorozat, akik ilyen-olyan célra devizaalapú hitelt vettek fel.

Most a gépjárműhiteleknél ez svájci frankonként közel 31 forint tartozáskönnyebbséget jelent az adósoknak. Természetesen mindez az előzőekben hallott családpolitikai intézkedésekkel, kedvezményekkel is jelentősen hozzájárul ahhoz, hogy a magyar polgárok jobban, jobb körülmények között, jobb gazdasági körülmények között élhessenek és boldogulhassanak.

Nagyon szépen köszönöm a választ, és természetesen elfogadom. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ez miért természetes? - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm képviselő úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 15 óra 33 perc van, az interpellációk tárgyalásának végére értünk.

Az **azonnali kérdésekkel** folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mit tesznek azért, hogy a Honvéd Egészségpénztár tagjai végre hozzájuthassanak megtakarításaikhoz?”** címmel.

Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára L. Simon László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Demeter Márta: Elfogadom.)* Igen. *(Zaj, több képviselő távozik az ülésteremből.)* Mielőtt megadnám a szót, képviselő asszony, tisztelettel kérem képviselőtársaimat, amennyiben sürgős közfeladat ellátása miatt a termet el kívánják hagyni, tegyék ezt csendben. Köszönöm. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint az közismert, a Honvéd Egészségpénztárnak 1,8 milliárd forintnyi megtakarítása ragadt bent a Buda-Cash Brókerház tulajdonosai által birtokolt DRB Banknál. A korábbi kérdéseinkre adott válaszokból világosan látszik, hogy az egészségpénztár pénzt eltüntette a Buda-Cash csődje. Az egészségpénztár tagjai legfeljebb a távoli jövőben, a felszámolási eljárás végén juthatnak pénzükhöz, feltéve, hogy lesz miből kifizetni egyáltalán.

Ez több mint 27 ezer katona, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozó egészségpénztári befizetését is érinti. A Honvéd Egészségpénztár ügyfelei nem tőzsdéztek, hanem a kormány által is támogatott megtakarítási formát választották, és kifejezetten egészségük megőrzése érdekében tették félre pénzüket.

Ha a kormány javaslatára az Országgyűlés külön törvényt fogadott el a Quaestor-kötvényekbe fektetők kártalanítására, akkor nem nézhető tétlenül emellett és ezen kívül sem, hogy eltűnik a Honvédelmi Minisztérium, a Belügyminisztérium és az Információs Hivatal több ezer munkavállalójának egészségmegőrzési céllal félretett megtakarítása, azoké az embereké, akik nap mint nap a magyar polgárok életének és vagyonának a védelmét szolgálják.

E szolgálat megbecsülésének minimuma, hogy ilyen helyzetben a magyar állam segítséget nyújt a részükre. Éppen ezért a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság olyan módosító javaslatot nyújtott be a költségvetéshez, aminek elfogadásával a Honvéd Egészségpénztár ügyfelei hozzájuthattak volna a megtakarításaikhoz. Ezt a módosító javaslatot azon-

ban a kormány nem támogatta, és azt a Költségvetési bizottság ülésén leszavazta a fideszes többség.

Kérdezem tehát ezek alapján államtitkár urat, hogy a kormány tesz-e kezdeményezést annak érdekében, hogy a Quaestor-károsultakhoz hasonlóan a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek és a nemzetbiztonsági dolgozók is hozzájuthassanak végre az egészségügyi célokra félretett megtakarításaikhoz. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre L. Simon László államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kell hogy mondjam, képviselő asszony, hogy a probléma leírásában, a látleletben nincsen közöttünk vita. Ön már korábban is és más képviselőtársunk is fordult ilyen tartalmú kérdéssel miniszter úrhoz, és akkor is a válaszokból egyértelműen kiderült, hogy a problémát alapvetően hasonlóan látjuk, és nincs közöttünk véleménykülönbség abban, hogy itt bizony nagyon súlyos veszteség ért számos, értékes munkát végző magyar állampolgárt. Ugyanakkor a megoldás nem elsősorban a kormány kezében van.

Mindenesetre néhány információval hadd egészítsem ki azt, amit képviselő asszony mondott, hiszen valóban az Információs Hivatal számos munkatársa vezette a számláját a Honvéd Egészségpénztárnál, nagyon sok titkosszolgálati dolgozó mellett katonák és rendőrök is jóhiszeműen jártak el, amikor nem brókerházra bízták a pénzüket, nem akarták kockáztatni a megtakarításaikat, hanem befizették az önkéntes egészségbiztosítási járulékot.

Arról ők sem tehetnek természetesen, hogy akikre a pénzüket bízták, akiket megbíztak azzal, hogy kezeljék a pénzeiket, azok az ő tudtuk és a hozzájárulásuk nélkül olyan kockázatos döntést hoztak, aminek a következményeit az előbb képviselő asszony is elmondta.

Nagyon fontos azt egyértelművé tenni, tisztelt képviselőtársaim, hogy nincsen semmilyen összefüggés aközött, hogy titkosszolgálati dolgozók, katonák és rendőrök helyezték el a pénzüket a Honvéd Egészségpénztárnál és a munkahelyük, tehát a munkakörük között, hiszen nem volt ilyen kötelezettségük. A döntésüket önállóan hozták meg, semmilyen módon nem befolyásolta őket sem a kormány, sem a munkaadójuk.

Éppen ezért nem is a kormánynál van, jelen pillanatban nem is itt pattog a labda, tisztelt képviselő asszony. Mint ön is tudja, a 2013-ban elfogadott törvény alapján az Országos Betétbiztosítási Alap által nyújtott biztosítás nem terjed ki a biztosító, az önkéntes biztosítópénztár, valamint a magánnyugdíjpénztár betéteire, így a Honvéd Egészségpénztár betéteire sem.

Majd az egy percben folytatom, hogyha elnök úr elveszi tőlem a szót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, pont azért a Miniszterelnökséget kérdeztem, hiszen mind a Honvédelmi Minisztérium, mind a Belügyminisztérium olyan választ adott a kérdésekre, amellyel egyértelműen kitértek a helyzet bármilyen rendezésének a lehetősége alól. A Miniszterelnökség adott egyedül olyan választ, hogy vizsgálják azt, hogy hogyan lehetne megoldani a helyzetet. Azt gondoltam, hogy ez reményre ad okot.

(15.40)

Amit ön említett, hogy semmilyen kötelezettségük nem volt a Honvéd Egészségpénztárnál való betétek tartására, értem, értem, de az is tény, hogy a kafetériát a minisztériumok oda fizették. Azt gondolom, ha a minisztériumok is ítélték annyira biztonságosnak ezt a helyzetet és ezt az intézményt, és mint tudvalévő, a katonák, rendőrök és a titkosszolgálati dolgozók közül sokan az adó-visszatérítést is oda igényelték, tehát mindenki feltételezte, hogy van annyira stabil ez a dolog, hogy működhessen.

Azt látom, hogy ahol van politikai szándék, államtitkár úr, ott meg tudják oldani a helyzetet. Itt nem százmilliárdokról van szó, mint a Quaestor esetében, hanem 1,8 milliárdról, ami a költségvetést tekintve nagyon-nagyon aprócska összeg, viszont ezeknek az embereknek, akiknek benn volt a megtakarítása és bent ragadt, igenis nagy összeg lehet. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgy tudom, hogy a mostani minőségében talán ez az egyik utolsó felszólalása, azt szeretném kérni, hogy őszintén és előremutatóan válaszoljon. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Megadom a szót.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Még egyszer mondom: az, hogy a Honvéd Egészségpénztárnál helyezték el egyébként állami alkalmazottak is a pénzeiket, ez semmilyen módon nincs összefüggésben azzal, hogy egyébként állami alkalmazottak, és nincs összefüggésben azzal sem, hogy a Honvéd Egészségpénztár vezetői kockázatos befektetésekbe forgatták be az ő pénzüket.

Ugyanakkor az az előbb említett jogszabályi változás, amelyre hivatkoztam, tehát a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi törvény annak idején, amikor ezt a parlamentben elfogadtuk, a betétbiztosítási rendszerre vonatkozó uniós irányelveknek megfelelő volt, tisztelt képviselő asszony. Éppen ezért nem tudtunk ezen túlterjesz-

kedni. Ugyanakkor való igaz, miniszter úr is azt jelezte, hogy tovább vizsgáljuk annak a lehetőségét, hogy miként tudunk segíteni a károsultakon.

A Buda-Cash esetében külön törvény nem született, mint a Quaestor esetében. A Honvédelmi bizottság módosítását nem tartottuk szerencsésnek. Ezért a kormány ugyan nem kíván lemondani a rendvédelmi dolgozók megsegítéséről *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, de valamilyen megoldást a jövőben az ellenzékkel közösen lesz érdemes találni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Ez jár az egészségügynek?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Akkor elfogadom, ha az elnök úr visszaállítja az órát majd az induláskor. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, az ülés vezetése gondoskodik arról, hogy a képviselő érdekei ne sérüljenek. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Órség! - Derűltség.)* Most kérem visszaállítani az órát ismételtén. Parancsoljon, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal 2012 óta ült össze ismét először, amely a Magyar Orvosi Kamara keretében, az ő hívására jött létre, és olyan szervezetek vettek részt benne, mint a Magyar Gyógyszerészi Kamara, a Kórházszövetség, betegszervezetek, az Egészségügyi Szakdolgozói Kamara, illetve az ágazati szakszervezetek. Tehát bátran mondhatjuk, a szakma krémje vett részt. Azonban részt vett ezen a parlamenti pártok közül a Jobbik mellett az MSZP is, és a kormány részéről egy rövid ideig az egészségügyi kormányzat is képviseltette magát.

A kerekasztal lényegében azokat a problémákat kívánta feltérképezni, amelyek a jelenlegi egészségügyi rendszerben vannak. Ezt három területen azonosította, így a kritikán aluli, nagyon problémás humánerőforrás-hiányt, ami egyrészt a bérekben és a méltatlan körülményekben mutatkozik meg, az általános alulfinanszírozottságot, amely a kórházi finanszírozási díjak változatlansága, illetve a növekvő egészségügyi intézményi adósságállománynak a következménye, valamint azokat a korszerűtlen törvényeket, amelyeket mindenképpen változtatni kellene. Felvetette még azt is, hogy valójában alkotmányos-e jelenleg ez az egészségügy, amely van. A ta-

nácskozáson megfogalmazódtak az elvárások is, így például a hálapénzmentesség, megfogalmazódott - és ez a legfontosabb kritika -, hogy a közkiadásokat GDP-arányosan 6,5 százalékra emelni kellene, azaz az egészségügynek minden évben 550, illetve 600 milliárd többletkiadással kell rendelkeznie ahhoz, hogy egyáltalán szinten tartható legyen ez a probléma, illetve maga az egészségügy valamilyen lépést előre tudjon tenni a jelenlegi helyzetéből.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom teljes terjedelmében elfogadta és támogatta azt a határozati javaslatot és azt a határozatot, amelyet a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal létrehozott, és amelyet a kormány elé tárt. Viszont nem volt időnk és lehetőségünk meghallgatni a kormány véleményét. A kormány most elmondhatja, az államtitkár úr most elmondhatja, hogy mit gondol ezekről a problémákról az államtitkárság, a kormány *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és hogyan kívánja megoldani a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal által megfogalmazott követeléseket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem a kétperces válasz az a műfaj, ahol a magyar egészségügy problémáit meg lehet oldani. Szerintem senki sem gondolja komolyan, hogy ez a komplex kérdéskör, és amelyet Magyarország évtizedek óta maga előtt görget, két percben megoldható. De pontosan azért kerül összehívásra a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal és sok más konzultatív fórum, amelyen október 1-jén a kormány is magas szinten képviseltette magát, pontosan azért, hogy ezekről a kérdésekről beszéljünk, a kormány is beszámoljon a terveiről vagy az eredményeiről, hiszen szép sikereket értünk el az elmúlt 4-5 évben. Ugyanakkor nyilvánvalóan maguk az orvosok, ápolók vagy bármilyen szakértők is tudják súlyozni, hogy melyik az a megoldandó kérdés, amelyet fontosabbnak tartanak, melyik, amelyet utána levőnek, miután az első kérdéseket megoldottuk.

Az egyik legégetőbb probléma a kórházak működésével kapcsolatban az adósságok rendezése. Az idén év elején ez megtörtént 60 milliárd forint értékben. Végre a kórházi vezetők a figyelmüket újra a kórház hétköznapi munkájára, a betegek gyógyítására tudták fordítani, nem pedig az egyes lejárt számlákkal való különböző sakkozásra, taktikázásra vannak kényszerülve.

Az is fontos, amiről ma már és máskor is szó volt, hogy 500 milliárd forint értékben soha nem látott mértékű fejlesztési pénz volt az egészségügyben. Ön is mondhatja, hogy talán az 1880-90-es években volt hasonló mértékű, amikor ezek a vörös téglás pavilonos kórházak épültek, de a Markovszky-korszak óta elég sok idő eltelt.

Ugyanakkor fontos eredmény, ha csak az előző félét nézem: tisztelt képviselő úr, tudja, mennyivel csökkent a várólistákon szereplő betegek száma az elmúlt hat hónapban? 15-20 százalékkal, 7 ezer fővel csökkent azoknak a száma, akik várólistán vannak, és ez nem azért van, mert valamiféle nem várt esemény történt, hanem azért, mert a kormány erre pluszforrásokat csoportosított át. Hogy 6 milliárd forintot adtunk az év végén, év elején a várólisták csökkentésére, ennek jönnek meg most az eredményei, például a várólista 15-20 százalékos rövidülése, amire, azt hiszem, fél év alatt bármelyik kormány büszke lehetne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásom illeti meg a képviselő urat. Öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Az államtitkár úr által elmondottak, amit imént előadott, szöges ellentétben állnak a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal megállapításával. Nem véletlenül közfelkiáltásnak címezték, illetve a címében is a közfelkiáltás kifejezést használja egyébként a komoly egészségügyi grémium, amely ezt megfogalmazta.

Nem véletlenül adott elégedetlenségének hangot ez a sok szervezet, amely nem látja ugyanolyan rózsásnak és annyira pozitívnek azt az eredményt, amelyre most az államtitkár úr hivatkozott. Azzal kapcsolatosan, hogy mennyi európai uniós állami fejlesztés volt, elmondható, hogy ön szerint soha nem látott volt ez, viszont - hozzáteszem - soha nem látott lesz, hiszen azt is tudjuk, hogy sokkal kevesebbet fordítanak például a következő uniós fejlesztési ciklusban az egészségügyi fejlesztésre. Ez is elhangzott egyébként kritikaként, hogy az előzőhöz képest kevesebb forrás lesz.

Államtitkár úr, itt olyan állapotok vannak, és olyan követeléseket igyekszik a kormány semmibe venni, amelyek az egész ágazat követelése. Azt javaslom, hogy ezt a közfelkiáltást hallják meg, fogadják meg és valósítsák meg, mert ennyi ember, ennyi szervezet az egészségügyben nem tévedhet. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* A kormány téved, ha nem veszi komolyan ezeket a problémákat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásom illeti meg az államtitkár urat, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ne keltsen olyan érzetet, tisztelt képviselő úr, mintha a kormányzat nem lenne párbeszédben akár az orvosokat képviselő szervezetekkel, kamarával, akár az egészségügyi dolgozók szervezeteivel. Mindenkiel igyekszünk egyeztetéseket folytatni, pontosan azért, hogy azokat a pénzeket, amelyek rendelkezésünkre állnak, a lehető legjobban használjuk fel, és ezeket bővíteni tudjuk.

Az egészségügy nyilvánvalóan több forrást szeretne, és ez, azt hiszem, nemcsak Magyarországon van így, hanem mindenhol a világon, újabb és újabb források bevonására van igény az egészségügyben. Pontosan azért újít a kormány elmúlt öt évben végzett munkája, mert például a chipsadó bevezetésével az egészségtelen élelmiszerek különadójából befolyó állami bevétel teljes mértékben az egészségügyi bérfejlesztésre fordítódik át. Ez egy garancia arra, hogy pluszforrást sikerült az egészségügyben teremtenünk. Így sikerült az ott dolgozó 95 ezer embernek 25-27 százalékkal megemelni a fizetését, ami messze nem annyi, mint amennyit szeretnénk, de sikerült végre egy mechanizmust, egy új mechanizmust létrehozni, amely új forrást von be, és egy az egyben ott van ez a forrás most már az ott dolgozók zsebében. Köszönöm szépen.

(15-50)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért hagyják magukra a családokat?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen, ön é a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy nagyon konkrét élethelyzettel, rengeteg családot érintő problémával fordulok most önhez, tisztelt államtitkár úr. Egy háromgyerekes nyugdíjas édesapa tisztelt meg levélben a problémával. Egyébként hozzáteszem, hogy korábban Orbán Viktornak is többször írt, de miniszterelnök úr sajnos válasza sem méltatta ezt az urat. Ezzel szemben én a magyar parlamentben fogom ezt a problémát önök elé tárni, és egyben emlékeztetem önöket arra, hogy az LMP is korábban foglalkozott ezzel a kérdéssel, de önök, ugye, leszavazták ezt a javaslatunkat is, mint annyi mindent. Teljesen jogos a kérdés, amit ez az úr felvetett, amit úgy tudok összefoglalni, hogy: miért nem járnak a nagycsaládos kedvezmények a gyermek 18. életévének betöltése után, ha ez a gyermek, immár fiatal továbbtanul?

Szeretnék idézni is a levélből: „E kor elérése után már nem jár a családi pótlék, de a gyermek továbbra is eltartott, sőt továbbtanuló még öt évig az egyetemen. És még ott vannak az alatta lévő harmadikos és elsős gimnazisták, akik szintén szeretnék továbbtanulni, nem beszélve a fizetössé tett felsőoktatásról.” Teljesen jogosan adja magát a kérdés, hogy miért tesz úgy a magyar kormány, mintha a gyermekekkel együtt járó kiadások egyszer csak varázsütésre megszűnnének a középiskola befejezése után. Egyáltalán miért gondolja azt a magyar kormány, hogy például ebben az esetben - ahol ebben a családban az édesapa nyugdíjas, az édesanya pedig egy alsó tagozatos tanító - minden támogatás nélkül képesek

lesznek arra, hogy a gyermeket iskolázzák tovább a felsőoktatásban, és még gondoskodjanak az alatta lévő két gyermeknek a továbbtanulásáról is?

A Lehet Más a Politika korábban benyújtotta a dolgozói szegénységet megszüntető törvényjavaslatában azt a javaslatot, amely arról szól, hogy emeljék meg és terjesszék ki a családi pótlékot a felsőoktatásban tanulóakra is. Ez azért is nagyon fontos, mert jelenleg Magyarországon a családi pótlék addig jár, amíg a gyermek középiskolába jár. Csakhogy a családi adókedvezményre való jogosultságot is a családi pótlékhoz kötötték, tehát az érettségi után egy olyan helyzet áll elő, hogy a családok ott vannak a gyermekkel, akit továbbra is támogatni kell, de se családi pótlékot, se családi adókedvezményt nem kapnak utána. Tisztelettel várom választát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Igazán köszönöm a kérdését, hiszen úgy gondolom, hogy kérdésével azt bizonyítja, hogy a családi adókedvezmény rendszere mennyire elfogadott Magyarországon, mennyire támogatott *(Korózs Lajos: Nincs más!)* és mennyire igazságos rendszer. A családi adókedvezménynek a célja az, hogy olyan családokat támogasson, akik gyermeket nevelnek, természetesen a család tagjai, az eltartók jövedelemmel rendelkeznek, és a jövedelmük után fizetendő adóból vehetik ezt igénybe. Igazságos, mert azon családok számára ad többlettámogatást, akiknek többletterhe van, a gyermekevelés terhe, és azok tudják ezt igénybe venni, akik dolgoznak, jövedelemmel rendelkeznek és adót fizetnek.

A kormány célja egyértelmű: elsősorban a többgyermekes családoknak ad támogatást adókedvezményen keresztül, éppen ezért a kétgyermekes családok adókedvezményét 2018-ra a kormány a kétszeresére szeretné felemelni, 20 ezer forintba havonta. Azt gondolom, hogy az ön által elmondott élethelyzet nyilván érthető és megérthető, azonban nyilván az adókedvezmény rendszerének is vannak korlátai. Itt elsősorban az általános és középiskolába járó gyermekeket, tanulókat, a 18 év alattiakat preferálja a jelenlegi családi adókedvezmény rendszere.

Felvetése egyébként valóban megfontolandó, társadalmi és kormányzati cél lehet ennek kiterjesztése. Nyilván, hogy ez megfelelő vizsgálat és elemzés után következhet be. Köszönöm. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Hát, tisztelt államtitkár úr, akkor én belekapaszkodom abba a szóba, hogy ön azt mondta, hogy megfontolandó, és

kormányzati cél lehet. Én szeretném azt kérni önöktől az összes érintett család nevében, hogy akkor fontolják meg, vizsgálják ki, és költsék erre az adófizetők pénzét. Biztosíthatom önt arról, hogy ez busásan meg fog térülni. A Lehet Más a Politika elkötelezett a magyar családok terheinek a csökkentése mellett és azért, hogy a fiatalok tanulni tudjanak a felsőoktatásban.

Kérésünk teljesen egyértelmű, és mint mondtam, számos család kérését tükrözi. És szeretnék egy példát is a figyelmébe ajánlani: Ausztriában, ugye, 18 éves kor után, ha egy gyermek vagy egy fiatal továbbtanul, tovább kapják a családok a családi pótlékot meghatározott feltételek mellett, tehát van olyan nemzetközi példa is, amit lehet a magyar kormányának tanulmányozni. Ha önök ezt nem teszik meg, akkor én ezt úgy fogom értelmezni, hogy önök cserbenhagyták ezeket a nagycsaládokat meg egyáltalán azokat a családokat, akik a gyermekeiket taníttatni akarják. Ugyanis világosan látjuk azt, hogy önök egy furcsa, ilyen összeszerelő Magyarországot akarnak építeni.

Cáfoljanak önök rá erre azzal, hogy kiterjesztik a családi pótlékot és a családi adókedvezményt is!

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Először is szeretném megköszönni, hogy az LMP támogatja a Fidesz-kormány családpolitikáját, hiszen felszólalása egyértelműen azt bizonyította, hogy egyetért vele, mi több, a kiterjesztését szeretné elérni. A kormány pontosan ugyanezt tette az elmúlt években, hiszen most már több mint 900 ezer családot érint a családi adókedvezmény rendszere, és évente több mint 200 milliárd forintot tudnak ilyen címen igénybe venni a magyar családok. Az is bizonyítja, hogy a kormány felelősen gondolkodik, hogy ott, ahol nincs elég befizetendő adó, és az adókedvezményt nem tudja igénybe venni, ettől az évtől a járulékokból is igénybe lehet venni ezt a kedvezményt.

Azt gondolom, hogy a Fidesz-kormány egyik legsikeresebb és legigazságosabb intézkedése, és még egyszer nagyon köszönjük, hogy támogatják ezt az intézkedést. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Németh Zsolt, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Meghallják-e Európa vezetői a polgárok szavait?”** Képviselő urat illeti a szó.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Képviselőtársaim! Valóban az a kérdés, hogy itt az elmúlt hónapokban zajlik a migrációs vita az ENSZ-ben, az Európai Unióban, az Európa Tanácsban, és egyre inkább azt érzékeli az

ember, hogy nagy ugyan a hangzavar, de nincs szintézis, mintha az egyes tagállamok magukra hagyottak éreznék magukat ezek által a nemzetközi szervezetek által. Sőt, mintha a polgárok is cserbenhagytak éreznék magukat a saját politikai elitjük részéről, hiszen a közelmúltban olyan példának voltunk a tanúi, amikor például Faymann kancellár eleinte egyáltalán nem támogatta a határellenőrzést, aztán majd a belügyminisztere néhány napra rá közölte, hogy mégis bevezetik. Vagy az Európai Tanácsban a múlt héten az európai politikusok nem támogatták azt a magyar javaslatot, hogy a görög határt közös határvédelemmel kellene megvédeni. És hála istennek, a minap a német kancellár videóüzenetben állt e mellé a javaslat mellé.

Tisztelt Miniszter Úr! Azt kérdezem, hogy lesz-e végre egy kiegyensúlyozott európai menekültpolitika. Látszanak-e ennek a körvonalai? Meghallják-e végre az európai politikusok az európai polgárok üzenetét? *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Azt hiszem, hogy ennél időszerűbb kérdést most az európai közös politika tekintetében feltenni talán nehéz lenne. És persze nehéz lenne olyan kérdést feltenni, amire most nehezebb lenne válaszolni, mint erre. Merthogy a helyzet úgy áll, hogy ha valamikor, akkor most lenne szüksége az Európai Uniónak közös cselekvésre és közös politikára. Hiszen egyáltalán nem túlzás szerintem az a kijelentés, hogy amióta az Európai Unió létezik, azóta ilyen mértékű kihívással a mi közösségünk nem találkozott.

Egyelőre azonban úgy látom, hogy nagyon messze vagyunk attól, hogy közös európai politikáról beszélhessünk, tekintettel arra, hogy a helyzetértékelés sem közös. Ugyanis nincsen konszenzus abban, hogy mivel is állunk szemben, és milyen mértékű a kihívás. A „mivel állunk szemben?” kérdésre szerintem képmutatás azt a választ adni, hogy ez egy menekültválság. Ez nem menekültválság, ez modern kori népvándorlás, amelyben a menedékkeresők mellett nagyon nagy súllyal vesznek részt a gazdasági bevándorlók is. Másodsorban pedig ez nem egy olyan kihívás előttünk, amely egy adott naptári napon belül a közeljövőben véget fog érni, hanem ez egy egyelőre kimeríthetetlennek látszó tartalékokkal rendelkező modern kori népvándorlás és az általa jelentett kihívás.

(16.00)

Én azt gondolom, hogy az Európai Uniónak meg kellene egyeznie abban, hogy egy világos prioritáslista szerint tesszük a dolgunkat, és először a határok megvédését tekintjük feladatunknak, utána azt, hogy

mindenkit az otthonához közel tudjunk segíteni. Kellene egy közös lista a biztonságos országokról, és meg kellene állapodnunk abban a metódusban, amely szerint a gazdasági bevándorlókat és a menekülteket meg tudjuk különböztetni egymástól.

Ha az őszinte válaszomra kíváncsi, képviselő úr, azt tudom mondani, hogy szerintem ma ennek a politikának az alapjai még nem kerültek lerakásra, és még nagyon messze van, hogy az Európai Unió vezetői közös hangon beszéljenek, pláne közös hangon beszéljenek az európai emberekkel ebben a tekintetben. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót Németh Zsolt képviselő úrnak, a Külügyi bizottság elnökének. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen, miniszter úr. Én is azt hiszem, hogy itt hosszú út áll még előttünk, de mindenféleképpen fontosnak gondolom, hogy azt a kiegyensúlyozott megközelítést Magyarország fenntartsa, amelyik világossá teszi, hogy nem elég a belső társadalmi integrációs kérdésekről beszélni, hanem egyidejűleg szólnunk kell a külső biztonsági, védelmi kérdésekről is; nem elég az alapjogokról beszélni, hanem nagyon fontos, hogy a közbiztonság kérdéseiről, az emberek félelmeiről is szóljunk; és nem elég a jó szándékunkat hangoztatni, hanem fontos az is, hogy a józanság jellemezze a megközelítésünket.

Én bízom abban, hogy ez a kiegyensúlyozott magyar megközelítés előbb-utóbb többségi álláspontra kerekedhet, már csak azért is bízom ebben, mert úgy tűnik, hogy az európai polgároknak a véleményét tükrözi ez a kiegyensúlyozott megközelítés. Tehát kívánom azt, hogy sikert érzünk el e tekintetben. Jó munkát kívánok, miniszter úr! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg a miniszter urat. Öné a szó, miniszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Stílszerű lenne egy köszönőmlemmel le is tudnom ezt a viszonválaszt, azonban ha lehetőségem van rá, szeretném elmondani a képviselő úrnak és a képviselő-társaimnak, hogy Magyarország kormánya volt az első, amely felhívta a figyelmet arra, hogy itt egy ilyen mértékű kihívással állunk majd szemben.

Nyilvánvalóan azok is, akik az Európai Tanács parlamenti közgyűlésében tevékenykednek és mi is, akik az Európai Tanács különböző formációiban lehetőséget kaptunk rá, elmondtuk már jó egy évvel ezelőtt, hogy a nyugat-balkáni bevándorlási útvonalon még nagyobb bevándorlási nyomás várható, mint a mediterrán útvonalon. Sajnos, ezeket a figyelmeztetéseinket az Európai Unió intézményeinek a vezetői elengedték a fülük mellett, és amivel most szembeszélünk, az nagyrészt ennek köszönhető.

Mint ahogy a képviselő úr elmondta, kiegyensúlyozott kormányzati álláspont kell, ez így van, ugyanakkor kiegyensúlyozott európai álláspont is kellene mind földrajzi, mind jogi szempontból. Sajnos, ez sem teljesen így van még, de legalább már polgárjogot nyert az a gondolat, hogy a nyugat-balkáni útvonalra legalább annyira kell figyelni, mint a Földközi-tengeri útvonalra.

Ezért befejezésképpen, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselő úr, ezen a héten csütörtökön Luxemburgban az Európai Unió kül- és belügyminiszterei tartanak egy együttes ülést, ahol a nyugat-balkáni útvonalon keresztül érkező bevándorlási nyomás kerül majd napirendre. Köszönöm szépen a témafelvetést. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi történik az Országos Roma Önkormányzatnál?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő úr.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ma is és már máskor is lehetett az Országos Roma Önkormányzatnak azon botrányos dolgairól hallani, amelyek pénzköltés oldaláról megjelentek.

Újra feltehetném azt a kérdést, hogy önök itt komolyan gondolják-e azt az együttműködést, amit Farkas Flóriánnal együtt kötöttek három-négy évvel ezelőtt, vagy azt mondják most már nagyon komolyan gondolva, hogy ezt átgondolják, és új alapokra akarják helyezni az együttműködést. Tehát látható, hogy nem működik ez az együttműködés, azért nem működik, mert a magyarországi cigányság nem látja annak esélyét és lehetőségét, hogy az integrációs folyamatok el tudnak indulni. Nem látja az oktatásban, nem látja a foglalkoztatásban, és nem látja olyan helyeken, ahol egyébként... - ön nagyon sokszor mondja különböző statisztikákat felolvasva, hogy a nőiesély-programok, a foglalkoztatási esély, a szakképzések mennyire elindultak Magyarországon. Ezt a magyarországi cigányság nem látja, és nem azért nem látja, mert nem volt rá forrás, ezt nem lehet mondani, hogy nem volt rá forrás, viszont a partnereik nem úgy költötték el ezt a forrást, ahogy kellett volna, és ebből adódóan látható és érzékelhető, hogy nagyon nagy problémák vannak ma az integrációs kérdésben. És önök még mindig azt mondják, hogy nincs semmilyen probléma, mert a számok jól alakulnak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én azt kérdezném öntől, hogy kívánnak-e más partnereket is bevonni, akik nemcsak a Fidesz-hű elv politikáját próbálják meg képviselni Magyarországon, hanem a szakmaiságot, a becsületességet próbálják meg képviselni. Kívánok-e bevonni olyan személyeket, intézményeket,

szervezeteket, amelyek képesek megvédeni a magyarországi cigányságot? Mert ma úgy néz ki, hogy önök döntenek valamiről romák nélkül, romákat érintő kérdéseket tesznek fel, és azokat próbálják meg megoldani. Ez nem vezetett jó útra az elmúlt húsz évben, és azt gondolom, hogy most is veszélyes út, ha ezt választják. Ezért az a kérdésem, hogy kívánnak-e más partneri viszonyt is kiépíteni, és nem politikai, hanem szakmai irányelvek alapján, mert ha nem, akkor nagyon-nagyon rossz irányba megy az integráció Magyarországon. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy arról itt már a mai napon beszéltünk, a kormányzat úgy gondolja, hogy ebben a kérdéskörben romapolitikát folytatni nyilván nem lehet roma szervezetek, cigány szervezetek nélkül, ezért hoztunk létre számtalan, a mai napon már ismertetett különböző kerekasztaltanácsot, amelyben cigány szervezetek a kormányzatnak a partnerei.

Nyilván közjogilag egyértelműen az Országos Roma Önkormányzat a legfőbb partnere kell hogy legyen mindig a kormányzatnak, ő hivatott arra, hogy minden magyarországi roma embert képviseljen. Emellett természetesen a kormányzat a támogatáspolitikájában sok más szervezetet is támogat, szám szerint is tudom mondani önnek, hogy legalább 118 olyan szervezet van, 118 roma civil szervezet, csak az ön szűkebb pátriájában, Nagykanizsán 5 olyan szervezet van, amelyeket a kormányzat különböző közös célok elvégzése érdekében támogatott. De beszélhetünk a Roma Koordinációs Tanácsról, amelyben ott van a Napkerék Egyesület, a Szegényeket és Rászorultakat Segítő Közhasznú Alapítvány, a Magyarországi Szegények és Romák Érdekvédelmi és Közhasznú Szervezete, a Magyarországi Szegénységellenes Hálózat, a Közéleti Roma Nők Egyesülete, és még sorolhatnám, hogy mely szervezetek.

Az emberi jogi munkacsoporton belül is van egy tematikus munkacsoport, direkt a cigányügyekkel, romaügyekkel kapcsolatban. Tagja a Cigány Tudományos és Művészeti Társaság, a Czinka Panna Roma Kulturális Egyesület, a Demokratikus Roma Vezetők Szövetsége, a Roma Nővédelmi Közhasznú Szervezet, a Színes Gyöngyök Délvidéki Roma Nőkért Egyesület, tehát eléggé sokrétű az a rendszer, amit a kormányzat akár a párbeszédrendszerben, akár a támogatási rendszerben is kiépített.

Nyilvánvalóan a legfőbb partner továbbra is az Országos Roma Önkormányzat kell hogy legyen, de mindemellett ez a 118 szervezet is és az a több kerekasztal, antiszegregációs és más kerekasztalok, amelyekben találkozunk a szervezetek vezetőivel, mind-mind részét képezik a magyar kormány együttműködési rendszerének.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Viszonzásra megadom a szót Teleki László képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem az volt a kérdésem, hogy kiket támogatnak, mert egyértelmű, hogy nagyon soknak kapnak támogatást pár százezer vagy egymillió forintos keretösszegben, vagy akár még többet is.

A kérdésem az, hogy kívánnak-e együttműködni olyan roma szervezetekkel, amelyek már tettek valamit ebben az országban, mert azt gondolom, hogy az ön által felsorolt intézményekhez vagy éppen a roma kerekasztalhoz csak azokat hívják meg, akik párthű rendszerben működnek, és nem azokat, akik esetleg ellenzékben politizálnak, vagy ha éppen nem is politikusok, függetlenek, de nem értenek egyet az önök politikájával, azokat már nem hívják meg.

Ezért tehát az a kérdésem újra, hogy azokat az elveket fel kívánják-e adni, amelyek csak Farkas Flóriánhoz és a Lungo Dromhoz kötődnek, és minél több szervezetet meghívnak, függetleneket és akár ellenzékiet is. Mert a mi időnkben a Magyarországi Cigányokért Közalapítványt Varga József képviselőtársa képviselte *(Közbeszólások a kormánypártok és a Jobbik soraiból Varga József felé, többek között: Józsi! - Derűltég a kormánypártok és a Jobbik soraiban. - Varga József közbeszól.)* a közalapítványban, és ő volt az elnök.

Tehát mi nemcsak gesztusokat tettünk, hanem valós intézkedéseket, hogy az ellenzék minél jobban belelásson a pénzköltésbe, mert akkor jó, akkor működik egy demokrácia, ha minden oldalról betartjuk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem a parlamenten belül azt nem kell megvitatnunk, hogy a különböző cigány, roma érdekvédelmi csoportok, politikai vagy Országos Roma Önkormányzaton belüli alakulatok éppen milyen egyensúlyban vannak egymással. A legutóbbi választások eredménye azért eléggé egyértelmű, ha megnézzük, hogy különböző nemzetiségi önkormányzati képviselőket melyik szervezet miként ad, hiszen van egy szervezet, amelyik 2454-et ad, míg a többiek 382, 335, 216 képviselőt adnak.

(16.10)

Ez egyértelműen mutatja, hogy amikor a cigányság döntött, szavazott, akkor elsősorban egy irány-

ban szavaztak, és döntően egy szervezet, a Lungo Drom volt az, amit támogattak a szavazataikkal. Egy kormányzatnak sohasem feladata az, hogy bármilyen demokratikus és autonóm szervezeti rendszerben működő szervezetet felülbíráljon, vagy az ottani választási eredményeket bármilyen módon átírja.

Mi a közjogilag megválasztott vezetőkkel tudunk mindig együttműködni a közjogi szervezetrendszerben és 118 szervezettel pedig a támogatáspolitikában. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

(Dr. Tiba István elfoglalja a jegyzői széket.)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhez: „Meddig tűri még?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Tisztelettel megvárnám a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A miniszterelnök úrnak a **második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.**

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhez: **„Hajlandó-e végre konzultálni a Jobbikkal az ingyenes internet bevezetésének lehetőségeiről az internetről szóló nemzeti konzultációért felelős miniszterelnöki biztos?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Simicskó István honvédelmi miniszter urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Meglepő a kijelölés, de örömmel elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, hogy egyébként pont a bevándorlók miatt szükségessé vált határvédelem ügyében megmutatta a Jobbik, hogy mit ért konstruktív ellenzéki-ség alatt, sőt szerettünk volna nemzeti összefogást is, azonban a miniszterelnök úr többszöri kérésünk ellenére sem hívta össze az ügyben a pártok vezetőit. Sokat beszél a kormányzat nemzeti együttműködésről is, azonban hiába van akár külön rekordszámú miniszteri biztosok közepette még egy, az internetről szóló nemzeti konzultáció ügyében is felelősként megnevezve és erre a feladatra külön kijelölve, lényegében képtelenség vele konzultálni.

Deutsch Tamásról van szó, és bár az internetről szóló nemzeti konzultáció lebonyolítására a Miniszterelnökség összesen több mint 113 millió forint plusz rekordméretű áfakeret összegben kötött szerződéseket, lényegében képtelenség vele találkozni. Eddig akármilyen államtitkártól kértem találkozót, erre mindig volt lehetőség záros határidőn belül. Legutóbb az államháztartásért felelős államtitkár néhány napon belül épp legutóbb péntekre adott időpontot, és több mint egy órán keresztül fogadott. Úgy tűnik azonban, hogy Deutsch Tamás erre nem hajlandó. Júliusban kerestem meg, augusztus 4-re ki is tűztünk egy időpontot, az utolsó előtti pillanatban azonban lemondta ezt a találkozót. Hol a politikusi álláshalmozás miatti elfoglaltságára, hol hosszú hetek szabadságára és újabb és újabb indokokra hivatkozva immár ezt az augusztus 4-i találkozót több mint két hónap elteltével sem sikerült megtartani.

Pedig miután felmerült az internethasználatot terhelő áfa 27 százalékról 18 százalékra való csökkentése, amit Deutsch Tamás jelzett, szerettem volna felhívni néhány szakmai kritikára a figyelmemet. Többek között arra, hogy az Európai Unió hea-irányelve nem teszi lehetővé, hogy az internetre kedvezményes adókulcsot alkalmazzunk, ugyanis csak a rendelet III. mellékletében, az irányelv III. mellékletében felsorolt termékek, szolgáltatások esetében lehet szó erről, de például a távközlés, illetve az internet esetében nem.

Ezért kérdezem miniszter urat, hogy van-e lehetőség a miniszterelnöki biztossal tárgyalni. Köszönöm a figyelmeiket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Simicskó István miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Nyilván mint önkéntes tartalékos katonának is jelentkező személy *(Derűltség.)*, most engedje meg, hogy honvédelmi miniszterként is válaszoljak az ön által felvetett kérdésre. Amint önök által is ismert, Orbán Viktor miniszterelnök úr 2014. október 31-én bejelentette, hogy a távközlési adó kiterjesztése a korábban tervezett formában nem vezethető be, ezért 2015. január közepén nemzeti konzultációt indítottunk az internetről, illetve az internet szabályozásáról és pénzügyi kérdésekről. A 2015. február 3-án útnak indult InternetKon jelentősége nem kevesebb, mint hogy valódi párbeszédet indítsunk a szektor képviselői, a polgárok és a kormányzat között, melynek eredményeként széles körű szakmai egyeztetés után Deutsch Tamás, az InternetKon vezetőjének tájékoztatása szerint november közepére kerülnek a kormány elé azok a döntési javaslatok, amely intézkedések elfogadásával megvalósulhatnak a konzultáció során a polgárokkal közösen kialakított elképzelések.

Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt időszakban egyébként több parlamenti frakció is jelezte, hogy tájékoztatást kérne és kér az internetről és a digitális fejlesztésekről szóló nemzeti konzultációról, illetve

annak folyamatáról és tapasztalatairól. A helyzet az, hogy Deutsch Tamás miniszterelnöki biztos úr is készséggel válaszol a megkeresésekre, de úgy ítélte meg és úgy ítéli meg, hogy a legcélravezetőbb és leghatékonyabb, ha a fent említett témákban a parlamenti frakcióknak együttesen ad tájékoztatást, ezért levélben kezdeményezte Rogán Antal elnök úrnál, hogy az Országgyűlés Gazdasági bizottságának ülésén legyen lehetősége tájékoztatójának megtartására, ahol egyben mód nyílik a közvetlen eszmecsere a képviselőcsoportokkal is.

Az internetről és a digitális fejlesztésekről szóló nemzeti konzultáció során arról születik döntés, milyen irányban és milyen ütemben fejlődjön Magyarországon a világháló, és ennek eredményeként remélhetőleg november közepére kerülhetnek a kormány elé a döntési javaslatok. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Arra kérem a tisztelt képviselő urat, hogy kicsit legyen türelemmel, és bízom benne, hogy valamilyen frakció megfelelő tájékoztatást fog kapni majd. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Remélem, hogy ez a kellemetlenkedésem nem oda vezet, hogy a büntetőszázadban találom magam *(Derűlttség.)*, mindenesetre képviselői felelősségem tudatában, bár türelmes vagyok, de azért annyira nem, hogy egy júliusban kezdeményezett, augusztus 4-re fixált találkozót október 5-ig sem sikerült megtartani. Ezt azért nem tudom elfogadni. Annál is inkább nem, mert ezt az érvet már hallottam, hogy a többi párttal is szeretne egyeztetni, de erre hetek óta nem kerül sor. Pedig hiába mondtam el itt, a plenáris ülésen is, hogy az Európai Uniónak ez az irányelve, tehát a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló irányelve nem teszi lehetővé, hogy az internethasználatra kedvezményes adókulcsot alkalmazzunk, ezzel kapcsolatban nem kaptam a szakállamtitkártól sem választ.

Szeretnék természetesen arról is beszélni, hogy hogyan lehetne az ingyenes internet bevezetését megteremteni, hiszen azt gondolom, hogy a jobbikos vezetési önkormányzatok főterein már sikerrel vizsgázott az ingyenes wifi, sőt Tokody Marcell, a Jobbik fővárosi képviselőjének javaslatára már a Fővárosi Közgyűlés is elfogadta, úgy döntött, hogy kivizsgálja az egész Budapestre kiterjedő ingyenes wifi lehetőségét, de szeretnénk, ha végre érdemi konzultáció indulhatna az ügyben. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Simicskó István miniszter urat. Öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képvi-

selő Úr! Nyilván minden időben fontos, hogy lásunk, megalapozottan döntsünk és cselekedjünk. A képviselő úr fontos kérdést említett. Szerintem megalapozott döntést kell előkészíteni, ezért jött létre a nemzeti konzultáció, ezért végzi a munkáját Deutsch Tamás elnök úr, és én bízom benne, hogy a cselekvés sora is el fog következni hamarosan.

November közepére a kormány előtt lesznek az előterjesztések, a javaslatok. Bízom benne, hogy ezt megelőzendően természetesen a parlamenti frakciókkal is sikerül egyeztetni és egységes álláspontra jutni ebben a fontos kérdésben. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Két keréken biztonságban”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszkérésre Tasó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszó személyét. *(Földi László: Igen, elfogadom.)* Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az élet olyan, mint a biciklizés, nem lehet egyensúlyban tartani, ha egy helyben áll. Ezzel az idézettel szeretném érzékeltetni a Nagy-kőrös-Nyársapát-Cegléd között megépítendő kerékpárút fontosságát. Talán sokak számára meglepő, de a kerékpár ezen az útvonalon sokak számára egyenrangú alternatívája a tömegközlekedésnek és a személygépjármű-forgalomnak. Az Alföld sík vidékein ugyanis sokan járnak biciklivel munkába, bevásárolni, ügyeket intézni vagy éppen rokonlátogatóba. Ez számukra nem sport vagy hobbi, hanem az egyedüli közlekedési eszköz.

Választókerületemben nagy számban élnek emberek a városokon kívül a tanyavilágban. Az ő életüket jelentősen megnehezíti, sőt veszélyezteti, hogy a közúton, az autók mellett és között kell kerékpározniuk. Az elmúlt években sok halálos baleset történt emiatt. Mindannyiunk érdeke tehát, hogy a kerékpárosok a minimálisra csökkentett balesetveszély kockázatával közlekedhessenek.

(16.20)

Meggyőződésem, hogy ez az autóstársadalom tetszését is kiváltaná.

Tisztelt Államtitkár Úr! Örömmel tájékoztatom önt, hogy az érintett három település összefogott, és a 14 kilométeres kerékpárútnak elkészültek a beruházási tervei. Megvalósulásuk növelné a munkába igyekvő emberek biztonságát, segítené a kerékpárturizmus fejlődését, és hozzájárulna a két keréken közlekedők egészségének megőrzéséhez.

Mivel Nagy-kőrös, Cegléd és Nyársapát a központi régióban fekszik, és nem vagyok biztos abban, hogy a VEKOP-ból tudunk ennyi pénzt pályázni,

ezért talán csak hazai forrás jöhet szóba. Ehhez kérem a kormány segítségét és támogatását, bízva abban, hogy a következő években ez a nagyon fontos kerékpárút megépülhet. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! A magyar kormány köztudottan elkötelezett a kerékpáros közlekedés fejlesztése mellett. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium is már több alkalommal igazolta ez irányú elkötelezettségét. Ebben az évben például az egyes, kettes és hármas számjegyű főutak mellett tudtunk még 63 pályázatnak segíteni a 68-ból, hogy a kerékpárszakaszok megépüljenek, ezzel csökkentés a balesetveszélyt, és lehetőséget teremtsenek arra, hogy ezt az egészséges közlekedési módot és eszközt is tudják használni számos településen és települések között Magyarországon.

2007 előtt a korábbiakban hazai forrásokból tudtunk kerékpárutakat és kerékpárforgalmi létesítményeket építeni, de 2008-tól kezdődően már uniós forrásból is. A következő időszakban három területre szeretném felhívni a figyelmét. Ezek közül az egyik a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program, a másik a település- és területfejlesztési operatív program, a harmadik pedig a versenyképes Közép-Magyarország operatív program, s mivel idetartozik területi szempontból a Nagykőrös-Cegléd-Nyársapát kerékpárszakasz is, amire az önkormányzatok pályáztak, ezért örömmel tájékoztatom, hogy a VEKOP-ból, ebből az utóbbi forráslehetőségből lehet finanszírozni a beruházást, és természetesen törekedni fogunk arra, hogy más módon is segítsük az ott élő emberek kerékpárútjainak a fejlesztését.

A következő időszakban azt tervezzük, hogy legalább ezer kilométernyi, de inkább 1500 kilométernyi kerékpárút épül Magyarországon, és szeretnénk mindenképpen hálózatban fejleszteni a kerékpárutakat. Azt szeretnénk elérni, hogy mindenhol és hosszú távon legyen lehetőség egészségesen közlekedni kerékpáron. Nagyon bízom benne, hogy ezeken a településeken is meg fognak valósulni a tervezett fejlesztések. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Nagyon örülök annak, ha a VEKOP keretében tudunk erre pályázni, mert akkor a következő időszakban hozzáfogunk ennek a pályázatnak a megírásához. Azt elmondom tisztelt képviselőtársaimnak, hogy Nagykőrös és Kecskemét között már megépült a kerékpárút, tehát gyakorlatilag Cegléd-től Kecskemétig a 441-es út mentén egy

majdnem negyven kilométeres szakaszon tudnánk a jövőben kerékpározni. Ez az útszakasz egyébként az észak-déli átmenő forgalom, kamionforgalom egyik fontos útvonala, és bizony kulcskérdés lenne, hogy itt valóban megépüljön az ott élő emberek számára a kerékpárút. Nagyon bízom benne, hogy erre a következő években lesz lehetőségünk.

Várjuk államtitkár úr és a kormány támogatását is ebben a témában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Még az elmúlt ciklusban, majd záró ciklusban 60 milliárd forintot tudtunk költeni Magyarországon kerékpárforgalmi létesítmények fejlesztésére. Nagyon bízunk benne, hogy ez a szám most meg fog emelkedni és magasabb lesz.

Mint az imént említettem, most 68 pályázatból 63 sikeres lett, és összességében 10 milliárd forintot tudunk még felhasználni a közlekedési operatív programból ebben az évben. Nagyon bízom benne, hogy a térségben számos más kerékpáros-létesítmény is épülni fog, és azt is tudom, utána szükségünk lesz arra, hogy egységesen kezeljük és a fenntartásra is odafigyeljünk. Mivel most nem egységes a kerékpárutak kezelése és fenntartása, arra készülünk, hogy ezt Magyarországon egységessé is tegyük, hogy legyen lehetőség arra, hogy a megépített kerékpárutakat hosszú távon lehessen használni, és hosszú távon segítsék az emberek egészséges közlekedését. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mikor dugják be Andy Vajna kaszinógépeit a NAV-hoz?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor az LMP a szerencsejáték-függőség csökkentése kapcsán tett fel kérdéseket a nyáron, azt a választ kapta a kormánytól, hogy 2015 harmadik negyedében hirdetik ki a részletes játékosvédelmi szabályokat tartalmazó kormányrendeletet. Azóta már a negyedik negyedévet tapossuk, de a szabályozás még mindig nem jelent meg. Láttuk ugyanakkor a rendeletterve-

zetet, de az még nagyon komoly hiányosságokat mutatott. A Magyarországon élő, ön szerint is elismerten 150 ezer kóros játékfüggő érdekében valódi és hatékony intézkedésekre lenne szükség, nem pedig toporgásra.

De van itt egy másik óriási hiányosság is a kaszinókkal kapcsolatban. Továbbra sem akarják Andy Vajna luxuskaszinóit bekötni az adóhatósághoz. Varga Mihály miniszter úr egy múlt heti interjújában elárulta, hogy a szolgáltató szektor számos újabb szereplőjének előírhatják az online pénztárgépek használatát, így a szervizek, gépjárműalkatrészkereskedők, pénzváltók, masszőrök, de akár a diszkók és fitneszklubok is közvetlenül be lesznek kötve a NAV-hoz.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hogy lehetséges az, hogy a sarki fűszerestől kezdve a masszázsszalomon át a konditermekig mindenkit közvetlenül bekötnék a NAV-hoz, egyedül Andy Vajna és Szima Gábor százmilliárdos forgalmat bonyolító kaszinói maradnak ki ebből a szabályozásból? Ők továbbra is a lelkiismeretük szerint vallják be a nyerőgépek bevételeit, őket továbbra is csak szűrőpróbaszerűen ellenőrzi az adóhatóság, apró kis kamerák felvételeit elemezve. Ez így teljesen képtelenség egyébként. Ez hogyan engedhető meg a csak a tavalyi évben több mint 800 ezer látogatót és közel 130 milliárd forintot megmozgató kaszinóipar esetében? Meddig védik még Andy Vajna kaszinóbiznisztét, meddig hizlalják még kedvenc offshore-lovagjukat?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném megnyugtatni, hogy az ön által említett, a játékfüggőkről szóló kormányrendeletet a kormány pénteki ülésén megtárgyalta, azt elfogadta, tehát napokon belül meg fog jelenni egy eléggé részletes szabályozás. Egy 1991 óta várt szabályozás fog megtörténni, és teljesen újszerű lesz Magyarországon.

Ami pedig a játékkaszinók bevételeinek a bizonylatolását illeti: nyilván elkerülte a figyelmét a 2005/32-es pénzügyminiszteri rendelet, amely elég részletesen taglalja a játékkaszinók bevételeinek bizonylatolását és az adatszolgáltatást is. Például ennek a rendeletnek a 69. § (1) bekezdése úgy szól, hogy a szervezőnek a játékbevételekről folyamatosan elszámolást kell készíteni. Az elszámolást játékhe-lyenként, azon belül pénznemenként kell elvégezni és bizonylatolni. Részletesen szabályozni kell az asztalnyitás, az asztalzárás, a zsetonváltás, a dotálás -pót, plusz és mínusz -, a pénznyerő automata feltöltés-ürítés, a jackpotkifizetés rendjét. Mindezt részletesen szabályozza ezt a rendelet. Minden egyes játékos által befizetett összegről bizonylatot kell hogy adjon, és ezt a bizonylatot megteheti számítógépes elszámolási rendszerben is, erről pedig a következő hónap 5-éig az adóhatóság felé tételes és részletes

adatszolgáltatást kell végezni. Mindezt persze még videofelvétel is rögzíti, és a videofelvételt is meg kell őrizni.

Tehát a jelenlegi szabályozás és a bizonylatolás igen-igen szigorú rendszer. Persze mindentől lehet még szigorúbbat is. A kérdés az, hogy befolyik-e a valós bevétel, de erről majd a következő egy percben szeretnék beszélni.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

(16.30)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ismerjük mi is ezt a rendeletet, és látjuk a hiányosságait. Látjuk azt, hogy az ön által is említett bizonylatolásnál teljes egészében, nem véletlenül fogalmaztunk így, gyakorlatilag a tulajdonos lelkiismeretére van bízva, hogy mit vall be. Az, hogy egy játékgépből mennyi zsetont vesznek ki, egy sarokba felszerelt kis kamerával egészen biztosan nem lehet megállapítani, a bizonylatolás pedig ugyancsak nem egy olyan dolog, ami egészen biztosan kifejezi azt, hogy mennyi volt ott a forgalom. Azt látjuk, hogy ez a rendszer nagyon sok lehetőséget ad arra, hogy ezzel visszaéljenek és úgymond az adózást megkerüljék.

Továbbá az első kapcsán, a játékosvédelem kapcsán azt látjuk, hogy 3 százalékról rendelkeznek, amit játékosvédelemre és karitatív célokra kell majd elhasználni. Ismerve a Szerencsejáték Zrt. gyakorlatát is a pályáztatás terén, mi várható vajon ebből? Fogják-e majd a játékosvédelmet erősíteni, vagy pedig valamilyen rejtélyes karitatív célokra fordítanak ebből az összegből?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő úr lényegében azt állítja, hogy a játékkaszinóban nem vallják be a bevételt, magyarul csalnak, letagadják a bevételt, holott videofelvétel rögzíti a játékot magát, előírás, hogy elszámolási bizonylatot kell adni. Azt gondolom, a jelenlegi elszámolási rendszer biztosítja azt megfelelő ellenőrzés esetén, hogy igenis vizsgálható az, hogy bevallja az adott játékkaszinó a bevételt vagy nem. Egyébként pedig az ön által követelt online pénztárgépnél, ha már feltételezi azt, hogy nem vallják be a rendes bevételt, az online pénztárgépnél is ugyanúgy megteheti, aki el akarja csalni a bevételt.

Itt nagyon fontos a szigorú adóhatósági ellenőrzés, és hogy a kialakított rendszer megfelel-e arra, hogy megfelelő módon lehessen ellenőrizni. Azt gondolom, a jelenlegi rendszer is megfelelő arra,

hogy szigorú ellenőrzés esetén a valós bevétel az államkasszába befolyjon. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Meddig még?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Most már, hogy a haverok meg a pereputty rendben van, látszik ez az előbbi megszólalásokból fakadóan is, most már ideje lenne egy kicsit ebből a nyolc évből azokra az emberekre is fordítani, akik a fizetésükből, bérükből élnek, meg mondjuk, alacsony nyugdíjuk van.

Államtitkár úr, tudja ön is, ugye, hogy vannak ezek a 4-5 millió forintos havi fizetések, amelyek nagyjából ötvenszer annyit képviselnek, mint egy minimálbéres ember pénzre, vagy mondhatom azt, hogy a magyar havi átlagfizetést egy nap alatt megkeresi az az ember, aki 5 millió forintot keres, mondjuk, a Magyar Nemzeti Bankban, netán a főügyész felesége, vagy legyen az bárki más.

Rendben van-e ez így? Rendben van-e ez így akkor, amikor, példaként emlitem önnek, Magyarországon 28 500 forintos minimumnyugdíj-összegek vannak? Rendben van-e ez akkor, amikor 5 ezer forinttal kevesebbet érő minimálbérhez jutnak hozzá az emberek, mint öt évvel ezelőtt? Rendben van-e ez így, amikor az egészségügyi dolgozók, az ápolónők keresnek 70 meg 80 ezer forintokat? Szerintem nincs rendben, gatyába kellene rázni magukat egy kicsit, és egy kicsit azzal is foglalkozni, hogy azok az emberek, akik tényleg fizetésből és bérből élnek, egy kicsivel többet keressenek. A kezükbe jutó pénz meg többet érjen, mint amennyit annak előtte ért.

Forrás van rá, tudja ön is. Mindig azt mondják, 3-3,5 százalékkal nő a GDP. Ez 600-700 milliárd forint. Azt is mondják, a feketét ki kellene fehéríteni. Nézze meg a konvergenciaprogramjukat, ott el is tudja olvasni. Ha csak a 10 százalékát kihéberítik a feketegazdaságban megfordult pénzeknek, ez 600 milliárd forint.

Ön lassan gazdájává válik az APEH-nek, az adó- és vámhivatal kérdésköreit kezelő emberként a dolgoznak, van ott egy olyan 2300 milliárd adó- és vámtartalék. So, so, sok mindent lehetne megmondani, nem kellene presztízsbereuházásokat, sok mindent csinálni, és már négyszer-ötször annyi pénz van, mint amennyi az előbb említettekhez kell.

Mikor fogják ezt végre megvalósítani? Mikor indulnak el végre ebbe az irányba? Nem a plakáto-

kon - a valóságban. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön fizetésemelést kér a közszférában és az egész országban, ez a kérdésének a lényege. Ez nagyon-nagyon megtisztelő, nagyon nagyra értékelem, hogy ellenzéki képviselőként így aggódik a magyar emberekért. Viszont, amikor önök kormányoztak, érdekes módon nyolc év alatt csökkentek Magyarországon a reálkeresetek. Csökkentek, amikor elvették a 13. havi nyugdíjat, amikor elvették a közszféra 13. havi fizetését. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*

Ellenben most 31 hónapja a versenyszférában és a közszférában is növekszik a reálkereset. Például 2015 első felében 3,8 százalékos volt ez a növekmény. Ha figyelembe vesszük azt, hogy 2016-ban a személyi jövedelemadó mértéke 1 százalékkal csökken, akkor minden magyar állampolgár, jövedelmet szerző személy jövedelme 1 százalékkal megnövekszik. Tehát igenis van állami és kormányzati intézkedés a tekintetben, hogy a keresetek nőjenek. Azt gondolom, hogy az elkezdett életpályamodellek is nagyon sokat segítenek a közszféra tekintetében, amit a kormány folytat. Tehát minden évben egy-egy életpálya bevezetésével segíti a közszférában dolgozók jövedelmének növekedését.

Úgy érzem, a kormány intézkedései arányban vannak az ország teherbíró képességével, és megfelelő ütemben és következetesen haladunk ezen a téren is előre. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, mondhatom nyugodtan, önök harcolni szeretnek, tehát azt mondom, én nem kérek öntől semmit, államtitkár úr. Én követelek. Követelem azt, hogy azoknak az embereknek, akik a nyomorúság színpadán élnek az életüket, igenis segítő kezet nyújtsanak, ne pedig cinikusan röhögjék körbe őket, csapják be őket plakátok hegyein keresztül. Igen, hat éve önök kormányoznak, bármit megtehettek volna, ezekért az emberekért semmit nem tettek.

Az 1 millió új munkahelyből semmit nem csináltak, a megélhetés minimumát biztosító bérekből semmit nem adtak az embereknek. Önök ehelyett vagy eközben a közpénzeket brókercégeknél helyezték el, majd utána pedig ezeket, amikor cudar volt a helyzet, gyorsan kivonták, és lehetetlen helyzetbe hoztak nagyon sok embert.

Tudja, nem mondom én önnek semmi mást, csak azt, hogy emeljék 50 ezer forintra a minimálnyugdíj

összegét, emeljék 100 ezer forintra a minimálbért, a közszférában pedig ne lehessen nettó 150 ezer forintnál kevesebbet keresni. No, ha ezeket megcsinálták, akkor valamit tesznek az emberekért. Nem hazudni, nem a lopást segíteni kell, hanem cselekedni kell az emberekért! Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnök úr, ha megengedi, ezt az alpári stílust én nem venném föl, ezért inkább a kormány néhány eredményéről szeretnék beszámolni. Például a minimálbér emeléséről, ami 73 500 forintról 105 ezer forintra nőtt *(Gúr Nándor folyamatosan közbeszól. - Az elnök csenget.)*, a garantált bérminimum 89 500 forintról 122 ezer forintra. Jelentős eredményeket értünk el a családi adókedvezmény kiterjesztésében, ami jelentősen növelte a jövedelmek reálértékét, gyermekszámtól függően 15 és 48 százalékos között. 2013-tól folyamatosan emelkednek a családi adókedvezmények, 11 százalékkal. 2010 és 2014 között egyébként 10,8 százalékkal növekedett a családi adókedvezmény értéke, ami a GDP-növekedés duplája.

Én elfogadom, hogy ez képviselő úrnak nem elég, de az ország jelenleg ennyit bír.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A mai nap utolsó azonnali kérdése következik, Rig Lajos, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mi változott az egészségügyben?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen...

RIG LAJOS (Jobbik): Természetesen elfogadom.

ELNÖK: Öné a lehetőség, képviselő úr. Parancsoljon!

(16.40)

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon könnyű helyzetben vagyok, mert Lukács képviselőtársam az egészségügyi kérdéseket már oly mértékben fessegette, illetve feltette önnek, és az ön válaszából kijött az az 500 milliárdos állandóan visszatérő forrás, amelyet a kórházakra költöttek az elmúlt években, ezeket az uniós projekteket.

Viszont nagyon sok olyan kérdés maradt megválaszolatlan, amit feltett képviselőtársam, és itt kimaradt a mentőállomások és mentős dolgozók bérének

a fejlesztése. A kormányzati ciklus elején ígérték, hogy 60 mentőállomást felújítanak, illetve 22 újat létesítenek. Viszont szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét arra, hogy az országban van két olyan mentőállomás, ami ebből kimaradt. Ott van az egyik a kőszegi, illetve a dombóvári mentőállomás. A dombóvári mentőállomás nemhogy a XXI. századnak nem felel meg, de még a XIX.-nek sem. Olyan körülmények között mosogatják a váladékkal fertőzött eszközeiket, olyan helyen, ahol a kézmosást, illetve a fogmosást végzik azok a dolgozók, akik ott napi 12 vagy 24 órát töltenek. Úgy gondolom, ha az ÁNTSZ oda kimegy ellenőrizni, azonnali hatállyal bezárják azokat a mentőállomásokat.

A kérdésem egyik része ez lenne, hogy mi a kormány célja ezzel a két mentőállomással, újat épít-e, mivel azokat nem lehet felújítani, mert műemlékvédelem alatt állnak, így bízom abban, hogy a kormány oda új mentőállomást épít akár Dombóvár, akár Kőszeg tekintetében.

A másik kérdés az egészségügyi dolgozók bére. Nagyon sok egészségügyi dolgozóval beszéltem, egyik sem tudta megmondani, mennyivel emelkedett a bére. Ennek nagyon egyszerű a miertje, azért, mert nem vették észre. És ha kéri államtitkár úr, bérszalogokkal is alá tudom támasztani ezeket a dolgokat.

Kórházi adósságállományok kérdése: napi szinten meg lehet nézni a Magyar Államkincstár honlapján a kórházak jelenleg hatályos tartozásállományát, amely nemhogy csökkent volna, inkább emelkedett. Ez borzasztó! Ha megvárjuk az év végét, ugyanúgy eléri a 60 milliárdot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! „Mi változott az egészségügyben?” - ezt az egy-soros címet adta a felszólalásának a képviselő úr. Ha csak a mentőszolgálatot és a mentőautók beszerzését nézem, mi célul tűztük ki, hogy mindenhova vagy az ország 90-95 százalékára 15 percen belül érkezzenek ki a mentőautók, a mentőegységek, ezért van szükség arra, hogy jó pár, kéttucatnyi mentőállomást építsünk, és 60 mentőállomást felújítsunk - ezt ugye, szaknyelven úgy hívják, hogy dinamizáljunk -, pontosan azért, hogy ez a vállalásunk, a 15 perces kiérés minél hamarabb megvalósuljon.

De mellette ugyanígy fontos a mentőautók vásárlása. Ön is tudja, hogy az elmúlt időszakban 2 milliárd forint pluszforrást fordítottunk arra, hogy megpróbáljuk azokat a mentőautókat pótolni, amelyeket 2008-ban, 2009-ben és 2010-ben nem vásároltak meg. Nekünk négy év alatt hétvényi mentőautót kellett vásárolni, hiszen ahogy évről évre az üzemen tartási ideje lejár ezeknek a mentőautóknak, és nem kerültek pótlásra, most dupla sebességgel kellett új mentőautókat venni. Pontosán azért

indítottuk el ezeket a programokat, mert ahogy ön is mondta, voltak olyan mentőállomások, ahol nem vállalható állapotban voltak akár a munkakörülmények, akár maguk a mentőautók, ezért kellett ezen fejleszteni.

De ugyanígy ezért volt fontos az egészségügyben dolgozók bérének a javítása. Ön is tudja, hogy a túl-munka díját, tehát akik tényleg a betegágy mellett dolgoznak, akár több műszakban dolgoznak, az övékét sikerült idén július 1-jétől megemelni, erre 5,3 milliárd forintot fordítunk, és jövőre pedig ennek a dupláját, hogy azok, akik a legnagyobb áldozatot vállalják, tényleg a legtöbbször műszakozva, és ott vannak a betegek mellett, ők kapjanak az idei évben egy kicsit nagyobb támogatást, mint a többiek. Az ő korábban, két-három évvel ezelőtt befagyasztott berrészüket engedték így ki, és ezáltal azért jó pár milliárd forinttal többet sikerül szerencsére fordítanunk ezen a téren is az egészségügyben dolgozók bérére.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzás illeti meg képviselő urat.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. A dombóvári és a kőszegi mentőállomásról nem esett szó, bár lehet, hogy államtitkár úr nem készült ebből a válaszból.

A másik kérdés a mentőautók beszerzése. Egyetlenegy esettel alátámasztom azt, hogy milyen állapotban van a mentőszolgálat. Augusztusban esetfeladatban vonult ki Veszprém megyében egy mentőgépjármű, ami 350 ezer kilométert futott már, ledögölt úgy, hogy esetfeladat, tehát kék lámpát és szirénát használt, majd küldtek cserébe egy másik mentőgépjárművet, amelyben 550 ezer kilométer volt. Még egy civil ember sem vesz ilyen autót, nemhogy mentőszolgálatnál futhatna ez mentésben, még egyszer hozzáteszem, és nem betegszállításban.

A dolgozók bérét illetően én kívánom és kérem is államtitkár urat, hogy menjen el a dolgozókhöz, és nézze meg a bérszalagot, mert a magyar egészségügyben egyetlenegy olyan réteg van, amely megelégszik a fizetésével, és az az igazgató, mert az a sajátjával, illetve a beosztottjaival is megelégszik. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Valóban, ha a képviselő úr megjelölte volna, hogy erről a két mentőállomásról akar információt, nyilván többet tudtam volna mondani, de ön és képviselőtársai rendszeresen tesznek fel írásban kérdéseket. Nyilván ön is tudja, hogy a kőszegi mentőállomás egy műemlék épületben helyezkedik el, éppen ezért nem az ottani bővítésre, hanem egy másik állomás bővítésére tettem javaslatot, hiszen ott egész egyszerűen a műemléki szabályok miatt, ha jól em-

lékszem, nem lehet bővíteni, de ha írásban felteszi a konkrét kérdését, meg fogom válaszolni. Fejből az összes mentőállomás műszaki állapotát most sem tudom, és a későbbiekben sem fogom tudni megjegyezni nyilvánvalóan.

Az egészségügyi bérfelvezetés kapcsán kétségtelenül igaza van, képviselő úr. Azok, akik ott dolgoznak, kétszer vagy háromszor ennyi bért is megérdemelnének Magyarországon. A kormánynak ugyanakkor van egy költségvetési terjeszkedési lehetősége, új forrásokat vontunk be például a chipsadóból, ami korábban nem jelent meg bérforrásként. Ha megnézzük, hogyan nőttek a bérek Magyarországon az elmúlt öt évben, akkor azt látjuk, hogy a bérek növekedési üteme kétszerese volt a GDP-növekedés ütemének. De azért a kettő között valamiféle összefüggés van. Nyilván, ha növekszik a gazdaság, akkor tud a kormányzat nagyobb béreket adni, és szerencsére kétszer akkora béreket sikerült adnunk az elmúlt öt évben, mint a gazdaság növekedése.

Tehát a gazdaság növekedésének elsősorban a bérből és fizetésből élők láthatták meg a jövedelem-növelő hasznát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Most a **kérdések** tárgyalására térünk át. Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Volt kartell, vagy nem volt kartell?”** címmel. Tóth Csaba képviselő urat illeti a szó.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! A kormány két évvel ezelőtt az M4-es autópálya Fegyvernek és Abony közötti szakaszának építését még uniós forrásból akarta megoldani. Hosszú huzavona után aztán kiderült, hogy az Unió ezt a projektet nem fogja támogatni, a Bizottság ezt a projektet soha nem fogadta be, és Magyarország vissza is vonta az erre vonatkozó kérelmet.

Idén áprilisban a kormány leállította az autópálya ezen szakaszának építését az Európai Bizottság kartellgyanújára hivatkozva. Akkor a tárca fejlesztéspolitikáért, kommunikációért felelős helyettes államtitkára azt nyilatkozta, hogy a következő hónapban a Miniszterelnökség átnézi a projekt dokumentumait, a közbeszerzés kiírásától a győztes kihirdetéséig, és ha arra jutnak, hogy az építkezésben részt vevő cégek kartelleztek, akkor megteszik a szükséges lépéseket. Ezután a Miniszterelnökség bejelentést tett a Gazdasági Versenyhivatalnál, majd egy internetes hírportál kérdésére azt válaszolták, hogy tudomásuk szerint a Versenyhivatal megindította az eljárást az M4-es autópálya építésével kapcsolatban.

A Gazdasági Versenyhivatal a bejelentést törvényi határidőn belül elbírálta, és megállapította, hogy a versenyfelügyeleti eljárás megindításának feltételei nem állnak fenn. Külön kiemelték azt is, hogy a beje-

merik, hogy ez vélhetően nem egy egyszeri alkalom volt. A közmédia még a 80 milliárdos költségvetésből sem képes fenntarthatóan működni, és jövőre várhatóan újabb tízmilliárdokkal kell majd kipótolni a költségvetését, miközben híret sem hallottuk annak, hogy a kormány részéről bárki akár csak megkérdezte volna a köztvéve vezetőit, hogy miért nem sikerült felelősen gazdálkodni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, fejtse ki, hogy miért nem sikerült tartani az MTVA 80 milliárd forintos idei költségvetését. Ön más állami óriásvállalat esetén is hasonlóan elnöző, amikor több tízmilliárdos adósságot halmoznak fel? Mi a garancia arra, hogy pár hónap múlva az adófizetőket nem lepi meg egy újabb adósságvállalással? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdése is olyan, mint a tájékozottsága. *(Derűltség.)* Tehát azt mondja, hogy 80 milliárd forint közpénzből gazdálkodik. Ez nem igaz, 70 milliárdból, tehát „csak” 10 milliárdot tévedett, mert 10 milliárd forintot saját bevételként szed be. Tehát az állami költségvetési támogatás 70 milliárd forint.

Azontúl az adósságvállalásról azért azt is tudni kell, hogy 2011-ig, tehát az előző kormányzat alatt a Magyar Televízió 24 milliárd forint adósságot halmozott fel, és amikor a hitelfelvétel megtörtént, akkor lényegében ezt az adósságot, amit a szocialisták hagytak nekünk, kellett finanszírozni.

A hitel másik része pedig annak az épületnek a megvásárlása, amiben most működik a Magyar Televízió, ugyanis olyan előnytelen bérleti konstrukciót sikerült az előző kormányzatnak kialakítani, hogy egyszerűen az lenne a pazarlás, ha a bérleti díjat ma is fizetnénk. Ezért megvásárolta az ingatlant az MTVA, és a hitel másik része pedig ezt finanszírozza. Tehát nem működésből adódó, működési hiányból, túlköltekezésből adódó kiadásokat finanszíroz ez a hitel. Egyébként pedig a hitel nem jelent az államadósság szempontjából növekményt, hiszen annak része; ez ugyanolyan, mint az önkormányzati hitelek átvállalása volt.

Azontúl 2011 és 2014 között nagyon komoly átalakítás történt a Magyar Televízióban: hatékonyságjavítás, költségracionalizálás, és ne felejtjük el, hogy van egy digitális átállás, aminek a költsége ebben az évben csak 10 milliárd forint. És azt se felejtjük el, hogy indult egy bővített szolgáltatás, a sporttévét, az M4, és a sportjogdíjakra például ugyanúgy ebben az évben szintén 10 milliárd forintot kell költeni.

Tehát az ön állítása nem állja meg a helyét, hogy ebben a Magyar Televízióban továbbra is pazarló gazdálkodás folyik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik

képviselője, a Ház alelnöke, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mikor kaphatja meg az összes tűzoltó az ígért béremelést?”** címmel. Öné a szó, alelnök úr.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint az ön előtt ismert, az idei béremelést leszámítva, korábban 2008-ban emelték a tűzoltók fizetését, ezért is rendkívül indokolt volt a 30 százalékos béremelés, ami sajnos leginkább kommunikációs szinten valósult meg, ám a tűzoltók többségének pénztárcájában ez nem okozott érezhető változást.

Az alapfeladatot ellátó tűzoltóknak ígért 30 százalékos béremelésből a Hivatásos Tűzoltók Független Szakszervezete szerint átlagosan csak 15-20 százalék közé tehető a megvalósult béremelések száma. A szakszervezet sajtó útján közzétett nyilatkozatából kiderül, hogy bár valóban emelkedtek a bérek, de egy 735 tűzoltó által kitöltött kérdőív szerint pusztán 8,2 százalékuk tapasztalta a konkrét béremelést ebben az ügyben. Ennek oka pedig az adójogszabály módosítása miatt augusztustól megszüntetett délutáni pótlék, így a váltott műszakban dolgozó tűzoltók közül sokan nemhogy fizetésemelést, de még 3-8 ezer forint közötti csökkenést is elkönnyelhetek. Ahhoz, hogy a 30 százalékos béremelés valóban érezhető legyen, szükséges lenne minden bérelemre megadni a bruttó 30 százalékos emelést, ennek hiányában a fentebb említett adójogszabály-módosítás miatt ugyanis a béremelés célkitűzéseivel szemben a lánglovagok kevesebb pénzből kénytelenek önmagukról és a családjukról gondoskodni, mint a tavalyi évben. A tűzoltóság munkatársainak, azaz kivétel nélkül minden tűzoltónak járó, a pénztárcájukban is megjelenő béremelést szeretne a Jobbik Magyarországi Mozgalom. Tervezi-e a kormány, hogy valóban megemeli a tűzoltók bérét 30 százalékkal? Várom választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol.

Megadom a szót, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2015. évi XLII. törvény elfogadása óta a Belügyminisztérium folyamatosan monitoroz a rendvédelmi szervek bevonásával, így ismert számunkra az állomány véleménye, illetve az állomány helyzetének változása. Magát az illetményemelést és annak végrehajtását a szolgálati törvény szabályozza, és a 30 százalékos illetményemelést a tiszthelyettesek, zászlósok, tisztek, így tehát a beosztott tűzoltók részére garantálja.

(17.00)

Az új illetményrendszer bevezetésével egyszerűbbé vált a pótlékrendszer, ez azonban nem jelenti a pótlékok megszüntetését. Az illetményemelés alapja a 2015. évi június 30-ai bér volt, ehhez a bérhez

figyelembe kellett venni a rendszeres illetményelemeket, beleértve a rendszeres pótlékokat, valamint a tiszthelyettesek és a zászlósok 24 ezer forintos kiegészítő juttatását is. Az éjszakai pótlék pedig az éjszaka szolgálatot teljesítőknél továbbra is jár.

Az augusztusi és szeptemberi hónapban már a megemelt illetményt kapták a tűzoltók, az állomány többsége a változást átlagosan nettó 26 százalékos illetményemelésként élte meg, és ezt többségük megaláztatással is fogadta. Ugyanakkor elmondható az, vagy el kell mondani azt, hogy elsősorban a tíz évnél rövidebb szolgálati idővel rendelkező tiszthelyettesek esetében az szja-ban megjelenő bérkompensáció az eddigi időszakban a bér mellett jelent meg, azonban ez nem egy bérelem volt eddig sem, hanem ez egy adójogi intézmény, amely a bérelemelés alapjaként nem vehető figyelembe. Így az ő esetükben az adókompenzáció, ez a kompenzáció valóban csökkent, azonban az ő esetükben is az mondható, hogy a bruttó 30 százalékos illetményemelés átlagosan a nettó 20 százalékot érte el. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Hogyan válik Vas megye gyorsabban és biztonságosabban elérhetővé?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Vas megye egy újabb lépéssel közelebb került Budapesthez és az ország közlekedési vérkeringését biztosító autópályahálózatához. Miután nemrég átadásra került az M85-ös autópályát Csorna és Kóny közötti és a Csornát elkerülő szakasza, illetve megnyílt az autósok előtt az M86-os út Szeleste és Hegyfalu közötti része, több mint 20 perccel gyorsabban érhetjük el Szombathelyről az M1-es autópályát. Ma már közel 26 kilométer hosszan közlekedhetünk Szombathelytől Hegyfalui gyorsforgalmi úton. Ennek köszönhetően jelentősen csökken a menetidő Szombathely és Győr között, miközben Pósa és Hegyfalu mentesül a napi több ezer tehergépjármű forgalma alól. Az infrastrukturális fejlesztéseknek köszönhetően Csorna településről is biztonságosan, kétszer két sávon haladva érhető el az M1-es autópályára. Jelenleg 33,3 kilométer hosszan lehet közlekedni óránként 110 kilométeres sebességgel, további 15 perccel csökkentve a menetidőt. Ezért kérdezem az államtitkár urat, hogyan válik Vas megye gyorsabban és biztonságosabban elérhetővé a továbbiakban, mikor teljesül a megyében élők régi álma, hogy bekapcsolódhassanak a gyorsforgalmi úthálózatba. Milyen előnyökkel jár mindez a helyiek számára? Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

*(Hegedűs Lorántné a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Jó felidézni azokat a fejlesztéseket, amelyek a térségben megvalósultak az elmúlt időszakban.

Vas megyében konkrétan jó néhány fejlesztésnek lehetünk már tanúi, és most élvezői is a térségben lakók. Többek között 2012-ben elkészült a 86-os számú főút Szombathely és Vát közötti szakasza, megépült a Felsőszölnök-Kétvölgy közötti összekötő út, '13-ban befejeződött a Körment és Egyházásrádóc közötti kétszer kétsávos kialakítású, 4,4 kilométeres előzési sáv. 2015-ben a Körment-Zala megyehatár közötti 9,7 kilométeres szakasznak a 11,5 tonnás megerősítése megtörtént, és nem olyan túlságosan régen - többek között az ön jelenlétében is - átadásra került az M86-os útnak a Szeleste-Hegyfalu közötti szakasza, és pontosan tudjuk azt, hogy Csorna déli határáig gyorsforgalmi úton lehet biztonságos körülmények között közlekedni.

A Szombathely szempontjából kiemelt jelentőséggel bíró M86-os út hiányzó szakaszának a bővítése Hegyfalu és Csorna között éppen folyamatban van, azt is tudjuk, hogy '16 év végére be fog fejeződni. Nagyon bízunk benne, hogy rövidesen megkezdődhet a Csorna II. ütem is, hiszen ennek az építési kiírása már kint van, a Közbeszerzési Értesítőben láthatóvá válhat, hogyha valaki megnézi, és tudhatja, hogy rövidesen indulni is fog a beruházás.

Győr és Budapest felé az utazók sokkal biztonságosabban és gyorsabban tudnak közlekedni, és nagyon bízunk benne, hogy Szombathely és a térség szempontjából ezek a nagy jelentőséggel bíró fejlesztések tovább folytatódnak. Abban is bízunk, hogy a befektetők szándéka is találkozni fog a törekvéseinkkel, és valamennyi ilyen térségi jelentőségű beruházás meg fog valósulni a következő időszakban.

Arról is tudom önt tájékoztatni, hogy nemsokára nemcsak az M8-as, hanem az M7-es irányába is történnek fejlesztések, a Balaton és a déli térség is elérhetővé válik, összekapcsoljuk a térségeinket, ezáltal is erősítjük Magyarország versenyképességét.

Köszönöm az eddigi közreműködését, és sok sikert kívánok a továbbiakban is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tasó államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és következik Varga László, a Magyar Szocialista Párt képviselője, aki kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mikor készülhet el végre a Miskolc-Kassa autópályája?”** címmel. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr nevében Tasó László államtitkár úr fog válaszolni.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor néhány hónapja - sok más vidéki nagyvároshoz hasonlóan - Miskolcra látogatott, itt tett ígéreteket, és egy öt pontba foglalt megállapodást írt alá a város polgármesterével.

Én egy másik kérdésben foglalkoztam azokkal a kérdésekkel, amelyek szerintem nagyon hiányoznak ebből az öt pontból, amelyek kimaradtak. Ezúttal az egyik pontjával szeretnék a megállapodásnak foglalkozni. Ez nem más, mint a Miskolc-Kassa autópálya magyarországi szakaszának a megépítése, amelyre ígéretet tett ugyan miniszterelnök úr, de nagyon kevés konkrétumot hallunk azóta ebben az ügyben. Az M30-as autópálya 2004 decemberében már elérte Miskolcot. Azt gondolom, ez egy óriási siker volt mindannyiunk számára, akik a térségben élünk, és nagyon nagy szerepe van abban, hogy a térségbe azóta több vállalkozás is érkezett.

Én azt gondolom, hogy egy régi adósság, ami már az önök ciklusára vár, hogy befejeződjön a Miskolc-Kassa autópálya-szakasz megépítése, tehát folytatódjon az M30-as építése. Én ezt egy szélesebb szövegösszefüggésbe szoktam mindig helyezni, hiszen ha nézünk Lengyelország irányába, Krakó irányába vagy a szlovákiai szakaszokra, akkor ez egy olyan észak-déli folyosó lehetne az Európai Unióban, annak egy része tulajdonképpen, amely a szállítási időt jelentősen rövidítené, és Kelet-Magyarország számára is egy lehetőség lenne, hiszen itt a mezőgazdasági termékek, ipari termékek számára újabb piacokat lehetne találni. Tehát a térség, Abaúj és Borsod szempontjából is nagyon-nagyon fontos beruházásról beszélünk.

Tehát önök tettek egy ígéretet, amiből még egyelőre kevés a konkrétum és a konkrét megvalósulás, és a finanszírozás kapcsán is rengeteg kérdés van. Augusztus végén pedig pont ön, államtitkár úr, bejelentett egy újfajta úttípust, egy csökkentett műszaki tartalmú gyorsforgalmi utat, amely nyilván szintbeli keresztvezetésekkel, körforgalmakkal is működne. Egy ilyen észak-déli folyosónál ez nem lenne szerencsés. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Én azt gondolom, hogy a Miskolc-Kassa autópályára mihamarabb szükség van, és adódik a kérdés...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): ...tehát hogy mikorra tud ez az autópálya-szakasz megépülni és pontosan milyen műszaki tartalommal. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először azzal kezdeném, hogy az M, most már gyorsútnak nevezett

gyorsforgalmi úttípusnál mindenhol így írjuk és így jelezzük, hogy lehet szintbeli csomópont is, a forgalom nagyságától függően, és természetesen ott, ahol a forgalom nem engedi ezt meg, vagy veszélyesebb, akkor ilyen nem épülhet meg, és nem fog megépülni.

Visszatérve a kérdésre: a magyar kormány kiemelten kezeli az autópályák országhatárig történő kiépítését, és ebben az M30-as is programként szerepel. Az M30-as autópálya autópályaként fog megépülni az országhatárig, tehát az eshetőséget figyelembe véve megvizsgáltuk, hogy hol van lehetőség és hol indokolt műszaki tartalmat csökkenteni a közlekedésbiztonság szabályait betartva, és semmiképpen sem csorbítva a közlekedők biztonságérzetét.

Tehát amit biztosan tudunk, az az, hogy 2018 márciusára ígerte meg miniszterelnök úr, hogy el fog készülni az országhatárig az M30-as autópálya, és így is lesz. Elkészítjük, és nagyon bízom benne, hogy maradéktalanul befejezzük azt a munkát, amit elkezdtünk már egyébként a korábbiakban is. Természetesen minden egyes lehetőséget figyelembe kell vennünk, de az biztos, hogy az a program, amelyet a kormány a korábbiakban meghirdetett, az végrehajtható.

Ehhez viszont kell nagyon sok ember segítsége, közreműködése, és természetesen le kell bontani egy csomó ezzel kapcsolatos dogmát és olyan berögződést, amely egyébként a régi eljárási rendeket még mindig életben tartva, akadályozza a munkánkat. Nem egyszerű történetről van szó, nagyon sokat kell érte dolgoznunk, és minden közreműködőre számítnunk, hiszen mindenkinek érdeke Magyarországon, hogy valamennyi autópálya az országhatárig elérjen, minden megyei jogú várost bekapcsoljunk a gyorsforgalmi hálózatba, és minden egyes térség számára a kiemelt jelentőségű utak elkészüljenek.

(17.10)

Ehhez minden magyar ember segítségére számítnunk. Vannak akadályozók, akadékoskodók, én megértem, de teljesen biztos vagyok benne, hogy Magyarország azt szeretné, hogyha ezek a kapcsolatok megépülnének.

Köszönöm a kérdését és a figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Gazdasági és pénzügyi ismeretek' tantárgy bevezetése**” címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Nemzeti alaptanterv 2012-ben történt felülvizsgálata során javaslatcsomagot dolgoztak ki a középiskolai tanárok részére, melyek között szerepelt egy gazdasági és pénzügyi ismeretek tantárgy bevezetése egy tanéven keresztül, heti két órában. Jelenleg azonban úgy áll a

dolog, hogy a megújult NAT-ban a pénzügyi ismeretek tanítása nem önálló kötelező tantárgyként szerepel, hanem az ismeretanyag a kötelező tantárgyak oktatása során jelenik meg, illetve a szabad órakeret terhére választható jelleggel nyílik lehetőség tantárgyi keretek között való oktatására.

A Jobbik korábban már számtalanszor kezdeményezte és azóta is hangsúlyozza, hogy rendkívül fontos már középiskolás korban elsajátítani azokat a gazdasági alapismereteket, amelyeknek alkalmazását a későbbiek folyamán a mindennapi gyakorlatban tudják hasznosítani. A mai gazdasági-pénzügyi kihívások és nehézségek közepette szükséges, hogy a társadalom jövőjét képező ifjúság - elsajátítva az alapvető gazdasági alapismereteket - képes legyen felelősségteljesen gondolkodni, mérlegelni és gazdálkodni a pénzügyi javakkal. Ennek fontosságát illetően számtalan példát fel lehetne hozni, elég, ha csak a diákhitelre gondolunk. Felmérések is bizonyítják, hogy középiskolából kilépve sokan nincsenek tisztában a diákhitel következményeivel, felelőtlenül felveszik azt, és csak később szembesülnek azzal, hogy milyen terhet jelent számukra a diákhitel visszafizetése.

De térjünk vissza a pénzügyi ismeretek tantárgy bevezetésének feltételeihez, hiszen a diákok már a jelenlegi tanterv alapján is óriási tehernek vannak kitéve az előírt óraszámok észszerűtlen nagysága miatt. Ezért javaslatunk csak azzal együtt értelmezhető, ha a jelenlegi tanterv átgondolásra kerül, és érezhető mértékben csökken a diákok leterheltsége, amit egyébként már többször szorgalmaztunk.

Mindezt szem előtt tartva kérdezem, hogy tervezi-e a kormány a gazdasági és pénzügyi ismeretek tantárgy kötelező jellegű bevezetését, azzal együtt, hogy ez esetben felülvizsgálják az óraszámokat is. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Végre egy valós kérdéstről higgadtan tudunk beszélni itt a parlamentben. Így végül is a kérdések vége felé ez már indokolt lehet.

Nemcsak a diákhitel az a kérdéskör, amelyik felveti ennek a kérdéskörnek az életszerűségét, hanem az is, hogy a devizahiteles probléma vagy a világgazdasági válság is bemutatta, hogy sokan sajnos nem megfelelő pénzügyi ismeretek mellett hozták meg a pénzügyi döntéseiket, és akár ez tíz-húsz évre is anyagi nehézségeket okozott a családjuk gazdálkodásában vagy az egyéni gazdálkodásukban.

Azt is látjuk, hogy a rendszerváltás után nem alakult ki egy olyan pénzügyi ismeret Magyarországon, amelyik a bejövő különböző termékeknek, amelyek ráadásul rendkívül összetettek, bonyolultak, már mindenféle más folyamatoktól függenek... - ezeket valaki átlásza és ismerje.

Ezért valóban fontos mindenféle úton-módon a pénzügyi ismereteket növelni a köznevelés rendszerében.

A NAT - ahogy ön is utalt rá - alapvetően a pénzügyi és gazdasági kultúrára mind az 5-8., mind a 9-12. évfolyamokon kitér, pénzügyi ismeretek bemutatásával foglalkozik, vállalkozói alapismereteket ad át, az állam gazdasági szerepvállalását mutatja be, a családi költségvetés összeállításával, illetőleg a vállalkozások világával kapcsolatos információkat, ismereteket ad át.

A szabad órakeret terhére pénzügyi-gazdasági kultúra órát lehet bevezetni 7-10. évfolyamon, etikus vállalkozói ismereteket 11-12. évfolyamon, közgazdasági és pénzügyi alapismereteket 11-12. évfolyamon. Ez a rendes tanmenet. Mindemellett tematikus hetet is szeretnénk indítani, sőt már el is indítottunk. Ezt azzal kezdtük, hogy a pedagógusokkal konzultáltunk, „Számoljunk a jövővel” országjárás keretében 250 pedagógus interjújából, megkérdezéséből tudtunk levonni következtetéseket. És a tavalyi évben már elindult a „Pénz7” tematikus hét 650 iskola és 90 ezer diák részvételével, amikor egy hét csak a pénzügyekről szólt, ezáltal adva át új információkat a fiataloknak.

Ez sikeres volt, ezért a pedagógusok továbbképzése és ennek a pénzügyi-gazdasági ismereteket tartalmazó tematikus hétnak a továbbvitele mellett döntöttünk.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az időkeretbe még éppen szűken belefér Korózs Lajos, az MSZP képviselőjének kérdése, aki az emberi erőforrások miniszteréhez címzi: **„Mindenne van idejük, csak a 'legrászorultabbakra' nincs? Miért nem indult még el az őket segítő program? Mire vár a kormány, és meddig várjanak az érintettek?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt év nyarán jelentette be a kormány, hogy az Európai Unió támogatásával indul egy program a leginkább rászorulókat támogatására, és hogy ez év elején ki is írják a pályázatot. Ebben a programban élelmiszer-csomagokkal és életvezetési tanácsokkal segítenék a szegénységből való kitörésben a háromévesnél fiatalabbak családját, a hajléktalanokat, valamint az alacsony nyugdíjú időseket. Minderre mintegy 30 milliárd forintot szánnak, és ahogy annak idején államtitkár úr említette, jelentős uniós forrásból finanszíroznák ezt.

A bejelentés óta mintegy egy év eltelt, de a program még sehol. Pár hete megjelent egy kormányhatározat, amelyből kiderült, hogy a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal, az NRSZH feladata lesz többek között a személyes felhasználásra szánt élelmiszer, illetve alapvető fogyasztási cikkek eljuttatása a program szerint beazonosított leginkább rászoruló személyek részére, azé a hivatalé, amely többek között a rokkantak felülvizsgálatával és átminősítésével

foglalkozik, és még ezen felül a szociális szolgáltatások engedélyezéséért is felel. Azért is érdekes, mert egy évvel ezelőtt Czibere Károly államtitkár úr azt mondta: „Elosztás során azokra a szervezetekre szeretnénk támaszkodni, amelyeknek gazdag tapasztalatuk van már ezen a területen, tudják, miként lehet felmérni, kik a rászoruló, és módszerük is van ahhoz, hogy a leghatékonyabban segíthessenek.”

Nem igazán tudom elképzelni, hogy milyen tapasztalatai vannak az NRSZH-nak arról, hogy miként kell hatékonyan segíteni, felmérni a rászorulókat. Amikor ezt a kérdést írásban feltettem a tárcának, akkor azt a választ adták, hogy az NRSZH csak az élelmiszerek, illetve a tartós fogyasztási cikkek beszerzéséért lesz majd felelős.

Kérdezem államtitkár urat, hogy mire várnak. Miért éppen a szegények megsegítésével késlekedik a kormány?

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szerintem ön is jól tudja, képviselő úr, hogy melyik volt az első olyan operatív program, amit a 2014-20-as fejlesztési ciklusból Magyarország Brüsszelben elfogadtatott, ez a rászoruló személyeket támogató operatív program volt. Tehát az összes európai uniós támogatás közül igyekeztünk ezt az első között benyújtani, az első között tárgyalni a Bizottsággal, és az első között elfogadtatni, hogy ez biztosan Magyarország számára a következő hét évben, ahogy ön is mondta, akár a kisgyermekes családokat, akár az időseket, akár a más okból nagyon nehéz és kiszolgáltatott helyzetben lévő embereket segítse alapvető élelmiszerekkel vagy pedig alapvető tisztálkodási, higiéniai cikkekkel, főleg a kisgyerekek esetén, itt akár a babakenőcsökre vagy a pelenkára is gondolhatunk.

Ezért volt ez az első, amit elfogadtattunk; ahogy ön is mondta, körülbelül 30 milliárd forint azt az összeg, amit erre a rendkívül fontos célra fordítani tudunk.

Maga az eljárás most már másképp fog zajlani, mint minden hasonló program a korábbiak során, hiszen itt sokkal szigorúbb feltételeket szab az Európai Unió, mint bármilyen más korábbi hasonló rászoruló személyeket támogató program kapcsán, szigorú feltételei vannak, hogy kiknek, kihez és hogyan kell eljuttatni.

A karitatív szervezeteket, amelyek korábban hasonló programokban már közreműködtek, őket szeretnénk bevonni ebbe, hiszen az Unió két részben biztosít lehetőséget az ő bevonásukra, az egyik rész a csomagok összeállítására, a másik rész pedig a csomagok logisztikájára. Ebben a kettőben, bízunk benne, hogy tudunk partnerekre találni a korábbi nagy civil szervezetek vagy karitatív szervezetek között. És bízunk benne, hogy minél hamarabb el tudnak in-

dulni ezek a programok, és el tudjuk juttatni ezeket az alapvető élelmiszereket a rászorulóknak számára.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Ezt a napirendi pontot lezártuk.

Most előterjesztés tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik. A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntson **a kerkedvezményes nyugdíj igénybevétele lehetőségének visszaállításáról szóló H/5081. sorszámu előterjesztés tárgysorozatba vételéről.**

(17.20)

A tárgysorozatba vételt a Népjlóleti bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Sneider Tamás alelnök úrnak, a határozati javaslat előterjesztőjének, ötperces időkeretben.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kicsit sajnálom, hogy ilyen kevesen vagyunk, illetve a kormánypartok részéről ilyen kevesen vesznek részt egy ilyen fontos vitában, hiszen egy olyan dologról van szó, ami sok százezer ember életét keseríti meg az utóbbi időben. Méghozzá arról, hogy a kerkedvezményes nyugdíjrendszert megszüntette a Fidesz, és semmit nem tett le a helyébe, főleg a férfiak számára, hogy hamarabb nyugdíjba vonulhassanak, ha a fizikai állapotuk már nem engedi meg, hogy 65 évesen majd 2022-től, amikor beáll ez a nyugdíjkorhatár, ugyanazt a munkát végezzék, amit 20 évesen vagy 30 évesen még nyugodtan el tudtak látni.

Ha kicsit visszamegyünk az időben, látjuk jól, hogy az elmúlt pár évben a nyugdíjrendszert és a nyugdíjra várók területét nagyon sok szigorú megszorítás érte. Először talán kezdetnénk azzal, hogy a szocialisták 62 évről 65 évre megemelték az általános nyugdíjkorhatár idejét, majd eltörölték a 13. havi nyugdíjat, és még lehet pár kellemetlen intézkedést sorolni. De nem állt meg ez a helyzet a Fidesz-kormányzással sem, hiszen mint ahogy most elhangzott, a kerkedvezményes nyugdíjrendszert megszüntették, majd többek között a 3000 milliárd forintos magán-nyugdíjpénztári vagyont is elvették az emberektől. Tudjuk, hogy mire költötték, épp erről fogunk majd a héten tárgyalni a Parlament falai között. Ugyancsak lehetne sorolni még jó pár rossz dolgot, például azt, hogy a nyugdíjjárulékot átkeresztelték szociális hozzájárulási adóra, hogy ne kelljen kötelezően fizetni a nyugdíjakat, ez ne legyen törvényi kötelesség az önök számára, és más területekre is, például felzárkóztató programokra vagy bármi másra is elkölthessék azt, amit eddig csak nyugdíjra lehetett elkölteni Magyarországon.

Nos, egy jó intézkedés természetesen volt, és azért ezt sem hagyom ki. A nőknél lehetővé tették, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak, csak azért hozzá kell tennem, hogy ott is számos olyan dolgot nem teljesítettek, amit egyébként

ígérték előtte. Például, ha valaki munkanélküli-járadékot kapott, arra az időre is kellene hogy járjon neki a nyugdíj, hiszen nyugdíjjáradékot is fizetett utána az állam erre az időszakra. Ezt nem kapják meg a hölgyek. Vagy éppenséggel, ha a párjukat, férjüket ápolják otthon, akkor ez sem számít ebbe az időszakba, miközben ha a gyerekeket ápolják, igen. Vajon a férj miért számít kevesebbnek egy családban, mint egy gyerek? - kérdéses. Szerintem mindenkinek egyenlőnek kell lennie egy családban. Tehát számos ilyen negatív dolog is volt ezzel kapcsolatban, amit kihagytak, és reméljük, hogy fogják majd orvosolni.

Nos, szerintem nem kérdés itt senki előtt az, hogy vannak olyan szakmák, olyan szakterületek, ahol egyszerűen nem lehet teljesíteni azokat a követelményeket, amelyeket fiatalon még bír az ember. Nem lehet egy tűzoltónak 65 évesen felmenni a 10. emeletre, felrohanni, tüzet oltani 30 kilós felszereléssel. Nem lehet egy mentősnek 150 kilós beteget lehozni a 4. emeletről hordágyon. De ne csak ezeket az extrémebb eseteket nézzük, ami fizikailag teljesen képtelenség, csak önök szerint, a Fidesz szerint lehetséges ez ma Magyarországon, hanem gondolhatunk akár a sofőrökre, a mozdonyvezetőkre. 65 évesen az ember reakcióideje nem olyan, mint 20-30 évesen.

Üljenek fel bátran, természetesen nyugodtan, tisztelt képviselőtársaim, egy olyan mozdonyra, buszra, amelyet 65 éves ember vezet. Lehet, hogy neki még jók az idegei, jó a reflexe, de akikkel beszéltem, el sem jutnak ilyen korba természetesen, jóval hamarabb otthagyják, mert a PÁV-vizsgán, ami kell ahhoz, hogy ők vezethessenek, már levele át sem mennek. De önök nem veszik figyelembe, hogy eleve nem tudják teljesíteni ezeket a követelményeket.

Nos, tehát ez a helyzet tarthatatlan. Tudomásul kell vennie ezt a Fidesz-kormányzatnak. Ezért terjesztettünk be egy határozati javaslatot, és nem törvényjavaslatot, pontosan megszabva, szakmajegyzéket elkészítve, hogy hol, mire kellene pontosan figyelni és hol kellene kedvezményt adni, hanem önökre bízunk, ha hajlandóak megszavazni egy ilyen határozati javaslatot, hogy mely szakmákban hogyan alakítsák ki ezt a kerkedvezményes nyugdíjrendszert. Erre, hozzá kell tennem, még költenie sem kell az államnak, és ezt szeretném aláhúzni, hiszen eddig is 13 százalék pluszjáradékot fizettek be a munkaadók azokon a területeken, ahol hamarabb elmehetett valaki nyugdíjba, nem 65 vagy 60 évesen, hanem akár már 55-58 évesen is megtehetette ezt, mert fizikailag nem bírta ezeket elviselni.

Kérem, hogy gondolják át ezt az indítványt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és majd a végsőben még fogok pár dolgot mondani. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Szabó Szabolcs független képviselő úr jelentkezett írásban előre. Két percben megadom a szót.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Küzdöttem egy kicsit a mikrofonnal, elnézést; úgy látszik, ezt kézben kell most tartanom.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy biztos: a nyugdíjkérdéssel foglalkoznunk kell a parlamentben. Nyilván nem feltétlenül ilyen szűk körben és ennyire leegyszerűsítve, hogy csak és kizárólag a kerkedvezményes és/vagy előrehozott nyugdíjakról beszéljünk, mint ami ebben a határozati javaslatban szerepel, de abban, hogy beszélünk kell, azt gondolom, egyetértünk mindannyian. Ha másért nem, azért, mert ha mostanában az ember leül beszélgetni másokkal, legyen az a kortársa vagy kortársai csoportja, vagy éppen idősebb emberek, akkor a nyugdíjkérdést biztosan mindenki elő fogja hozni vagy azért, mert az emberek nem tudják, hogy egyáltalán lesz-e nyugdíjuk, ha megöregszenek, vagy azért, mert nem tudják, hogy a mostani nyugdíjukat mennyi ideig tudják még megkapni.

Az ugyanis jól látható, hogy a nyugdíjrendszerünk hosszú távon, több évtizedre előre semmiképpen nem tekinthető stabilnak. Folyamatosan öregszik a társadalom, egyre kevesebb ember tart el egyre több embert, és különösen a férfiak esetében, különösen azok körében, akik nehéz fizikai munkát végeznek, ez tényleg nagyon markáns probléma.

Ezért szerveztünk egyébként mi, az Együtt és az Együtt pártalapítványa egy konferenciát ezzel kapcsolatban, ahol az előterjesztő, aki az előbb beszélt, Sneider alelnök úr is ott volt. Már ott elkezdtünk erről vitatkozni, hogy hogyan kellene átalakítani a nyugdíjrendszert. Van erről elképzelésünk, ezt nagyon szívesen elmondanánk itt a parlamentben is. Ezért mindenkit csak bátorítunk arra, hogy ezt is és majd a későbbiekben a hasonló más előterjesztéseket is szavazzuk meg, vitatkozzunk és beszéljünk erről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó képviselő úr. Most 2-2 percben a frakciók részéről jelentkező képviselőknek adom meg a szót; elsőként Szél Bernadett képviselő asszonynak, LMP.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Támogatjuk ezt a határozati javaslatot. A Lehet más a Politika is szükségesnek tartja a kerkedvezményes nyugdíjrendszer visszaállítását.

A kormánynak, megjegyzem, két éve lett volna munkakörönként megvizsgálni, hogy hol, mely egészségre ártalmas, a szervezet fokozott megterhelésével járó munkák esetében lenne indokolt lehetővé tenni a korhatár előtti nyugdíjba vonulást. Ezt nem tették meg. Aztán volt még egy ígéret, amit szintén nem tartottak be.

Úgy volt, hogy idén tavasszal, és erre szeretném az államtitkár urat is emlékeztetni, a parlament elé terjesztenek egy javaslatot, amit a munkavállalói és a munkaadói szervezetekkel együtt dolgoznak ki, de ez nem történt meg. Rögtön hozzá is teszem, hogy az LMP a Jobbik javaslatán túlmenően azoknak is viszsaszolgáltatná a kerkedvezményes nyugdíját, akik-

től a kormány alkotmányellenesen ezt megvonta 2012 elején. Szerzett jogoktól fosztották meg ezeket az embereket. Ezeket a nyugdíjakat véleményünk szerint vissza kell állítani, és kárpótolni kell ezeket az embereket.

A másik dolog, hogy bár a Jobbik javaslata konkrétumokat is tartalmaz, a konkrét szabályokat a szakszervezetekkel közösen kellene kialakítani a mi álláspontunk szerint. Valós tárgyalási mandátumot kellene adni a kormány képviselőinek a tárgyalásokra, mert annak az égvilágon semmi értelme nincs, hogy a szakszervezetek elmondják a javaslataikat, a kormánynak meg a teljes elzárkózás a válasza. Ez így nyilván nem működik.

Az LMP szerint tehát vissza kell adni a korábban elvont nyugdíjakat, rendezni kell, hogy a korábban megszerzett karkedvezményre jogosító idő ne vesszen el, és felül kell vizsgálni a korábbi rendszert az érdekképviselőkkel közösen. Ezt a javaslatot támogatni fogjuk.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő hozzászóló Korózs Lajos képviselő úr, MSZP.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném hangsúlyozni, hogy a szocialistáknak ez év májusában vagy júniusában volt egy országgyűlési határozati kezdeményezése ebben az ügyben többek között, hiszen az Alaptörvény módosítása mellett azt javasoltuk, hogy tételesen térjünk ki minden korhatár alatti nyugdíj felülvizsgálatára.

(17.30)

Többek között a karkedvezményes nyugdíjára, a korengedményes nyugdíjára, a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíjára is, mert mi is úgy látjuk, hogy 2012 után borzasztóan rugalmatlanná vált az egész rendszer, és rapid módon kerültek bevezetésre ezek a megszigorítások. Nem hagytak átmenetet a levezénylésére.

Szeretném azt is hangsúlyozni, hogy a magyar nyugdíjrendszernek véleményem szerint nem az a baja, hogy 65 évre emelkedett a nyugdíjkorhatár, mert e mellett a korhatár mellett 2012-ig létezett előrehozott öregségi nyugdíj, volt csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíj, volt korengedményes nyugdíj, karkedvezményes nyugdíj, rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíj, bányász- és művésznyugdíj. Ez lehetővé tette, hogy mondjuk, a karkedvezmény esetében hamarabb el tudjanak menni azok az emberek, akiknek az egészsége megromlott, nyugdíjba. Ugyanis arról van szó, hogy az egészségre különösen ártalmas munkakörben dolgozókat illette meg ez a jogosultság, és a jogosultságot nem lehetett a végtelenségig halmozni, hiszen világosan le volt szabályozva. Férfiak esetében tíz év volt az a ledolgozott szolgálati idő, ami jogosított két év karkedvezményre, és további öt évre kaphatott még, ha valaki ilyen munkakörben dolgozott, még egy évet. Ettől kedvezőbb volt a nők elbírálása 2012-t megelőzően,

hiszen ott hét év ilyen munkakörben ledolgozott munkáról volt szó, ami jogosította őket karkedvezmény igénybevételére.

Én azt gondolom, hogy nagyon gyenge az az érvelés, államtitkár úr, amikor a kormány azt mondja, hogy elavult a szakmajegyzék, és nem tudnak megállapodni azokról a foglalkoztatási körökről, amelyeket itt igénybe kéne venni. Hát, tárgyalni kéne a szakszervezetekkel, és máris meg lehetne állapodni! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következő hozzászóló Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy tévúton járunk, amikor abból a dimenzióból közelítjük meg, hogy munkakörülményt és egészségre káros munkakörülményt egy társadalombiztosítási jutalommal akarunk kompenzálni. Mindenféleképpen egyetértünk abban, hogy vannak olyan munkakörök, annak a jegyzéknek a frissítése folyamatban van, amely ezeket a munkaköröket és az itt eltöltött időt kompenzálja valamilyen szinten. Hogy az a befizetett 13 százalék esetlegesen egy biztosítási modell lenne, nem egy közösség alapú társadalombiztosítási modellen kell alapulnia, ez vita tárgya lehet. De azt gondolom, hogy a Fidesz álláspontja és a Népjeléti bizottság álláspontja is az volt, hogy ezt a fajta egészségkárosodást, amely a karkedvezményes nyugdíj alapja volt, nem lehet a nyugdíjas-társadalommal, az öregségnyugdíjas-társadalommal megfizettetni, illetve az azoknak összegyűjtött befizetésével fizetni, illetve kompenzálni.

Úgyhogy a Fidesz-frakció részéről, illetve a Népjeléti bizottság döntését megerősítve nem tudjuk támogatni. Mindenféleképpen azt tudjuk támogatni, hogy a kormánnyal karöltve dolgozzuk ki annak a jegyzéknek a frissítését, amely a valóban egészségkárosodással járó munkakörök leírását tartalmazza, és ez alapján keressük meg annak a lehetőségét, hogy az itt sok időt eltöltött emberek valamilyen kompenzációban részesüljenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ander Balázs képviselő úr, Jobbik!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Robert Merle joggal híres regényében, a Védett férfiakban, miközben egy halálos agyvelővírus szedi áldozatait az erősebb nem tagjai körében, ráadásként még egy férfigyűlölő nő lesz az Egyesült Államok elnöke; meglehetősen borzongató antiutópia, de nézzük, hogy mi a helyzet itt Magyarországon. Védettek-e a férfiak? Mire számíthatnak itt? Vegyünk görcső alá néhány statisztikai adatot!

Ugyan a születéskor várható élettartam férfiak esetében mostanra 72 évre nőtt, de a 40 és 69 év közötti korosztályban a halandóságuk háromszor akkora, mint a nőké. Így a 65 év feletti korosztályban

a 62 százalékos női részarány mellett csupán 38 százalék a férfiak aránya. 65 éves kor után csak az azt elérők 6-7 százaléka számíthat további jó állapotban eltöltött évekre, de az egészségi problémák már az 50 éves kor környékén elkezdnek sűrűsödni.

Most viszont leginkább a közösségi közlekedési ágazatban dolgozók érdekében szólnék néhány szót, azok érdekében, akik egészségkárosító munkakörben dolgozva nem számíthatnak semmilyen kedvezményre. Hiszen a kormány gyökerestül kiirtotta a kordvezményes nyugdíj lehetőségét, és ráadásul kézi vezérléssel elbuktatták a 40 év munkaviszony után a férfiak számára is járó nyugdíjazás ügyében indított népszavazási kezdeményezést.

Mi lesz azokkal a keményen dolgozó kisemberekkel, akik a Gucci-frakció tagjaival ellentétben nem Provence-ban rekreálnak? Úgy vesszük észre egyébként, hogy nem jutott el a légkondis kormányzati Audikban ülőig (*L. Simon László: Skoda, nem Audi!*) a Vasutas Szakszervezetek tavaly decemberi „Ne hagyj, hogy megrövidítsék az életed!” jelmonddal összehívott demonstrációjának az üzenete, ahogy sajnós a két héttel ezelőtti, dél-dunántúli buszos fellépés is süket fülekre talált. Ezt nagyon sajnáljuk, kérjük azt, hogy kormánypárti képviselőtársaink gondolják meg magukat. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Több jelentkező nincsen, ezért megkérdem az előterjesztőt, Sneider Tamás alelnök urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hát először is örülök, hogy ennyi hozzászólás volt, és minden frakció gyakorlatilag hozzászólt a témához. Szerintem ezzel is egy icipicit előbbre tudunk lépni. Egy-két reakciónak lenne.

Az első, hogy szerintem jól ismert a magyar férfiak halálozási rátája, Európában talán nincs is olyan ország, ahol hamarabb halnának a férfiak, mint Magyarországon. Lehet, hogy valamelyik a 47 államból esetleg meg tud néha előzni minket, de gyakorlatilag nem. Ez azt jelenti, hogy igazából a férfiak számára nincsen lehetőség nyugdíjba vonulásra, mert hamarabb meghalnak, mint hogy nyugdíjba mehetnének. Ha megnézzük, hogy mennyien mentek nyugdíjba a tavalyi év során, azt látjuk, hogy 13 ezer férfi és 35 ezer nő. Ez volt a tavalyi mérleg.

Nos, Kovács Sándor képviselőtársam a bizottsági ülésen is hangoztatta, hogy itt egészségkárosodásról van szó, és hogy ezért adnánk ezt a kompenzációt. Itt nem az egészségkárosodás a lényeg, hanem fizikai állapotváltozás. Fizikailag lehetetlen azokat a tevékenységeket elvégezni, amiket én mondtam. Lehet attól még egészséges az ember, de az izomzata nem működik úgy, mint húszévesen, a 65 éves embernek. Ezt szerintem sokan saját maguk is tapasztalhatják, minden férfiember tapasztalhatja magán. Tehát ez a lényeg, kérem szépen, hogy nem tudják teljesíteni azokat a követelményeket - legyen az egy

autóbusz vezetése vagy egy fizikai munka -, amire szükség lenne.

És a szakmajegyzék. Kérem szépen, ez közröhej tárgya. A szakmajegyzéket, ha jól tudom, már az 1970-es évek óta nem újította meg egyetlenegy kormányzat sem. Sem a szocialista kormányzatok, sem más típusú kormányzatok. Az 1970-es évek óta, ez szégyen, hogy egyáltalán kiejti a képviselő úr a száján azt, hogy majd a szakmajegyzéket alakítsuk át. Hát nem volt 40-50 év alatt idő arra, hogy egy szakmajegyzéket átalakítsanak? És ugyanezt mondta el az államtitkár úr is, hogy tárgyalnak-tárgyalnak, legutóbb is már két éve tárgyalnak erről a szakmajegyzékről, és nem történt semmi. Ez kérem, közröhej tárgya, úgyhogy kérem, ezért is támogassák, hogy végre legyen előrelépés ebben az ügyben. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig soron következik **a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. A Lázár János, L. Simon László fideszes képviselők által benyújtott T/6158. sorszámú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. Az előterjesztő jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. A kormány képviselője jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Írásban előre senki nem jelentkezett.

Megkérdem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. Nem látok jelentkezőt. Így a vitát lezárom, bár vita nem volt.

(17.40)

Ezzel az előterjesztőt kérdezem, hogy kíván-e esetleg mégis felszólalni. (*Jelzésre:*) L. Simon László államtitkár úrnak adom meg a szót. Tízperces időkerete van, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak szeretném megköszönni képviselőtársaim támogatását, hiszen az általános vitában és a későbbiekben is a képviselőtársaim azzal is jelezték, hogy a javaslattal egyetértenek, hogy módosító indítványt nem nyújtottak be, illetve ki is fejtették az általános vitában ezt az álláspontjukat.

Kérem önöket, hogy a holnapi zárószavazáson is támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm az előterjesztőnek, államtitkár úrnak. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül majd sor.

Most pedig soron következik a **villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/6136. sorszámú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben.

Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. október 1-jén megtárgyalta a T/6136. számon benyújtott, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 29 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság által benyújtott iromány érdemi változtatásra irányuló részeit. Az iparági szabályozás lehetővé teszi a villamosenergia-ellátás biztosítását úgynevezett egyetemes szolgáltatás keretében is, a lakossági fogyasztók és a törvényben meghatározott egyéb felhasználók, jellemzően kisvállalkozások esetében. Az egyetemes szolgáltatás biztosítása érdekében számos ügyfélbarát feltételt találunk, amelyek a felhasználók érdekeinek érvényesülését hivatottak elősegíteni például a hatósági ár kialakításában.

A kormány célja ezzel a törvényjavaslattal újabb kedvezmények bevezetése a fogyasztók megfelelő színvonalú kiszolgálása érdekében. Az elfogadott módosító javaslattal tehát így még közelebb kerülhetünk a törvényjavaslat által megfogalmazott célhoz, vagyis hogy az egyetemes szolgáltatás keretei között történő folyamatos villamosenergia-ellátás biztosítása megtörténjen azon felhasználók tekintetében is, akiknél a szolgáltatói tevékenységet befejező társaság átmenetileg nem biztosítja. Ehhez a módosításhoz kérem tisztelt képviselőtársaim támogatását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vécsey képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkereteken belül. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Előre nem jelentkezett senki. A képernyőn látok egy nevet: Tóth Bertalan képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy elhangzott az előbb, a Törvényalkotási bizottságban nagy többséggel, majdnem egyhangúlag támogatásra került egy összegző kezdeményezés, egy módosító javaslat, amely leginkább egy technikai módosítása volt a törvényjavaslatnak. Ettől függetlenül a Magyar Szocialista Párt álláspontja nem változott meg a törvény egészével kapcsolatban. Nem fogjuk tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot, hiszen ahogy az általános vitában is kifejtettem, nem tartalmaz garanciákat arra vonatkozóan, hogy az állami tulajdonú egyetemes szolgáltatás a villamos energia tekintetében magasabb szolgáltatási színvonalat, alacsonyabb árakat és nagyobb hatékonyságot eredményez majd.

Itt egy olyan törvényjavaslat záróvitájánál vagyunk, amely nagyon hasonló a gázellátással kapcsolatos korábbi törvényt módosítóhoz. Itt egy olyan lehetőséget ad az egyetemes szolgáltatóknak, hogy visszaadják az engedélyüket, és láthatjuk a szándékot, hogy az állami közműszolgáltató veheti majd át ezt a szolgáltatási kötelezettséget úgy, ahogy hallhatuk az általános vitában, hogy ahogy a gázellátás biztosításánál sem rendelkezik üzleti tervvel a Nemzeti Közműszolgáltató, úgy itt, a villamos energia majdani ellátásánál sem látjuk azt az üzleti tervet, amely garantálná az előbb elmondott szempontokat. Nem látszik ebben, hogy milyen bevételekre, milyen kiadásokra, milyen nyereségre vagy sajnos milyen veszteségre számít majd a Nemzeti Közműszolgáltató. Hallhattuk Németh Lászlóné államtitkár aszszonyt, aki egy sajtó-háttérbeszélgetésen megpendítette, hogy a jelenlegi nemzetközi energiapiac tapasztalható ármérséklődés hasznát elképzelhető, hogy pont a Nemzeti Közműszolgáltató veszteségeinek finanszírozására fordítják majd ahelyett, hogy odaadnák a magyar fogyasztóknak, amellyel kapcsolatban említettem már, törvényjavaslatot is benyújtottunk.

Tehát összességében nem látjuk, hogy gondoskodna a fogyasztók minél olcsóbb és magasabb színvonalú ellátásáról ez a törvényjavaslat és majd az ezt követő történések és a Nemzeti Közműszolgáltató elindulása az elektromosáram-piacon. Azt látjuk, hogy több tízmilliárd forintos forrást von el az állam valódi közfeladataitól, hiszen itt megint vásárlásokat eszközöl a magyar állam az ELMŰ-Émázt tulajdonló német RWE-vel kapcsolatban. Tehát nem jut az oktatásra, az egészségügyre, másra, mert egy ilyen nagyobb összegű vásárlásra, több tízmilliárdos vásárlásra készül az állam, és azt látjuk, hogy az állami vezetők fizetési plafonjának megemelésevel újabb kifizetőhely jöhet létre.

Így ezek miatt az indokok miatt nem tudjuk támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tóth Bertalan képviselő úr. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Három dolog, amit szeretnék mondani; az egyik az, hogy egy bizonytalan vagy mondhatni azt is, nem teljeskörűen átlátható gazdálkodási háttérrel megáldott törvényjavaslat az, ami előttünk áll. Igazából jó szívvvel nem lehet támogatni a törvényjavaslatot.

A másik érvem, amiért elgondolkodtató ez a történet, arról a képviselőtársam szólt, magyarán az, hogy hogyan és miképpen lehet a hatékonyságot növelni, hogyan és miképpen lehet az árak színvonalát csökkenteni, és hogy magasabb szolgáltatási színvonal valósuljon meg, ezekre nem látjuk a garanciákat.

A harmadik dolog, ami nem tudja megerősíteni az igen szavazat életre hívódását, az pedig egyszerűen az, hogy - hogy mondjam - önálló baráti kifizetőhelyekként tekintik ezeket a szerveződések. Igen, igen, tudja államtitkár úr is, hogy vannak 3, 4 meg 5 millió forintos kifizetőhelyeik, amelyeket életre hívtak, ugye, a pofátlan 2 millió forint feletti fizetések mellett, mint amiről annak idején beszéltek. Ha az én emlékképeim nem csalnak, akkor most a banki szektor 5 millió forintos, a stratégiai cégek esetében 4 millió forintos havi fizetéses nagyságrendek rajzolódtak meg. Tehát nem szívesen csatlakoznánk és személy szerint sem csatlakoznánk egy olyan történethez, amely az önök által pofátlannak minősített 2 millió forint feletti jövedelmek esetében akár még annak idején a pedagógusi végkielégítésekhez kapcsolódóan 98 százalékos adóterhetek is rótt ki, most meg 5 millió forintokat zsebre tehetnek az emberek.

Lehetne még egyéb más indokokat is találni a történethez, csak azt akartam jelezni, hogy ezek mind-mind gátat szabnak e tekintetben. Azt szeretném nagy tisztelettel kérni államtitkár úrtól, hogy ne is nagyon akarjon erre magyarázatot adni, mert úgysem lehet elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(L. Simon László jelzésére:)* Öné a szó, L. Simon László államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem volt túl nagy vita a lezárásakor, és az az igazság, hogy új szempont sem jelent meg, hiszen mindazokat, amiket Tóth Bertalan képviselőtársam elmondott, az általános vitában is el-

mondták, illetve részben előkerültek a Törvényalkotási bizottság ülésén is. Tehát valójában nem záróvitát folytattunk, hanem az általános vitában elhangzott érveket ismételték meg. Úgyhogy én nem is fogok ezekre válaszolni, hiszen azt gondolom, hogy mindezekről már beszéltünk.

Nem volt újdonság képviselőtársam felszólalásában az, hogy azt rója a törvényjavaslatot előkészítő kormányzat szemére, hogy nem tartalmaz garanciákat arra, hogy magasabb színvonalon, alacsonyabb áron, hatékonyabban nyújt szolgáltatást. Ennek a törvényjavaslatnak - ezt már korábban is elmondtam - nem is ez a feladata, nem is ez a vállalása. Egy törvényjavaslaton pedig üzleti tervet számon kérni enyhén szólva is túlzás.

Viszont egy dolog miatt kértem mégis szót, hogy részben Tóth Bertalan, részben pedig az ő parlamenti echója, Gúr Nándor felszólalására reagáljak. Azért mondom, hogy Gúr Nándor a parlamenti echó, mert semmi mást nem mondott, mint azt a három érvet, amit Tóth Bertalan elmondott, megismételte, más szavakkal elmondta ugyanazt, és aztán azt is mondta, hogy lehetne egyéb más indokot is felhozni, de most nem teszi. Pedig kíváncsiak lettünk volna arra, hogy a Tóth Bertalan által szabatosan összefoglalt, egyébként vitaalapot képező érveken túl van-e más érve is. Ön azt mondta, hogy lehetett volna, de nem mondott mást. Úgyhogy én megállapítottam már sokadszorra, hogy parlamenti echóként képviselőtársai összeszedett gondolatait próbálja meg kevésbé összeszedetten itt elmondani, de erre nem is fogok érdemi választ adni, hiszen ön fel is szólított engem arra, a parlamenti vitakultúra lényegét megkérdőjelezve, hogy ne is akarjak magyarázatot adni, mert úgysem fogják elfogadni. Így aztán lehet vitatkozni a parlamentben, tisztelt Gúr képviselő úr!

De egy dolog miatt mégiscsak muszáj reagálnom arra, amit Tóth Bertalan képviselőtársam mondott, és aztán Gúr Nándor parlamenti echóként megismételt, és ez a fizetések kérdése. Tisztelt képviselőtársaim, először is az a probléma, hogy önök mindig előhoznak olyan dolgokat egy-egy törvényjavaslat vitájában, amik szervesen nem illeszkednek a törvényjavaslathoz. Most mégsem állom meg, hogy reagáljak, mert akkor, amikor önök azt kéri rajtunk számon, hogy magasabb színvonalon, alacsonyabb áron és hatékonyabban nyújtsunk szolgáltatást, aközben meg azért kárhoznának bennünket, hogy ehhez olyan szakembereket akarunk igénybe venni, akik a piacon sokszorosát keresik egy állami vezető jelenlegi fizetésének - ez a kettő egyszerre nem működik, tisztelt képviselőtársaim, ezt önök is nagyon jól tudják. Az biztosan nem fog működni, hogy az állami banki szektorban a tizedét keresse egy menedzser, egy csúcsvezető, mint a piacon. Még így is számos, a kormányzati munkában szerepet vállaló, a piaci szektorból a politikába áttérő szakembernek komoly fizetés-visszaesséssel kell számolnia, de gondolom, hogy a hazáért, a nemzeti közösségért vállalt munka és az érzett felelősség mindezt valamilyen módon kárpótolni tudja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kérem, hogy ne beszéljenek másról, mint ami a törvényjavaslatban van, ne kérjenek olyat számon egy törvényjavaslaton, ami nem is lehet célja és feladata, és ne beszéljenek már mindig félre itt kifizetőhelyekről önök, akik 2002 és 2010 között igen nagy rutinra tettek szert a kifizetőhelyek létesítésében.

Arra kérem mértéktartóan megnyilvánuló képviselőtársaimat, sőt a még mértéktartóbban hallgató képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot szíveskedjenek holnap a szavazatukkal támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor. És kérem szépen Gúr Nándor képviselő urat, hogy ne visszhangozzon. *(Derűltség.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/6133. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. október 1-jén megtárgyalta a T/6133. számon benyújtott, a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ehhez 31 igen, egyhangú szavazattal összegző módosító javaslatot és összegző jelentést fogadott el. Az összegző módosító javaslat az Igazságügyi bizottság által benyújtott iromány, módosító javaslat 9 pontos technikai és szövegpontosító módosításait tartalmazza.

A javaslat elfogadása lehetővé teszi, hogy a magyar jogszabályok rendelkezései teljes egészében megfeleljenek a címben szereplő hivatkozott irányelvben foglaltaknak. Az irányelv 2015. december 16-át jelöli meg a nemzeti jogba történő átültetés határidejéül, ezért kérem, hogy szavazatukkal támogassák

a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vas Imre képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Igen. Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, akinek mindösszesen 10 perces időke-rete van a vita végén a zárszóval együtt.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Most szeretnék a vitában elhangzottakra reagálni, tekintettel arra, hogy a képviselőcsoportok, a képviselők támogatták a törvényjavaslat elfogadását.

Az irányelv részben büntető eljárásjogi, részben pedig áldozatsegítő szolgáltatásokkal kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz, szélesebb szabályozási körrel bír, mint a közvetlen elődjének számító és az általa felváltott, a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló tanácsi kerethatározat.

Már a két közösségi norma címéből is látszik, hogy az áldozatsegítés témája milyen tartalmi fejlődésen ment keresztül. A korábbi kerethatározat a sértett számára igyekezett minimumjogosultságokat biztosítani a büntetőeljárásban, az irányelv pedig részint ezeket az eljárási jogokat tágítja, részint pedig a szűkebb értelemben vett áldozatsegítés mint új szabályozási terület számára állapít meg minimumszabályokat.

A törvényjavaslat az irányelvben foglaltaknak megfelelően úgy módosítja a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezéseit, hogy az szélesebb részvételi és nyilatkozattételi jogot biztosítson a bűncselekmény áldozatává vált személyeknek.

A törvényjavaslat büntetőeljárással kapcsolatos fontosabb rendelkezései azt hivatottak biztosítani, hogy a korábbinál szélesebb részvételi jogok, valamint a rászorultság esetén járó, az áldozatsegítő szolgáltatás keretében nyújtott jogi segítségnyújtás már a büntetőeljárás bírósági szakaszát megelőzően is az áldozatok, azaz a sértettek rendelkezésére álljon.

(18.00)

A törvényjavaslat biztosítja azon irányelvi rendelkezés hazai alkalmazását is, amelynek értelmében a sértettet, amennyiben ez nem veszélyezteti az elkövető érdekeit, az elkövető szabadon bocsátásáról, kérelmére, értesíteni kell. Emellett további jelentős újítás, hogy a büntetőeljárásban részt vevő személyek részére a büntetőeljárásban eljáró hatóság, illetve a bíróság egyszerű és közérthető formában köteles megadni a szükséges tájékoztatást. A tájékoztatás mellett a sértett védelmét és eljárási szerepét hivatottak biztosítani a törvényjavaslat azon módosításai, amelyek értelmében az eljárási cselekmények lebonyolítása során törekedni kell arra, hogy a sértettek és az elkövetők szükségtelenül ne találkozzanak egymással.

Az áldozatsegítésre vonatkozó szabályokkal kapcsolatban a törvényjavaslat lehetőséget biztosított arra, hogy az áldozatsegítő szolgáltatási formák között a szerkezeti és fogalmi összhangot megteremthessük. Emellett törvényi szintű rendelkezésekben lehetett rögzíteni az olyan jogintézmények létét, amelyeket a gyakorlat az utóbbi években már kimunkált, például a 24 órás telefonos vagy érzelmi segítségnyújtás.

A vita során kiderült, hogy képviselőtársaim a törvényjavaslattal elérni kívánt célokkal egyetértének, előterjesztőként ezt örömmel üdvözljük, és mivel a törvényjavaslattal kapcsolatban tartalmi módosító javaslat nem érkezett, így az összegző módosító javaslat alapján csupán egy szövegpontosító jellegű, jogszabályszerkesztéssel kapcsolatos módosítást kell végrehajtani.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretném tehát megköszönni képviselőtársaimnak a támogatásukat, és kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot a zárószavazás során támogassák. Köszönöm, elnök úr, a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

A képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Bár eléggé megfogyatkoztunk erre a napirendi pontra, ami az országgyűlési képviselők létszámát illeti, azért attól függetlenül, hogy támogatásunkról biztosítottuk a kormányt ebben a témában -, mert valóban előremutató javaslatról van szó, és a bizottsági ülésen is elmondtam, hogy az összegző módosító javaslat is csak technikai változtatásokat hozott be a törvénybe, ami egyrészt jól lehet, hogy technikai és nem olyan kardinális módosítások jöttek be, amelyeket esetleg már korábban is a kormány előterjeszhetett volna, ugye, sokszor látjuk azt, hogy bejön egy olyan csomag, amit az utolsó pillanatban valaki a háttérben megír és behoz a bizottság elé, tehát ilyen meglepetés nem volt -, viszont jó értelemben meg szerettük volna, ha meglepetéscsomag is bekerül a bizottság elé.

Arra gondolok, hogy az általános vitában elmondtam, hogy mi az, amit még elvártunk volna ettől a törvénytől, illetve ha az áldozatvédelemről, a sértettekről beszélünk, akkor ez még mindig nagyon kevés, amit itt előterjesztettek. Javarást egy európai uniós irányelv átültetése történik meg, ami kicsit késve, de legalább beépül a magyar jogrendbe. Én nem szeretnék részleteibe belemenni, talán csak két dolgot emelnék ki a hosszú javaslatból. Az, amit államtitkár úr is mondott, hogy az áldozat és a sértett, attól függ, melyikről beszélünk, és az elkövető ne találkozhasson, vagy minimálisra csökkentjük a találkozási lehetőségüket, nagyon fontos a mai kö-

rülményeket, büntetőjogi és nyomozati körülményeket ismerve.

Sok esetben egy komoly stresszt kell elszenvednie annak, akinek újabb olyan vallomást kell tennie sértettként, ahol esetleg az elkövető is jelen van. Sokszor egyébként a fenyegetése is megtörténik ezeken az alkalmakon, akár, mondjuk, a bírót és a nyomozó hatóság tagjait is megfenyegethetik az elkövetők. Ezek nem is extrém példák a magyar közbiztonságot ismerve. De az, hogy a sértettet megpróbálják arra rávenni, hogy esetleg módosítsa a vallomását, elég gyakori sajnálatos módon.

Tehát ez önmagában egy jó cél. Nem is olyan régen bevezettük a magyar jogrendbe, hogy bizonyos bűncselekmények esetében lehessen értesítést kérni, ha az elkövető szabadul a börtönből, akár előzetesben, akár kényszergyógyítás alatt volt egy intézményben. Most ez tovább bővül, hogy ezt minden esetben lehet kérni. Ez is egy jó dolog, és ez is maximálisan támogatható. Tehát a csomag, ahogy elmondtam, jó. De kimaradt belőle, és államtitkár úrnak szeretném még egyszer elmondani, és ezt meg fogom tenni addig, amíg ez nem történik meg, az a valódi, teljes reparációra törekvés, ami jelen pillanatban az államot és a kormányt sajnos nem jellemzi.

(Földi László elfoglalja a jegyzői széket.)

Ha valaki sértetté, áldozattá válik, sok esetben nem tudja megkapni azt a számára a polgári bíróságok által megítélt kártérítést, ami gyakorlatilag az ő életét vagy visszalendíthetné valamelyest a kerékvágásba, vagy az elszenvedett sérelmeket reparálhatná. Sok esetben ezt azért nem tudja megkapni, mert az állam, mondjuk, a bűnügyi költségek tekintetében elviszi az elkövetők összes vagyonát, lefoglalt vagyonát. Már többször kértem valami módosítást, több javaslatot is benyújtottunk, a büntetőeljárás törvény módosítását vagy akár határozati javaslatot, de mindenképpen valami megoldást kell erre találni. Esetleg egy keretet jelölünk ki, és abból vagy arra kvázi lehetne benyújtani igényeket. Nem jó szó a pályázat ebben a körben, de mindenki érti a lényegét, vagy akár az igazságügyi miniszter a ranghelyen egy döntésével cserét engedélyezhet, ami azt jelenti, hogy a bűnügyi költségek elé kerül a megítélt polgári igény. Hangsúlyozom, hogy erre a mai jogrend szerint még az igazságügyi miniszternek sincs jogköre, még ha a legjobb szándéka fennáll is, hogy adott esetben azt mondja, hogy az állam viseli a bűnügyi költségeket, viszont a lefoglalt vagyon menjen a sértetteknek, áldozatoknak vagy akár a túlélő gyermekeknek, túlélő házastársnak. Tehát ezt valamilyen módon reparálni kell.

Azt sajnálom egyébként, hogy államtitkár úr nem marad a posztján, mert azért ezekről lehetett szakmai vitát folytatni. A '90-es években, illetve a XX. század partjainál egy elfogadott retorika volt a háttérben, hogy a szakértelem bolsevik trükk. Nem szeretnénk, ha a Fidesz, a Fidesz-kormányzat, élén Orbán Viktorral ezt a mentalitást folytatná. Tehát államtitkár urat arra kérem, hogy próbáljunk ebben

egy szakmai megoldást találni, amíg még ebben a pozícióban van, és egyébiránt örülünk neki, hogy ameddig itt volt a parlamentben, addig ezeket a szakmai vitákat le lehetett folytatni. Annak nem örülök, hogy ebben a témában nem tudtunk előre lépni, tehát az igazságügyi miniszter úr fülét is fogom rágni, de még próbáljuk meg, akár az új büntetőeljárás törvény módosítása kapcsán ezt beemelni és valamilyen módon reparálni. Mert azt kell mondjam, hogy ameddig csak eljárási garanciákat adunk, addig tulajdonképpen lehet, hogy egy jó irányba tettünk lépéseket, lehet, hogy az emberek életét, a sértettek életét könnyebbé tettük, de valódi reparációra nekik nem nyílik lehetőségük.

És arra is szeretnék emlékeztetni itt utolsó gondolatként, hogy amíg bizonyos esetekben egy kormányhatározattal osztottak ki pénzeket, ez egyébként pont a cigánygyilkosságok ügyében volt, és nem azt mondom, hogy ne adjunk, ha valaki rászorul, de ne a kormány döntse el egyedi határozatokkal, hogy melyik sértettnek jár valamiféle kártérítés a be nem hajtható kártérítések közül, vagy a kormány mikor segít és mikor nem.

Ez a kettős mérce kialakulásához vezet, ez senkinek jó, ezért szeretném, ha ezt az állapotot, amíg tudjuk, főleg a büntetőeljárás kodifikációja során, ha erre lehetőség van, megszüntetni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, 6 perc 28 másodperces időkeretben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Képviselőtársam, nem azért szólalok föl, mert olyan kedves szavakkal dicsért engem, sőt mifelénk azt mondják, hogy az nem használ, ha a politikai ellenfeled dicsér meg.

(18.10)

De azért nem hiszem, hogy az Igazságügyi Minisztérium vezetése egyet tudna érteni teljes mértékben önnel, mert az áldozatok segítése során csak egy kárenyhítésre van mód. Tehát nem lehet teljes egészében a bűncselekménnyel okozott károkat az elkövetők helyett megfizetni. Tehát egyszerűen nincs ennyi pénze természetesen a költségvetésnek sem.

Másrészt nem kellene elszakadnunk attól a felelősségi elvtől, hogy aki bűncselekményével kárt okozott a sértettnek, legyen az személyi kár vagy legyen az dologi kár, ezt neki kell, tehát a bűncselekmény elkövetőjének kell megtérítenie. Vannak persze olyan esetek, amikor segíteni kell az áldozatokat, és egyfajta előleget, egyfajta kárenyhítést fizet számukra az állam, de ez nem lesz sosem teljes körű.

Tehát nem javaslok, hogy abba az irányba próbálja befolyásolni az Igazságügyi Minisztériumot, mert az Igazságügyi Minisztérium se lesz abban partner, hogy a kártérítést... *(Dr. Staudt Gábor:*

Kielégítési sorrend.) Nem lehet sorrendet sem, ez a törvény előtti egyenlőséget sértené. Tehát a törvény előtti egyenlőséget sértené az, hogy valaki esetleg nagyobb arányban részesül a kártérítésből, tehát a kárenyhítése nagyobb arányú, mint más. Gondoljunk bele, hogy milyen visszaélésekhez vezetne vagy egyáltalán csak méltánytalan döntésekhez vezetne, hogyha eltérő lenne a kielégítési arány, vagy egyes károkat nagyobb mértékben térít meg az állam vagy nagyobb mértékben fedezi az állam, más károkat pedig kevésbé.

Nem lehet különbséget tenni a sértettek között. Egyetlen szempontból lehet, a rászorultság szempontjából lehet különbséget tenni, mert az, aki rászorul arra, hogy az állam támogassa őt az áldozattá válása után, és az áldozat segítségét az állam lássa el, ahhoz a meghatározott szociális és egyéb személyi körülményeknek kell rendelkezésre állnia. Nyilvánvaló, hogy másként éli meg, mondjuk, egy egzisztenciálisan jobb körülmények között élő sértett azt, hogy kirabolták, mint az, akinek esetleg minden vagyonát elvitték.

Tehát kérem a megértését, és valószínű, hogy az Igazságügyi Minisztérium álláspontja nem fog változni ebben a kérdésben. Köszönöm, elnök úr, a szót. *(Dr. Vas Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény és azzal összefüggésben más törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A T/6134. sorszámú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. október 1-jén megtárgyalta a T/6134. számon benyújtott, a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvényt és azzal összefüggésben más törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 31 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül módosító

javaslatot és összegző jelentést fogadott el. Az összegző módosító javaslat az Igazságügyi bizottság által benyújtott hatpontos technikai módosító javaslatokat tartalmazza.

A szabályozás elsődleges célja a DNS-profil, az ujj- és tenyérnyomat-nyilvántartások megreformálása. Tehát ha a terhelte egyszer már nyilvántartásba vették, az esetlegesen lefolytatandó újabb büntetőeljárásban ne legyen szükség ismételt mintavételre, amely az adatkezelés terén hatékonyabb, észszerűbb nyilvántartás kialakítását eredményezi.

A törvényjavaslatához az Igazságügyi bizottság módosító javaslatán kívül, amit a Törvényalkotási bizottság is jóváhagyott, más módosító javaslat nem érkezett, így a Törvényalkotási bizottság ezt foglalta az összegző jelentésébe. Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vas Imre képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. (Dr. Répássy Róbert: Igen.) Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Répássy Róbert államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Ismét csak röviden szeretném felidézni a törvényjavaslat előterjesztésének célját, hiszen a vita során kiderült, hogy az országgyűlési képviselők nagy többsége egyetért a törvényjavaslatlal.

Mint az az általános vita során is elhangzott, a törvényjavaslat hatékonyabb és átláthatóbb adatkezelést eredményez, amellyel egyrészt egy költségkímélőbb, másrészt alacsonyabb munkaterhelést eredményező nyilvántartás kialakítása érhető el, amely jelentős mértékben elősegíti a bűnüldözés eredményességének a növekedését, a bűnüldöző szervek munkájának a racionálisabbá tételét.

A törvényjavaslat két irányban kívánja módosítani az eddigi hatályos szabályokat. Egyrészt a biometrikus adatok levételének, nyilvántartásának, kezelésének, másrészt a büntetés-végrehajtás során történő felhasználásnak a szabályait kívánja módosítani. Ezenkívül más uniós jogharmonizációs célú javaslat, illetve a jogalkalmazói tapasztalatok miatt felmerült módosítási igények miatt is változtatna a törvényjavaslat a bűnügyi nyilvántartási törvény rendelkezéseiben.

Az első komplex módosítási irány, amely a legfontosabb része a törvényjavaslatnak, a bűnügyi nyilvántartási rendszer részét képező DNS-profil-nyilvántartás megújításával kapcsolatos módosítás, amelyhez járulékosan az ujjnyomatok nyilvántartására vonatkozó szabályok kisebb fokú kiigazítása is társul.

A törvényjavaslat másik átfogó célja a büntetés-végrehajtás során az elítéltek, egyéb jogcímen fogva tartottak befogadása során az érintettek személyazonosságának a modernizálása, amely mentesíti a Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézetet is a felesleges szakértői munkák elvégzésétől. Tehát költségvetési források hatékonyabb felhasználása a cél, valamint a

munkaterhek csökkentése és nem utolsósorban természetesen az érintett magánszemélyek személyiségi jogainak nagyobb védelme.

Végezetül tehát szeretném megköszönni a képviselőtársaimnak a törvényjavaslat támogatását. Kérem, hogy a javaslat zárószavazása során is fejezzék ki a támogatásukat. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (Dr. Vas Imre és dr. Hoppál Péter tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megkérdezem, hogy kíván-e élni valaki a felszólalás lehetőségével. (Nincs jelentkező.) Jelentkezőt nem látok. Ezek szerint vita nincs vagy csak volt. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e még élni a felszólalás lehetőségével. (Dr. Répássy Róbert jelzésére:) Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. A T/6129. sorszámú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. (Dr. Hoppál Péter jelzésére:) Megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak, a zárószóval együtt mindösszesen 10 perces időkeretben.

(18.20)

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Mivel az általános vitában az előterjesztő részéről a minisztérium megfogalmazta a hozzáfűzéseit, és a részletes vitában is elhangzottak reakciók, ezért az esetleges képviselői felszólalások után az összegzésben kívánok majd reagálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megadom a szót az előre jelentkezett Szabó Szabolcs független képviselő úrnak, kétperces időkeretben.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! En is a részletes vitára utalnék akkor vissza, mert elhangzott ott néhány dolog. Mivel nem vagyok levéltáros, én geográfus vagyok, ekkor erre azt mondtam a helyettes államtitkár asszonynak is, hogy én készséggel elhiszem, amit mond, de azért utánanézek még egyszer. És akkor valóban utána is néztem még egyszer, és továbbra is van bennem két kérdés igazából.

Az egyik, hogy akárhogy is nézzük - és mondom, több szakértővel beszéltem megint -, nekem ez na-

gyon úgy tűnik, hogy ez egy szaklevéltár létrehozása, nem az irattári felügyelet átadása, amiről ez a javaslat szól. Az egyik kérdés lenne persze ezzel kapcsolatban, hogy akkor ezt miért nem miniszteri hatáskörben oldjuk meg, de ez egy másik kérdés. Úgy tűnik tehát, hogy ez egy szaklevéltár létrehozása. Amennyiben ez szaklevéltár létrehozása, akkor továbbra is felmerül bennem az a kérdés, amit föltettem a részletes vitában is, hogy akkor ez hogyhogy nem jár költségvetési vonzattal, legalább a jövő évi költségvetési vonzata hogy nincs meg. Hiszen ha létrehozunk egy új levéltárat, még ha fizikailag ugyanott is van, mint ahol eddig tárolták a papírokat, de akkor is biztosítani kell ott a munkavállalókat, kutatószobát, mert egy levéltárban mindig van kutatószoba, tehát valahogy ezt a költségvetésben, legalábbis az én logikám szerint, érvényesíteni kellene a Veritas Intézetnél legalább a jövő évben.

A másik pedig az, hogy megint utánajártunk ennek a társadalmi egyeztetés dolognak, mert sem a KKDSZ, sem a Magyar Levéltárosok Egyesülete nem tud arról, hogy vele egyeztetettek volna. A helyettes államtitkár asszony azt mondta, hogy de hát nem is kellett velük, viszont utánanézttem, és az előterjesztői levélben Semjén Zsolt szó szerint azt írja: „a törvényjavaslat az érintett szakmai érdek-képviselői szervezetekkel egyeztetésre kerül”. Akkor voltaképpen kivel egyeztetettek? Vagy akkor most Semjén úr tévedett, amikor ezt leírta, vagy Závogyán Magdolna helyettes államtitkár asszony emlékezett rosszul? Ez továbbra is érdekes, mert nehezményezik igazából ezek az érdek-képviselői szervezetek, hogy velük senki nem egyeztetett egy szaklevéltár létrehozásáról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Szabolcs képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót a kijelölt időkeretben.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nagyon röviden szeretném indokolni a Jobbik álláspontját, hogy miért nem tudjuk támogatni ezt a javaslatot. Noha technikainak tűnik a javaslat, de valóban mi is megtettük azokat az egyeztetéseket, amelyek a személyi, tárgyi, pénzügyi feltételekre vonatkoznak, és olyan emberektől jöttek, akik ebben a világban jobban benne vannak, és rálátással bírnak. Hiszen tudjuk, hogy egy-egy javaslat, ami könnyen indokolható itt az Országgyűlés előtt, az teljesen más hatással van egy adott szakmára, és itt is azt látjuk, hogy egy ártatlan dolognak tűnik, hogy ki kezeli ezt az anyagot, hogy az most felügyeletként vagy szaklevéltárként, én ebbe már nem is mennék bele. Viszont azt láthatjuk, hogy a Veritas Intézet esetében tulajdonképpen azért adnak egy pluszfeladatot, hogy majd a jövőben - és véleményem szerint itt Szabó Szabolcs képviselőtársam jó irányba puhatolozik -, én biztos vagyok benne, hogy pluszforrást is fognak kapni. Ha nem, akkor természetesen megkövetem a kormányt, de ha egy pluszforrást nem fognak a jövőben kapni, ha a Veritas nem kap pluszforrást, akkor az egésznek kevés értelme lenne, hi-

szen a pluszforrásokból lehet azokat az embereket, akik ebben az egész rendszerben dolgoznak, nemcsak a Veritasnál, hanem a Fidesz közelinek mondható vagy a jelenlegi garnitúrát fenntartó rendszerben dolgoznak, ezt valamiből finanszírozni kell. És ezek az emberek sajnos sok esetben nemcsak arról van szó, hogy jogászok, közgazdászok, akik nem történészek, tehát nem lehet róluk azt mondani, hogy egy ilyen levéltári munkában valóban valódi többletet tudnak hozzátenni, de az is felmerült - és ezt az általános vitában elmondtam, most a részleteibe nem mennék bele -, hogy bizony-bizony a tanácsadó testületben is van olyan ember, aki III/II-es váddal került gyanúba, illetve olyan tanulmányokat is megrendeltek, illetőleg olyan emberekkel is együttműködtek, akik meg III/III-as gyanúba kerültek. És az, hogy ez csak gyanú, és nem mondható ki határozottan, pont a kilencvenes években megalkotott törvényeknek köszönhető, amely szerint, ha minden dokumentum nem áll rendelkezésre, csak mondjuk, egy 6-os karton, teszem azt, akkor már nem lehet valakire azt mondani, holott teljességében bizonyított, hogy ő valamelyik ügyosztályon ügynök volt.

Ezeket a törvényeket önök nem változtatták meg, az ügynöklisták nyilvánosságra hozatalával még mindig adósok maradtak, és tulajdonképpen az, amit itt az elmúlt időszakban, 2010 óta a Fidesz-kormányoktól láttunk, az tulajdonképpen egy pótcselekvés a Nemzeti Emlékezet Bizottságával együtt és a különböző intézményekkel együtt, ahol jól fizető pozícióba persze oda lehet rakni az ismerősöket, vagy meg lehet tartani a régi garnitúra embereit, de előrelépés nem történik, nem kapunk a kérdésekre valódi válaszokat.

Lehet, hogy struktúrákat önök vizsgálnak, de mi neveket szeretnénk hallani, és ameddig ez nem történik meg, addig ilyen előterjesztéseket nem tudunk támogatni, és úgy értékeljük, hogy az elmúlt időszakot, mármint a '90 utáni időszakot önök tulajdonképpen csak tovább szeretnék maszatolni, és azt várják, hogy adott esetben egyrészt mindenki meghaljon, aki érintett lehet ebben, vagy ami még nagyobb baj, hogy ameddig él, addig meg jól fizető állami vagy államhoz köthető pozíciókban, de mindenképpen közpénzzel együtt járó pozíciókban lehessen. Erre a Jobbik természetesen nem tudja a támogató szavazatát megadni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, Hoppál Péter államtitkár úrnak.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy látom, hogy ez a tulajdonképpen technikai és kifejezetten szakmai módosító indítvány, amely két érdemi tárgyhöz

kapcsolódik, ebben gyakorlatilag a második ponttal kapcsolatosan a vita korábbi szakaszaiban sem merült fel aggály. Itt az elektronikus formában keletkezett iratok - amely korunk iratörzéséhez és iratkezeléséhez szorosan hozzáfűzött kérdés -, a kifejezetten csak elektronikus úton keletkezett és nem később digitalizált formában keletkező iratok helyes kezelésére vonatkozó módosítást ezek szerint ilyen formában a tisztelt képviselőtársaim sem elleneztek, ezt örömmel konstatáltuk.

Ami kérdésként hangzott el a második módosítási csomagot illetően, tehát hogy hogyan lehet vagy hogyan fog tudni a Veritas Történetkutató Intézet egy újabb feladatot is ellátni, amelynek keretében iratkezelési és levéltározási feladatokat fog végezni, ennek kapcsán értem és értelmezhető is természetesen a felvetett kérdések sora.

Tisztelettel szeretnék reagálni Szabó Szabolcs képviselőtársunk azon kérdésére, amely szerint az egyeztetés szükségessége vagy hiányossága felmerült a részletes vitában a bizottsági szakaszban. Igen, erről értesültem, de mivel az irattári kezelés vonatkozásában első rendben a belügyminiszter a felelős a jogszabály értelmében, a belügyminiszternek pedig nincsen az érintett szakmai szervezetekkel egyeztetési kötelezettsége, ezért a törvénymódosítás kapcsán is az egybehangzó szakértői álláspont alapján a különböző érdekvédelmi szervezetekkel való egyeztetés nem releváns. Tehát mivel folyamatos kapcsolatban állok az érdekvédelmi szervezetekkel, és a KÁÉT, a Kulturális Ágazati Érdekegyeztető Tanács üléseit rendszeresen összehívom és ezen egyeztetünk, nem is merült fel a mi irányunkban ilyen értelemben az ő részükről aggály. A törvénymódosítás kapcsán valóban egyébként jelezték a bizottság felé, hogy élnének ilyen jogukkal, de mivel ezt, még egyszer mondom, az említett törvényi környezet nem teszi lehetővé, ezért nem indítványozta az előterjesztő.

(18.30)

Hogy egy új levéltár létrehozása történhet, tulajdonképpen nem így látom. A szakmai anyagok egyértelműen azt mutatják, hogy egy meglévő, irtózatos mennyiségű irathalmaz, ami a rendszerváltás óta keletkezett és a kárpótlási iratokat tartalmazza, ennek a 14 ezer irat-folyóméternyi - 14 ezer irat-folyóméternyi! -, borzalmas mennyiségű iratnak a megfelelő kezelése, kutathatóvá tétele és levéltári kezelése az, amiről gondoskodni kell. Ez pedig állami feladat.

Tehát hogyha ezt az állami feladatot megfelelőképpen egy olyan intézményhez delegálja a törvénymódosítás, amely intézménynél a szakmai tudás megvan, és amely éppen ezzel a területtel foglalkozik egészen más hatáskörökben, most egy új hatáskörrel bővül csak az ő tevékenységük. És az a kérdés, ami mindkettőjük, mindkét felszólaló képviselőtársam irányából teljesen értelmezhető és indokolt kérdés, hogy ennek az anyagi hátterét mi fogja biztosítani, ezt pedig nyilvánvalóan nem a törvényben kell sza-

bályoznunk. Tehát egy törvénymódosítás nem térhet ki arra, hogy majd a később ebből támadó költségvetési igény hogyan jelentkezik.

Ugyanakkor, mivel azt is szabályozza egyébként a módosítás, hogy a Veritas nem pusztán önmagában, hanem társuló szervezetekkel fogja ezt a szakmai feladatot ellátni, akkor vélhetőleg az együttműködő szervezeteknél ott van az az anyagi forrás, ami erre rendelkezésre kell hogy álljon. Úgyhogy én bízom abban, hogy mivel a többletforrás lehívása költségvetés-módosítással lehetséges (*Dr. Staudt Gábor: Majd jövőre!*), ez nagyon nehézkes, erre nehezen lehetne sort keríteni, így az együttműködő szervezeteknél a szükséges költségek rendelkezésre fognak állni.

Staudt Gábor képviselőtársunknak meghallgattam újra a Jobbik által sokszor hangoztatott politikai érveléssorát, ami szerintem ehhez a technikai levéltári módosításhoz nem nagyon illeszkedett, de természetesen végighallgattam, amelynek értelmében majd mindenki meghal addig, ameddig az ügyek transzparenciája nem kerül sorra. Tisztelettel tájékoztatom képviselő urat, hogy ez a módosítás éppen az ügyek transzparenciájáról szól. Arról szól, hogy a kárpótlási iratok kutathatóvá váljanak, hogy a levéltári kezelésük biztosított legyen, és arról, hogy mindenki számára hozzáférhető legyen.

Úgyhogy nagyon bízom abban, hogy éppen azt a célt fogja szolgálni a módosítás és az intézményi keretek is, amelyeket egyébként önök hangoztatnak, és ebben is remélem, hogy mégiscsak meg tudja változtatni a véleményét, és támogatólag tud a törvénymódosítás mögé állni. Köszönöm szépen a kérdéseiket és hozzáfűzéseiket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek, elsőként megadom a szót a napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úrnak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat: „A magyarországi bolgárok múltja, jele- ne és jövője” címmel. Hallgatjuk!

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr.

Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на българите в Унгария и от моето име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magyarországi bolgárok és a magam nevében köszöntsem önöket.

Ezen a héten Szófiában és a dél-bulgáriai Szmoljan városában emlékeznek meg Nagy László háromszoros József Attila-díjas, Kossuth-díjas és nemzetközi Botev-díjas népi író-költő és műfordító születésének 90. évfordulójáról. Mint ismeretes, a neves

irodalmár két évet töltött el ösztöndíjjal Bulgáriában, de hazatérése után sokszor látogatott vissza, hogy a festői szépségű Rodope hegységben nyerjen erőt betegségével vívott küzdelmében. Nagy tisztelője volt a bolgár szépirodalomnak, számos művet fordított magyarra, 1976-ban Szmoljan város díszpolgárává választotta. Halála után a költő iszkázi szülőházában bolgár szobát rendeztek be az utókor számára, és Bulgáriában, Szmoljanban 1981-ben nyitotta meg kapuit a Nagy László Múzeum. A város idén felújította az emlékműzemi épületét. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a Balassi Intézetnek és munkatársainak munkájukért.

Sajnos, manapság fiataljaink egyre kevesebbet tudnak a két nép közös történelmi és kulturális örökségéről, pedig egymás történelmét tanulmányozva mindnyájan jobban megérthetjük a sajátunkat is.

A Magyarországra érkező bolgár kertészek nemcsak meghonosították az intenzív kertészeti kultúrát, hanem számos korábban ismeretlen zöldségfélélt hoztak be hazánkba. Nekik köszönhető a paradicsom és a paprika elterjedése, szerepük volt a hungarikumnak számító szentesi paprika és a makói hagyma nemesítésében. A magyarországi bolgár termelészövetkezetek mintául szolgáltak a magyar háztáji gazdálkodásnak. A bolgárkertészetnek is köszönhető, hogy a magyar mezőgazdaság csodájára jártak egész Európában az elmúlt évszázad '70-es éveiben.

Tisztelt Országgyűlés! A magyarországi bolgárok nevében tisztelettel szeretném javasolni, hogy legyen egy magyar-bolgár barátság napja, amelynek eseményeit felváltva tartanak meg a két országban, mint a lengyel-magyar barátság napját. Az emléknaphoz november 10-ét gondoltam azért, mert a kelet-közép-európai kereszténység összefogásának egyik legszebb példája volt, amikor az I. Ulászló és Hunyadi vezette seregek megpróbálták Bulgáriát felszabadítani, a törököt pedig kiűzni a Balkánról a várnai csatában.

Emellett szóló érvként említeném még a majd' két évezredes szoros történelmi kapcsolatainkat, a közös őstörténetünket. Ha hihetünk az Arany János által megörökített csodaszarvasról szóló legendának, szegről-végről akár rokonok is lehetünk. A bolgárok mindig hálásak lesznek azért a támogatásért, amelyet a magyar királyok nyújtottak a törökellenes felkelésekkor. A XVII. században Bánátban letelepedő bolgárokat katolikus hitük és latin betűs írásuk miatt magyar bolgároknak hívták.

Bulgária jó szívvel emlékezik a Kossuth-emigrációra, azokra a letelepedett szabadságharcos honvédekre, akik tevékenységükkel lökést adtak a bolgár felvilágosodásnak. Az erdélyi és magyar nyomdák mintegy 40 bolgár alaplínia számító könyvet nyomtattak ki cirill betűvel.

Magyarország mindhárom kormányzója szoros kapcsolatban állt a bolgár történelemmel. A bolgár és a magyar nép együtt élte meg a XX. század legnagyobb tragédiáit: a két világháborút, a trianoni békediktátumot, a szovjet megszállást.

Tisztelt Országgyűlés! Végezetül szeretnék köszönetet mondani Magyarországi kormányának és az

egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkárságnak, hogy segítségükkel idén megalapíthattuk a Bolgár Kutató Intézetet, amelynek fő célja, hogy felkutassa a két ország történelmi kapcsolatát, a bolgárkertészek múltját Magyarországon.

A magyarországi bolgár nemzetiség identitásának megőrzése mellett célunk, hogy a két ország között lévő kapcsolatok minél intenzívebbek és gyümölcsözőbbek legyenek.

Благодаря за вашето внимание! Köszönöm a figyelmüket! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úr felszólalását. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e válaszolni? (Dr. Hoppál Péter: Nem.) Nem, köszönöm szépen.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, a Jobbik részéről: „2012 után ismét nemzeti egészségügyi kerekasztal” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Október 1-jén a nemzeti egészségügyi kerekasztal 2012 után, érezve a helyzet változását, a helyzet drasztikus voltát, ismét összeült, és ismét elkezdte megvitatni a magyar egészségügy legnagyobb kihívásait.

A nemzeti egészségügyi kerekasztalt a Magyar Orvosi Kamara hívta életre. A Magyar Orvosi Kamara szervezésében kezdődött meg a mostani tanácskozás is, mint már említettem, október 1-jén, akként, hogy ezen részt vett a Magyar Gyógyszerész Kamara, a Kórházszövetség, a betegszervezetek, az Egészségügyi Szakdolgozói Kamara, de az ágazati szakszervezetek is, de a Magyar Orvosi Kamara vette rá a fáradtságot és elhívta a politikai pártokat, illetve a kormányt is, ahol sajnálatos módon a politikai pártok közül a Jobbik mellett egyébként az MSZP képviseltette magát. Úgy látszik, a többi párt nem volt kíváncsi a kerekasztalban elhangzó felvetésekre.

(18.40)

De a kormány se képviseltette egyébként túl sokáig magát, hiszen először a helyettes államtitkár úr távozott nagyon gyorsan, majd ezt követően erről az ülésről végső soron a kabinetfőnök ott hagyott hátsó, utolsó végvárként vagy védőként is gyorsan távozott az ülésről, lényegében anélkül, hogy kifejtette volna véleményét.

Tehát nézzük is, mik azok a problémák, és melyek voltak azok, amelyeket a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal felvázolt, és melyek azok, amelyeket méltónak tartott arra, hogy mindenképpen mint egy támadást indítsunk ezeknek a lemaradásoknak a leküzdésére, és ezekben nemzeti összefogás keletkezzen. Az ilyen egyik probléma volt a mindenki által ismert humán erőforrás-hiány, illetve annak a kihívásai, ami azt jelenti, hogy Magyarországon folyamato-

san csökken az egészségügyben dolgozó szakdolgozók, orvosok, de valamennyi dolgozó száma is, ami sajnos nemcsak magyar általánosság, és nemcsak egy magyar körkép, hanem az egész Európai Unióban, de a fejlett nyugati világban is általános.

Ilyennek tartotta a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal az általános alulfinanszírozottságot is, tehát szintén olyannak, amit támadni kell, amit folyamatosan feszegetni kell, hiszen megoldásra vár. Már mindenki által ismert, aki elég figyelmes az egészségügyre, hogy a kórházi adósságállományok, az egészségügyi adósságállományok folyamatosan növekednek mindazok mellett, hogy a finanszírozási díjak 2008 óta változatlanok. Lényegében, ha csak reálértéken emelték volna, tehát egy általános ár-emelkedést követtek volna ezek a díjak, akkor nem 180 ezer forint, hanem 200-220 ezer vagy akár ennél magasabb térítési díjakkal is lehetne az egyes eljárásokat, egyes betegeket fizetni, illetve az általuk igénybe vett egészségügyi szolgáltatásokat fizetni.

Szintén korszerűtlennek minősítette - és talán ez az egyik legújabb fejlemény - azokat a törvényeket a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal, amelyek jelenleg az egészségügyet szabályozzák. Ilyen törvény például maga az Alaptörvény, amely nem olyan régi, de mégis úgy tűnik, nem kellő alkotmányos védelmet biztosít az embereknek azon jogához, hogy az egészségükhöz, a természethez és az ebben való egészséges életmódjukhoz, életükhöz az alapvető jogukat biztosítsa. Így az is felmerült, hogy olyan alkotmányjogi keretet kell ismételtelen megfogalmazni, ami alkalmas lesz arra, hogy az emberek élethez, egészséghez való jogát megfelelően védje.

Így a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal a tanácskozás végére, ahogy ez lenni szokott, egy olyan határozati javaslatot, határozati tervet fogalmazott meg, amelyben valamennyi részt vevő fél egyet tud érteni, és ez talán a kormánynak a megfelelő üzenet is, hogy a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztalban részt vevő felek - legyen az a Kórházszövetség, legyen az az Orvosi Kamara vagy legyen az például a Jobbik - egyet tudtak érteni azokban a minimumfeltételekben, azokban a problémákban és a problémákra adandó válaszokban, amelyeket a kormánynak is figyelembe kell vennie.

Így javasolom, illetve javasoljuk ezáltal a kerekasztallal együtt, hogy a kormány vegye figyelembe azokat a felhívásokat, azokat a közfelkiáltásokat, amelyekkel a kerekasztal élt. Ilyen például, hogy növelni kell a közkiadásokat GDP-arányosan, lehetőség szerint az egyébként 2010 óta 5,6 százalékról 4,7 százalékra csökkent közkiadásokat fel kell emelni 6,5 százalékra. Hogy mindenki értse: ez volumenében 500-600 milliárd forintos emelkedést kell hogy előirányozzon.

De meg kell azokat a tabukat is dönteni, hogy nem lehet megállítani az elvándorlást. Igenis, gondolkodni kell azon, hogy milyen életpályamodell és milyen bérrendezés vár az egészségügyre, és haldéktalanul, 2016-ban el kell kezdeni. De gondolkodni kell azon a tabun is, hogy a hálapénzre sincs továbbá szükség, meg kell szüntetni, és a leghatározot-

tabb törvényi eszközökkel fel kell lépni a megszüntetés érdekében.

Mint azt korábban említettem, a Jobbik Magyarországért Mozgalom a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal tevékenységét és határozatát támogatta, a jövőben is támogatni fogja, abban részt fog venni *(Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.)*, mert számunkra az a fontos, hogy egy nyugodt húsz év következzen az egészségügyben, amelyben jól és biztonságban gyógyulhatnak a magyar betegek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik részéről: „Az állami földek védhetetlen eladását hamis érvekkel próbálják védeni?” címmel. Öné a szó, képviselő úr, ötperces időkeretben.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Éppen a Kossuth téren zajló tüntetésről rohantam vissza, hogy el tudjam mondani a napirend utánimat. Ugyanebben a témában zajlik egyébként a megmozdulás, és nem is lehet ezen csodálkozni, hiszen egy olyan aljas, gátlástalan húzásra készül a kormány azzal, hogy a maradék állami földeket, azt a 380 ezer hektárt eladja, amire, azt hiszem, a legkökeményebb Fidesz-szavazók se számítottak még akár fél évvel korábban sem.

A legborzasztóbb persze az egészben az, hogy az az érvrendszer, amit felépített a kormány, egyrészt hazug, másrészt viszont nagyon álságos, és abban bíznak, hogy működni is fog, és talán el tudja altatni a társadalom figyelő tekintetét. Azt az egyszerű kommunikációt választották, hogy legyen a föld azé, aki megműveli. Ugye, milyen jól hangzik? Tényleg sokaknak nagyon szimpatikus lehet ez a kijelentés, ha nem gondolunk bele, hogy ez valójában a gyakorlatban mit fog jelenteni.

Azt is állítja a kormány, hogy a 300 milliárd forintos bevételre nagy szüksége van a költségvetésnek, ezért el kell adni ezeket a földeket. Azt már viszont nem teszi hozzá - és itt jön be az egészbe az aljasság -, hogy ez a 300 milliárd forint nem értelmezhető önmagában, ugyanis az állam soha többé nem jut hozzá már ezen földterületek után a földbérleti díjhoz; illó lenne ezt is levonni belőle. Vagy illó lenne azt is figyelembe venni, hogy a Magyar Fejlesztési Bank által juttatott kedvezményes hitel költségét, amit a majdani földvásárlóknak biztosít a magyar állam - már hogy ez kedvezményes legyen -, szintén az adófizetőkkel fogják lenyeletni. Ezeket figyelembe véve a képlet leegyszerűsödik, és kimondhatjuk azt, hogy az adófizetők kárán a fideszes holdudvarhoz kerül az állami vagyron.

Szintén hazug az a politika, amikor azzal érvelnek, hogy azért szükséges most ezt a földprivatizációt végrehajtani és véghezvinni minél előbb, mert az a csúnya Brüsszel kötelezettszegési eljárást indított hazánkkal szemben a földforgalmi törvény tekintetében. Sajnos az eljárás ténye igaz, és én is elképesztő-

nek tartom, hogy ezt a harmatgyengére sikerült földtörvényt is kritizálja Brüsszel, de ennek egyáltalán nem kellene hogy az legyen az eredménye, hogy eladják az állami földeket, ugyanis ha ez a kötelezettség-szegési eljárás hazánkra nézve negatívan végződik - és erre sajnos minden esély megvan -, és bekövetkezik az a tragédia, hogy társas vállalkozásoknak is ugyanolyan feltétellel kell majd földtulajdont biztosítani, mint magánszemélyeknek, akkor sem jelenti ez azt, hogy automatikusan az állami föld, mondjuk, kft.-khez kerülne, hiszen ez csak akkor következne be, ha piacra bocsátjuk ezt a földet. Arra senki nem kényszerítheti a magyar államot, hogy a saját tulajdonát egyébként eladja, sőt pont ezzel kerül majd veszélybe, ezzel kerül majd társas vállalkozások kezébe a magyar föld, hiszen ellenőrizetlenül olyan személyekhez kerül, akik a megváltozott életkörülményük miatt vagy egyáltalán spekulációs okokból el fogják majd adni ezt a földet, amikor majd megközelelti a nyugat-európai árszínvonalat.

Ezek voltak azok a legfontosabb tényezők, amelyekre fel akartam hívni a figyelmet, hiszen nagyon fontosnak tartom, hogy a társadalom többségével megértessük, hogy itt egyáltalán nem arról a jóságos szlogenről van szó, amit a kormány hangoztat, hogy azé legyen a föld, aki megműveli.

Arról nem is beszélve, hogy a korábbi ígéretekkel is teljesen szembemegy. A 2010-ben, még Ángyán József államtitkársága alatt kidolgozott nemzeti vidékstratégia éppen az ellenkezőket fogalmazta meg, éppen arról szólt, hogy az állami szerepvállalást növelni kell a magyar vidéken, növelni kell az állami földek arányát, azért, hogy az állam bele tudjon szólni abba, hogy mi történik a területein, a földjén, az ország egy részén; azért, hogy bele tudjon abba szólni, hogy ne csak iparinyersanyag-termelés zajljék ebben az országban. Ugyan mezőgazdaságnak csúfoljuk, de lássuk be, hogy a búza, a kukorica, a repce és a napraforgó termesztését elég nehéz mezőgazdaságnak hívni. Ez egy iparinyersanyag-termelés, amit javarészt feldolgozatlanul adunk el nálunknál szerencsésebb fejlődésű országokba későbbi feldolgozásra.

Szintén nem lesz most már az államnak lehetősége arra, hogy az ígért demográfiai földprogramot beindítsa. Ehhez is állami föld kellene, hogy azt mondjuk fiatal pároknak, hogy igenis érdemes falun maradnod, igenis érdemes gyermekeket vállalnod, letelepedned, az állam ehhez segítséget nyújt, és ha betartottad, amit vállaltál, akkor akár életed végéig is művelheted ezt a földterületet.

Szintén nem lesz lehetőség már szociális földprogramot indítani, pedig ez is kormányzati ígélet volt, még 2012 tájékán is hangoztak el ilyen kijelentések. A legszegényebb régiókat fogja ez az intézkedés is leginkább sújtani.

Azt pedig, hogy miért gondolom, hogy borítékolható, hogy a fideszes holdudvarhoz kerül ez a terület, egy következő felszólalásomban fogom kifejteni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik részéről: „Vörösiszap-katasztrófa: hol vannak a felelősök?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a kolontári vörösiszap-katasztrófáról beszélünk, az első hang mindig az emlékezésé kell legyen, a második a köszöneté, a harmadik pedig kérlelhetetlenül az elszámoltatásé.

(18.50)

Az emlékezésé azért, mert tíz ember halt meg 2010. október 4-én, amikor a MAL Zrt. vörösiszap-tározó gátjának átszakadásával egymillió köbméter maró lúgos folyadék ömlött végig Kolontár, Devecser és Somlóvásárhely településeken, és a tíz közvetlen halálos áldozaton túl - mint az a tegnapi megemlékezésen is elhangzott - még körülbelül tucatnyi olyan, főként idősebb embernek a halála köthető indirekt módon ehhez a katasztrófához, akik olyan lelki sérülést szenvedtek, amit már nem voltak képesek kiheverni.

Tehát mindenképpen az emlékezésé kell legyen az első gondolat. A második pedig a köszöneté azok felé a rendvédelmi dolgozók, civilek és minden más olyan ember felé *(Dr. Hoppál Péter: És főleg a kolontáriak...)*, akik erejüket és egészségüket nem kímélve vetették magukat a vörös áradat útjába és próbálták megállítani azt, illetve menteni, ami menthető, emberéletet és vagyont.

Így hát harmadik gondolatként pedig engedjék meg, hogy a felelősségre vonásról beszéljek, hiszen ígéretek voltak bőven annak idején, már a katasztrófa bekövetkezése utáni hetekben, elszámoltatás, felelősségre vonás azonban azóta sem. Maga Orbán Viktor mondta azt, nyilatkozta itt a parlamentben napirend előtti felszólalásában a katasztrófát követően, hogy közérdek az, hogy a felelősök mielőbb megnevezésre kerüljenek, és ez egyszersmind első számú feltétele annak, hogy a jövőben ilyen katasztrófák ne következzenek be. Ezt mondta Orbán Viktor itt a parlamentben. Ehhez képest eltelt öt év, és továbbra sincsenek felelősök. Az egyetlen hivatalos testület, amely okokat és felelősöket nevezett meg, az egyébként az általam vezetett parlamenti vizsgálóbizottság volt, amely 2012-ben egy jelentést tett le az asztalra, amit szinte teljes egyhangúsággal fogadott el az Országgyűlés, amelyben egyértelműen megnevezte, hogy kiket tart felelősnek, és milyen okok váltották ki vélhetően a kolontári vörösiszap-katasztrófát.

Az, hogy öt év alatt senki nem lett felelősségre vonva, az az igazságszolgáltatás hitelességére is nagy hatással volt, hiszen annak hitelét és a megítélését a társadalom körében meglehetősen rombolja. Várnak az emberek egy ítéletre, öt éve vár a társadalom egy olyan igazságos és elrettentő ítéletre, amely megakadályozná, hogy a jövőben ilyen katasztrófák bekövet-

kezzenek, vagy ha megakadályozni nem is tudja, de mindenestre a valószínűségét minimálisra csökkenti. Értjük mi, hogy bonyolult az ügy, és azt is értjük, hogy kellő körültekintés szükséges egy ilyen súlyú ítélet meghozatalához, de azt gondoljuk, hogy ha az igazságszolgáltatásnak minden, ami szükséges, pénz, paripa, fegyver a rendelkezésére állna, akkor ezt az ítéletet már meg lehetett volna hozni. Tehát az igazságszolgáltatás reformjának a kudarcaként is felfogható az, hogy a mai napig még csak elsőfokú ítélet sem született, többször volt bírósere, az ügyészség a vádiratot módosította és különböző eljárási fogásokkal húzzuk az időt, ítélet nincs, a felelősök pedig az arcunkba nevetnek.

Na de föl lehet úgy is tenni a kérdést, hogy ki a felelőse annak, hogy nincsenek felelősök. Itt már nyilvánvalóan öt év után fel kell tegyük ezt a kérdést, mert azt gondolom, politikailag nagyon korrektek voltunk az előző években, amikor az évfordulókon mindig elmondtuk, hogy továbbra is várjuk az ítéletet, de nem szegeztük nyíltan és egyenesen neki a kormánynak azt, hogy van-e felelőssége abban, hogy nem született meg az ítélet, mert az igazságszolgáltatásra rá lehet egy darabig kenni, de bizony egy idő után felmerül a kormányzati felelősség is. Mert miért ígérte Orbán Viktor azt, hogy gyorsan meg fog történni a felelősségre vonás, ha nem tudták ezt betartani? Vagy miért ígérte Pintér Sándor is, illetve Orbán Viktor is, hogy valamennyi ilyen veszélyes létesítményt ártalmatlanítani fognak, rekultiválni fognak, hogy a magyar lakosságot több ilyen fenyegetés ne érhesse? Ehhez képest a mai napig a neszmielyi borvidék közepén egy rekultiválatlan vörösiszap-tározó kazetta csúfoskodik, azt kell hogy mondjam.

A hatóságok egész egyszerűen az üzemeltetővel nem bírnak, hiába küldik sorra a határozatokat a rekultivációra, képtelenek érvényesíteni a jog által előírt kötelezettségeket vagy előírásokat. Tehát a kormány felelőssége is innentől kezdve megkerülhetetlen, nem a vörösiszap-katasztrófa bekövetkezéséért, azért azt le kell szögezni, hanem azért, amiért a következményeket nem tudta érvényesíteni, sem büntetőjogi felelősségre vonást az igazságszolgáltatáson keresztül, sem pedig a közigazgatási határozatokon keresztül a többi vörösiszap-tározó rekultivációja tekintetében.

És azt is elmondta Orbán Viktor, hogy közérdek, hogy ne az adófizetők pénzéből kerüljön a kártalanítás kifizetésre. Ehhez képest közel százmilliárd forintnyi összeg költődött el természetesen hasznosan és jó helyre nagyrészt, bár azért itt is érdemes volna utánanézni ezen források elköltésének - elnézést, elnök úr, tíz másodperc és befejezem -, de kérdés, hogy miért van eközben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy a tulajdonosok, üzemeltetők magánvagyonát semmiféle kár nem érte, egyetlen fillért sem kellett erre a célra áldozniuk. Ezeket a kérdéseket fel kell tennünk az emlékezés hangjai mellett. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Hoppál Péter államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva Kepli Lajos képviselőtársam megemlékező beszédét, amely a műfajhoz nem igazodott, mert ez egy vádbeszéddé alakult át, emlékeztetni szeretném önöket arra, hogy az egyoldalú emlékezet nem vezet előre, az csak hátrafelé vezet. Úgyhogy önök egy hátrafelé menetben vannak szerintem, hogyha ilyen retorikát alkalmaznak. Hiszen - visszaidézném a szinte napra öt évvel ezelőtt történt pillanatokat - egész Magyarország és az egész világ megdöbben azon a képeken, amiket ott láthattunk 2010 októberében.

Én magam ott hátul ültem az Országgyűlés ülésén, amikor éppen Lezsák Sándor elnökölte akkor is az ülést, és jól emlékszem arra, hogy a hirtelen jött hírt úgy kommentálta, hogy ilyen katasztrófa vélhetőleg évtizedek óta nem következett be sem Magyarországon, sem a térségben, és ezután egyperces néma felállással adóztunk, az esti órán itt lévő maradék képviselők, elég kevesen voltunk akkor is.

Azt követően, kedves képviselő úr, miután helyesen ön a beszéde kezdetén megemlékezett az áldozatokról, köszönetét fejezte ki a rendvédelmi szervezeteknek és az ott szolgálatot teljesítőknél, azután egy nagyon nagy sorozatnyi köszönetnyilvánítást elfelejtett, majd elkezdett vádaskodni a kormány irányába, amit nagyon helytelenül tett.

Ugyanis emlékeztetném önt arra... - örülök, hogy ezt a mondatot még elrebegette az ímént, hogy legalább a katasztrófa bekövetkezéséért nem teszsem felelőssé a kormányt, örülök, hogy ez a visszafogottság mégiscsak megjelent az ön mondandójában, még ha semmi más visszafogottságot nem is tapasztaltunk az elhangzottakban. Bocsásson meg, 2010 októberéről beszélünk, a katasztrófa ekkor következett be, és az ezt előidéző helyzet pedig roppant korábbi időszakig nyúlik vissza.

Tehát felelőtlenségek sorozata idézte elő, hogy bekövetkezett Kolontáron az, ami 2010 őszen látható volt az egész világ számára. Na most, ezt kezelni és előre látni senki nem tudta. A 2010 előtti időszak tehát nyilvánvalóan kérdéses, hogy akkor mi történt. Ön - vagy bármelyikünk a teremben - érzi magát olyan szakembernek, hogy megállapítsa, hogy egy ilyen kazetta hogy hasad meg és hogyan nem hasad meg? Ön szerint nem kellene szakértői vizsgálatok ehhez? Ön szerint az igazságszolgáltatásnak nincs szüksége arra, hogy megalapozott döntést hozzon? Én ezt nem merném mondani. Ráadásul tisztelettel figyelmeztetem arra, ami demokratikus intézményrendszerünkben tény, hogy a parlament és a kormány elválasztott hatalmi ág az igazságszolgáltatástól. Tehát ha ön olyan országot szeretne, ahol ön hatással lehet az igazságszolgáltatásra, akkor jaj nekünk, mert szerintem hagyjuk a bírói hatalmat, hogy eldönthesse, hogy mi helyes és mi helytelen *(Novák Előd: Miért kell magyarázkodni?)*, mert-

hogy erről döntöttek a magyar emberek 1990-ben, hogy legyen elválasztva a bírói hatalom (*Dúró Dóra: Akkor miért mondta Orbán Viktor, hogy gyorsabb az eljárás, ha nincs ráhatása?*) a törvényhozás és a végrehajtás hatalmi ágaitól. (*Kepli Lajos: A miniszterelnök úr is mondta!*)

És ezenkívül pedig még azt a zárójeles megjegyzést megtenném, hogy amikor felsorolta itt az ön által felvázolt bűnlajstromot, akkor nagyon sajnálom, hogy arra nem terjedt ki a figyelme, hogy egy teljes új városrészt vagy egy új falut építettünk föl. A magyar emberek munkáját dicséri az, hogy Makovecz Imre irodájának egyik utolsó terve megvalósulhatott. Amikor az első Orbán-kormány idején a hatalmas tiszai árvíz következtében összedőlt falvakat újjáépítette az első Orbán-kormány, oda menjen el, nézze meg azokat a házakat, milyen szép magyar stílusú házak épültek a tiszai árvíz után, Tákos környezetében, a tarpai gátszakadás után. Ha elment oda, akkor az emberekkel is beszélhetett, hogy hogy érzik magukat ott. Ugyanez történt, megismétlődött, a polgári kormány idején Kolontáron is viharos sebességgel visszaadtuk az embereknek azt a tulajdonát, amiből kimosta őket a vörösiszap árja. (*Kepli Lajos: A magyar adófizetők pénzéből.*) És sokkal szebb házakat kaptak vissza, mint amit elvitt az ár.

Tehát ez az állami gondoskodás. Ha ön járt ott, akkor láthatta. Nekem, ne haragudjon, nincs ilyen házam, én társasházi lakásban élek.

(19.00)

Ha önnek van, akkor lehet, hogy ön ennél boldogabb, de azoknak az embereknek, akik egy új házat kaptak a magyar állam gondoskodásaként, azt gondolom, meghallgathatják a véleményét. Tehát vádaskodás helyett, tisztelettel kérem, máskor az elismerés szavait is fogalmazza meg.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs, jobbikos képviselő úr: „Védett férfiak?” címmel. Öt percre öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ma tárgyalta a tisztelt Ház a korkedvezményes nyugdíj igénybevétele lehetőségének visszaállításáról szóló H/5081. számú, Sneider Tamás által beterjesztett jobbikos határozati javaslatot. Előre látható, hogy a kormánypártok makacssága és antihumánus magatartása miatt, csakúgy, mint a férfiak 40 év munkaviszony utáni nyugdíjba vonulását lehetővé tevő és kézi vezérléssel elbuktatott javaslat, ez sem fogja meghatni a többséget.

A tárgyalás során utaltam Robert Merle méltán híres regényére, a Védett férfiakra, most is megteszem. A történet szerint, miközben az erősebb nem tagjait egy halálos agyvelőgyulladás vírusa pusztítja, ráadásul még egy férfigyűlölő nő lesz az Egyesült Államok elnöke. Szép kis antiutópia! De mi a helyzet

nálunk, Magyarországon? Védettek-e a 40-69 év közötti korosztályban a nőkhöz képest háromszor akkora halandósággal bíró férfiak? Ugyan a születéskor várható élettartam ma Magyarországon nők esetében majdnem 79, a férfiak esetében pedig 72 év, de jogos a kérdés, hogy mi van azokkal, akik nem kockéltáskorral töltötték az idejüket luxusvilág medencéinek partján, hanem fokozott egészségkárosodásnak kitéve húzták az ígát évtizedekig.

Nos, az ő esetükben már korántsem ilyen kedvező a kép. A nőknél átlagosan 7 évvel rövidebb ideig él, se korkedvezményre, se 40 év utáni nyugdíjra nem jogosult férfiak, akik pedig leginkább rákényszerülnek arra, hogy ilyen egészségkárosító munkahelyeken dolgozzanak, halmozottan hátrányos helyzetben vannak.

De nézzük, mit is mutatnak a bárki, még a kormánypárti képviselők számára is hozzáférhető demográfiai statisztikai számok! Miért is kellene átgondolni azt, hogy kizsigerelendő, igavonó baromként, a költségvetésre veszélyes, ezért inkább halálra robotoltatott elemként tekintsenek a férfiakra? Míg a 65 év feletti lakosságnak 62 százaléka nő, addig csupán 38 százaléka férfi, és már önmagában ez is sok mindent elmond. Az pedig, hogy a 65 éves korig sikeresen eljutóknak csupán 6-7 százaléka számíthat jó egészségi állapotban eltöltött további évekre, szintén nem igényel különösebb kommentárt. A többgenerációs nagycsaládok szétesése miatt a mai, tízmilliós országban 4 millió háztartással számolhatunk, amelyből egymilliót olyan háztartások tesznek ki, ahol csak időskorú személyek élnek. Az 1 millió 100 ezer 70 év feletti személy egyharmada magányosan él, s ezek többsége özvegyasszony, hiszen a magyar nők többsége élete utolsó éveire elveszíti társát.

Kopp Mária kutatásai óta pontosan tudjuk, hogy a mai magyar társadalmat micsoda anómiás, azaz teljes bizalomvesztéses állapotba juttatták az elmúlt évtizedek. Az egyéni sorsok tervezésének lehetetlensége, az elbizonytalanodás, a jövőben való hit elvesztése, az egzisztenciális fenyegetés és a munkahelyi bizonytalanság súlyos stresszfaktorként hat az ország terheit leginkább a hátán cipelő aktív korú lakosságra. Selye János kutatásai óta pedig azt is tudjuk, hogy mindez megbetegít, a krónikus stressz által terheltek akár háromszoros halálozási mutatót is produkálhatnak, és talán nem véletlen, hogy ilyen stressz mellett világelső vagyunk a daganatos vagy a szív-érrendszeri betegségek terén is. Azt is tudjuk, hogy az ilyen anómiás állapotba taszított társadalom könnyen manipulálhatóvá válik, hiszen a sok szerencsétlen páriává züllesztett mégis szeretne valami fogódzót találni, de erről a Habony-művek szakértői talán többet tudnának mesélni.

Miközben a 40-69 év közötti férfiak közül éves szinten tízezerrel többen halnak meg, mint fél évszázaddal ezelőtt, de halálozási mutatóik még a 30-as évek TBC-terhelt, modern gyógyszereket és kórházakat nélkülöző időszakán is túlszereznek, esetükben további munkaügyi szigorításoknak lehetünk tanúi. De túl a humánus megfontolásokon, és eltekintve a sikerpropaganda csúsztatásaitól, közismert, hogy a

munkanélküliség igen magas a fiatal korosztályok körében.

Éppen ezért a korkedvezményes nyugdíj vagy a negyven év után a férfiak számára is biztosított nyugdíjba vonulási lehetőség foglalkoztatáspolitikai eszköznek is felfogható lenne, hiszen egyfelől biztosított lenne a békés öregkor lehetősége, másfelől pedig csökkenthető lenne a munkanélküliség, ami elől oly sok magyar fiatal is Nyugaton keresi a menedéket.

Mi lesz az egészségre fokozottan veszélyes munkakörben elhasználódott, már nem olyan termelékeny és a korkedvezményes nyugdíjtól megfosztott,

főként férfi munkavállalókkal, ha elveszítik állásukat? Lerugdadják őket a Taigetoszról? Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 19 óra 5 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

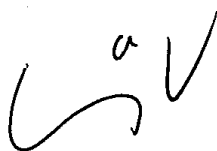
Mirkóczki Ádám s.k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)